

Πάμε

ΜΟΥΝΤΙΑΛ

FIFA WORLD CUP
RUSSIA 2018

Ειδική έκδοση - Αφιέρωμα

21ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου στα γήπεδα της Ρωσίας

Περιεχόμενα

• Το πρόγραμμα της διοργάνωσης	ΣΕΛ. 3
• Αναδρομή στην ιστορία της διοργάνωσης από το 1930 μέχρι σήμερα	ΣΕΛ. 4 - 5
• 8 Έλληνες αθλητικογράφοι μιλούν για τα Μουντιάλ που τους "σημάδεψαν"	ΣΕΛ. 6 - 7
• Τα προγνωστικά των Χανιωτών προπονητών	ΣΕΛ. 8 - 9
• Τα ρόστερ των 32 ομάδων της διοργάνωσης	ΣΕΛ. 10 - 15
• Ποδόσφαιρο: "Ναρκωτικό" του λαού ή του μυαλού;	ΣΕΛ. 16 - 17

• Η μπάλα θέλει τον "ντελιβερά" της!	ΣΕΛ. 18
• Ο Θανάσης Κολιτσιδάκης μιλά στα "Χ.ν." για τον αγώνα απέναντι στην Αργεντινή του Μαραντόνα	ΣΕΛ. 19
• Οι τρεις συμμετοχές της Ελλάδας στο Παγκόσμιο Κύπελλο	ΣΕΛ. 20
• Μνήμες από την παρουσία της Ελλάδας στο Μουντιάλ της Βραζιλίας	ΣΕΛ. 21
• Τα γήπεδα του Μουντιάλ	ΣΕΛ. 22
• Ο κορυφαίος Έλληνας συλλέκτης παρουσιάζει στα "Χ.ν." τα αυτοκόλλητα του Μουντιάλ	ΣΕΛ. 23

1870
Κήπος
Cafe

ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ
ΑΝΑΨΥΧΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ελάτε να δούμε...!

FIFA WORLD CUP
RUSSIA 2018 από 14/06 έως 15/07/2018

Δημ. Κήπος Χανίων • Τ:28210 54520 • www.kiposcfe.gr

Κάτι παραπάνω από... 22 μαντράχαλους που κλωτσάνε μια μπάλα

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΕΡΑΚΗΣ
perakisp@haniotika-neagr

Ελάχιστα είναι τα γεγονότα που μπορούν να καθλώσουν ταυτόχρονα δισεκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο μπροστά στους δέκτες τους. Ένα από αυτά, είναι και το Παγκόσμιο Κύπελλο.

Τις επόμενες μέρες, η καρδιά ανθρώπων με διαφορετική κουλτούρα, μόρφωση ή οικονομική κατάσταση, θα χτυπά στον ίδιο ρυθμό.

Αυτό είναι που κάνει και το ποδόσφαιρο ξεχωριστό, κάτι παραπάνω από «22 μαντράχαλους που κλωτσάνε μια μπάλα», την... παραδοσιακή ερμηνεία δηλαδή, που δίνουν όσοι ζητούν επιτακτικά να αλλάξουν κανάλι την ώρα του ματς.

Μπορεί γύρω από τον “βασιλιά των σπορ” να έχει στηθεί ένας χορός εκατομμυρίων, όμως τα “δομικά” υλικά παραμένουν αναλλοίωτα. Πάθος, θέαμα, συναίσθημα και αναμνήσεις· πολλές αναμνήσεις, που δεν σβήνουν όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Στιγμές που ακολουθούν τον κάθε φίλαθλο για πάντα. Από το “χέρι του θεού” το 1986, στο χαμένο πέναλτι του Μπάτζιο στον τελικό με τη Βραζιλία, στο ίδιο Μουντιάλ που η «προμενάδα του Μακλά» προκάλεσε την έκρηξη του Αλκέτα Παναγούλια.

Μικρές και μεγάλες στιγμές σαν αυτές, περιμένουμε να ζήσουμε κι από το Παγκόσμιο Κύπελλο της Ρωσίας, με τα “Χανιώτικα νέα” να μας βάζουν στο κλίμα μέσα από το ένθετο αυτό, αποτέλεσμα της δουλειάς των αθλητικογράφων της εφημερίδας, οι οποίοι σε ένα ακόμα σημαντικό γεγονός θα κρατήσουν ενήμερη την τοπική κοινωνία για τις εξελίξεις.

Ο Ουρουγουανός συγγραφέας και δημοσιογράφος Εδουάρδο Γκαλεάνο, δήλωνε γοπετευμένος από την ικανότητα του ποδοσφαίρου να είναι όμορφο. «Όταν το παιχνίδι παίζεται καλά είναι σαν ένας χορός με μπάλα!». Ας αρχίσουν λοιπόν οι χοροί...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

Με μνήμες από τον Πελέ

Από μικρός μου άρεσε η μπάλα, δεν περνούσε Καλοκαίρι χωρίς να διοργανώσουμε τουρνουά στην αλάνα της γειτονιάς, στα οποία οι πιτσιρικάδες “δανειζόμασταν” διάφορα ονόματα Ελλήνων και ξένων ποδοσφαιριστών, τα οποία ακούγαμε από τους μεγαλύτερους. Αυτό που μου άρεσε περισσότερο, γιατί ήταν δισύλλαβο, άρα και εύχρηστο, ήταν το “Πελέ”.

Ήμουν 11 χρονών όταν παρακολούθησα πρώτη φορά αυτόν τον μεγάλο Βραζιλιάνο ποδοσφαιριστή στον τελευταίο του τελικό σε Μουντιάλ, το 1970 στο Μεξικό, ν’ ανοίγει το σκορ “κόντρα” στην Ιταλία και να είναι δημιουργός ακόμη δυο γκολ. Τηλεοράσεις δεν υπήρχαν πολλές τότε και η μοναδική στο χωριό μου, το Δαράτσο, ήταν σε σπίτι, στο οποίο παρά την “ακατάλληλη” ώρα διεξαγωγής του αγώνα, μαζευτήκαμε πολλοί, μικροί και μεγάλοι. Σχεδόν όλοι είμαστε υποστηρικτές της Βραζιλίας και θυμάμαι ότι το γκολ που σημείωσε ο Πελέ, με την εξαιρετική κεφαλιά, πανηγυρίστηκε έντονα.

Το επόμενο Μουντιάλ το παρακολούθησα σπίτι μου, όπως και όσα ακολούθησαν μέχρι και το 1998. Εκτοτε, λόγω δουλειάς, δεν έχω δει ολόκληρο κανέναν τελικό, όμως το ενδιαφέρον για τη “στρογγυλή θεά” παραμένει, έστω και αν δεν είναι ανάλογο με αυτό που είχα προηγούμενα χρόνια.

Σε κάθε περίπτωση και το φετινό Καλοκαίρι πιστεύω ότι θα είναι ξεχωριστό όσον αφορά τον χώρο του ποδοσφαίρου και αυτό που θέλω να ευχηθώ είναι οι φίλαθλοι να δουν καλό θέαμα, χωρίς βία και ακρότητες.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΡΑΚΑΚΗΣ

Ο πλανήτης στη... σέντρα!

Ενα μόλις 24ωρο απομένει πριν ξεκινήσει το Παγκόσμιο Κύπελλο της Ρωσίας, το οποίο μοιραία θα μονοπωλήσει το ενδιαφέρον σε όλους τους φιλάθλους παγκοσμίως.

Το κορυφαίο ποδοσφαιρικό ραντεβού του πλανήτη διεξάγεται για πρώτη φορά σε αυτή την αχανή χώρα που πατάει πάνω σε δύο ηπείρους και όλοι ελπίζουν να κυ

λήσει ομαλά η διοργάνωση χωρίς να χυθεί αίμα λόγω συμπλοκών χούλιγκαν ή κάποιου τυφλού χτυπήματος τζιχαντιστών. Προσδοκίες υπάρχουν επίσης για καλύτερο θέαμα και λιγότερα διαιτητικά λάθη -άλλωστε θα εφαρμοστεί για πρώτη φορά στην ιστορία των τελικών το VAR.

Η απουσία τώρα ενός παραδοσιακού φαβορί όπως η Ιταλία -απέτυχε για πρώτη φορά μετά από 60 χρόνια- ανοίγει τον δρόμο στα υπόλοιπα 6 (Βραζιλία, Γερμανία, Αργεντινή, Ισπανία, Γαλλία και Αγγλία) ενώ δίνει και περισσότερες ελπίδες στα αουτσάιντερ να προχωρήσουν τουλάχιστον μέχρι τα προημιτελικά. Άλλες ηχηρές απουσίες: η Ολλανδία με συμμετοχή σε 3 τελικούς, η Χιλή που κατέκτησε τα δύο τελευταία Κύπελλα Αμερικής, οι ΗΠΑ μετά από 32 χρόνια και βέβαια η Ελλάδα που δεν της... πάνε οι διοργανώσεις στην Ευρώπη.

Στον αντίποδα η Ισλανδία και ο Παναμάς θα κάνουν την παρθενική τους εμφάνιση σε μία τελική φάση ανεβάζοντας σε 79 τις χώρες του πλανήτη που έχουν γευθεί έστω και μία συμμετοχή σε αυτή την παγκόσμια γιορτή.

Ενα τεράστιο πάρτι που είχαμε την τύχη να ζήσουμε από κοντά 4 χρόνια πριν στα γήπεδα της Βραζιλίας...

Μία ευχή για το καλύτερο Μουντιάλ όλων των εποχών...

Με αγωνία και πολύ μεγάλο ενδιαφέρον περιμένουμε σίγουρα την έναρξη του Μουντιάλ στα γήπεδα της Ρωσίας. Πραγματικά, κάθε φορά που υπάρχει ένα τόσο μεγάλο ποδοσφαιρικό γεγονός, το Καλοκαίρι είναι σα ν’ αποκτά ένα... άλλο χρώμα, είναι πιο ζωηρό, είναι ωραία η εικόνα κάθε μαγαζί να είναι γεμάτο και να παίζεται στις τηλεοράσεις αυτό το υπέροχο άθλημα που λέγεται ποδόσφαιρο.

Μεγάλο ζήτημα για τη φετινή διοργάνωση είναι ποια ομάδα θα μπορέσει να φτάσει στην κατάκτηση του τροπαίου. Σίγουρα, ίσως είναι η τελευταία ευκαιρία για την Αργεντινή αυτού του πολύ μεγάλου ποδοσφαιριστή, του Μέσι, να βρεθεί στην κορυφή. Κακά τα ψέματα, στις μεγάλες ομάδες που δείχνουν κιόλας να είναι σε πολύ

καλή κατάσταση επικεντρώνονται τα βλέμματα. Δεν είναι μόνο η Αργεντινή, είναι και η Βραζιλία πολύ αλλαγμένη σε σχέση με την εφιαλτική βραδιά 4 χρόνια πριν στον τελικό, η οποία δείχνει σε πολύ καλή κατάσταση. Επίσης οι Ευρωπαίοι δεν φαίνεται, θεωρητικά τουλάχιστον, ότι πάνε να συμμετάσχουν για... πλάκα στη Ρωσία. Συμπεριλαμβανούμε κύρια τη Γαλλία, που δείχνει πολύ φρέσκια σαν ομάδα, αλλά και τις παραδοσιακές δυνάμεις, όπως τη Γερμανία και την Ισπανία. Από την άλλη, η Αγγλία μπορεί φέτος να κάνει αυτό που δεν έχει κάνει τόσα χρόνια;

Πολλά τα ερωτήματα, αλλά δεν μας πειράζουν καθόλου. Αντίθετα, περιμένουμε με αγωνία να απολαύσουμε, το ευχόμαστε, το καλύτερο ίσως Μουντιάλ όλων των εποχών...

Χανιώτικα νέα

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ - ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ Α.Ε.

ΙΔΡΥΤΗΣ:
Γιάννης Ε. Γαρεδάκης

ΕΚΔΟΤΗΣ:
Μανώλης Α. Γαρεδάκης

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Παρασκευάς Ν. Περάκης

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ “ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ”
Ελευθερία Μ. Κουμή

ΣΥΝΤΑΞΗ: Γιάννης Λυβιάκης,
Γιάννα Μαρουλοσηφάκη

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
Ηλίας Κάκανος, Γιώργος Κώνστας
Δημήτρης Μαριδάκης, Βασιλική Τωμαδάκη, Ελένη Φουντουλάκη

ΑΘΛΗΤΙΚΑ: Γιώργος Δρακάκης,
Μάκης Καρτσωνάκης
Γιώργος Σταυριανουδάκης

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ: Νεκτάριος Κακατσάκης

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Δέσποινα Βάλλα
Νίκη Ξυφανταράκη, Ελένη Σταυρίδη

ΠΙΕΣΤΕΣ: Hussein Rajaiftikhar

Γιάννης Περάκης, Γιώργος Στεφανάκης

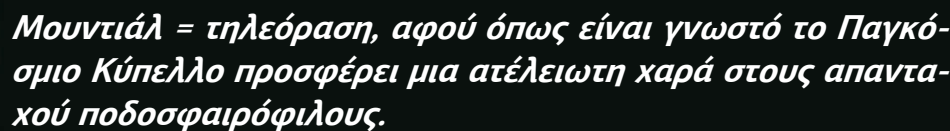
ΣΥΝΤΑΞΗ:
Εμπορικό Κέντρο “Ερμής” (Μπουνιαλί)
τηλ. 28210 51.003 - 6,
fax 28210 51.007
e-mail: info@haniotika-neagr

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ:
Καραϊσκάκη 49

τηλ. 28210 70.563 - 6,
FAX 28210 91.900

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ:
Εύα Κουμή
τηλ.: 2821070.563 - 6,
FAX 2821091.900
e-mail: ads@haniotika-neagr

www.haniotika-neagr

Από εκεί και πέρα, καθημερινά θα προβάλλονται τουλάχιστον τρία παιχνίδια, με ώρα έναρξης τις 3 το μεσημέρι, στις 6 το απόγευμα και στις 9 το βράδυ. Επίσης, η ΕΡΤ θα μεταδίδει εκπομπές κάθε μέρα στις 5 το απόγευμα και στις 11 το βράδυ.

7ος Ομίλος			
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΜΕΤΑΔΟΣΗ	ΑΓΩΝΑΣ	ΣΚΟΡ
Δευτέρα 18/6 18:00	EPT1	Βέλγιο - Παναμάς	
Δευτέρα 18/6 21:00	EPT1	Τυνησία - Αγγλία	
Σάββατο 23/6 15:00	EPT1	Βέλγιο - Τυνησία	
Κυριακή 24/6 15:00	EPT1	Αγγλία - Παναμάς	
Πέμπτη 28/6 21:00	EPT1	Αγγλία - Βέλγιο	
Πέμπτη 28/6 21:00	EPT2	Παναμάς - Τυνησία	

ΜΙΚΡΟΣ ΤΕΛΙΚΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΜΕΤΑΔΟΣΗ	ΑΓΩΝΑΣ	ΣΚΟΡ
Σάββατο 14/7 17:00	EPT1		
ΤΕΛΙΚΟΣ			
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΜΕΤΑΔΟΣΗ	ΑΓΩΝΑΣ	ΣΚΟΡ
Κυριακή 15/7 18:00	EPT1		

Αναδρομή σε 20 αξέχαστα Καλοκαίρια

Δύσκολο να βρεις φίλο του ποδοσφαίρου, ακόμη και μικρής ηλικίας, που να μην ξέρει ν' απαντήσει στην ερώτηση «Ποιο είναι το κορυφαίο τουρνουά που διεξάγεται κάθε τέσσερα καλοκαίρια;».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
stagiorgos@yahoo.gr

Από τον Ιούλιο του 1930, οπότε άρχισε η πρώτη διοργάνωση Μουντιάλ, μέχρι σήμερα, έχει "κυλήσει πολύ νερό στο παγκόσμιο ποδοσφαιρικό αυλάκι", έχουν αλλάξει πολλά πράγματα σε διάφορους τομείς, όμως η "δίψα" των φίλων "της στρογγυλής θεάς" από κάθε γωνιά του πλανήτη να παρακολουθήσουν, είτε από κοντά, είτε με οποιονδήποτε άλλον τρόπο

αυτή τη μεγάλη γιορτή, παραμένει άσβεστη. Στις 20 μέχρι τώρα διοργανώσεις (δεν έγιναν τουρνουά το 1942 και το 1946), η Βραζιλία είναι αυτή που μετράει πέντε τρόπαια, Γερμανία και Ιταλία έχουν από τέσσερα, Ουρουγουάη και Αργεντινή πανηγύρισαν από δυο φορές, ενώ από μια φορά έχουν αναδειχθεί πρωταθλήτριες κόσμου Αγγλία, Γαλλία και Ισπανία, δηλαδή αν το "μεταφράσουμε" σε Ηπείρους, το σκορ είναι: Ευρώπη-Ν. Αμερική 11-9. Όσον αφορά τις

χώρες που έχουν φιλοξενήσει διοργάνωση, υπάρχει μεγαλύτερος πλουραλισμός, αφού εκτός από Ευρώπη (10 -τα 2 στην Ιταλία) και Ν. Αμερική (5), δυο Μουντιάλ έχουν διεξαχθεί στο Μεξικό και από ένα σε Ασία, Ν. Αφρική, ΗΠΑ, ενώ από τα 20 τρόπαια, τα 6 έχουν κατακτήσει διοργανώτριες χώρες. Ακολουθεί μια πολύ σύντομη ανασκόπηση των 20 προηγούμενων Μουντιάλ, αρχίζοντας από το πιο πρόσφατο.

2014 (ΒΡΑΖΙΛΙΑ)

Το βαρύτιμο τρόπαιο στα χέρια του αρχηγού, Φίλιπ Λαμ

Η Γερμανία "έσπασε" την παράδοση

Για πρώτη φορά ευρωπαϊκή χώρα, δηλαδή η Γερμανία, σήκωσε την "κούπα" σε διοργάνωση που έγινε στην Αμερική και βέβαια αυτό που επίσης θα μείνει στην ιστορία, είναι η "εφτάρα" των μετέπειτα νικητών επί της "οικοδέσποινας" Βραζιλίας στα ημιτελικά. Στον τελικό -13/7 στο Μαρακανά- η Γερμανία κέρδισε στην παράταση 1-0 την Αργεντινή, με γκολ του Γκέτσε στο 113'.

2010 (Ν. ΑΦΡΙΚΗ)

Πρώτη "κούπα" η Ισπανία

Νικήτρια στον "ευρωπαϊκό" τελικό της πρώτης διοργάνωσης που έγινε στη "Μαύρη Ήπειρο" ήταν η Ισπανία, η οποία κατέκτησε για πρώτη φορά το τρόπαιο επικρατώντας -επίσης στην παράταση- στον τελικό της Ολλανδίας με 1-0. Ο αγώνας έγινε -13/7- στο Γιοχάνεσμπουργκ και το γκολ σημείωσε στο 116' ο Ινιέστα.

2006 (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)

Η "επιστροφή" της Ιταλίας

Μετά από 24 χρόνια η Ιταλία πανηγύρισε τίτλο, ο οποίος κρίθηκε -για 2η φορά- στα πέναλτι (5-3). Ο τελικός, με τη Γαλλία, διεξήχθη -9/7- στο Βερολίνο, η κανονική διάρκεια τελείωσε 1-1 (με δυο πέναλτι, του Ζιντάν στο 7' και του Ματεράτσι στο 19'), το σκορ δεν άλλαξε στην παράταση (με τους Γάλλους να συνεχίζουν από το 109' με 10 παίκτες, λόγω αποβολής του Ζιντάν, για την "κουτουλιά" στον Ματεράτσι) και στα πέναλτι οι Ιταλοί είχαν απόλυτη ευστοχία, ενώ ο Τρεζεγκέ έχασε το 2ο στη σειρά για τους "Τρικολόν", που δεν χρειάστηκε να εκτελέσουν το 5ο.

Η "κουτουλιά" του Ζιντάν στον Ματεράτσι "στιγμάτισε" τον τελικό.

2002 (ΙΑΠΩΝΙΑ ΚΑΙ Ν. ΚΟΡΕΑ)

Στην κορυφή -με 5 τίτλους- "ανέβηκε" η Βραζιλία

Επιασε κορυφή η Βραζιλία

Πρώτη διοργάνωση που φιλοξενήθηκε στην Ασία και μάλιστα σε δυο χώρες και "σημαδιακή" για την Βραζιλία, αφού νίκησε στον τελικό -ο οποίος έγινε 30/6 στη Γιοκακάμα της Ιαπωνίας (αγώνες διεξήχθησαν και στη Ν. Κορέα)- τη Γερμανία με 2-0 (66', 78' Ρονάλντο) και έγινε η χώρα με τους περισσότερους (5) τίτλους. Να σημειωθεί ότι ήταν η τελευταία φορά που μετείχε απ' ευθείας στην τελική φάση η κάτοχος του τίτλου.

1998 (ΓΑΛΛΙΑ)

Ο "παρθενικός" τίτλος της "οικοδέσποινας" Γαλλίας

Χρειάστηκε να περάσουν 5 διοργανώσεις για ν' αναδειχθεί ξανά πρωταθλήτρια κόσμου η χώρα που φιλοξενούσε τους αγώνες (κάτι που δεν έχει επαναληφθεί μέχρι σήμερα). Η Γαλλία, λοιπόν, κέρδισε καθαρά 3-0 την κάτοχο Βραζιλία, με 2 γκολ του Ζιντάν (27', 45'+) και 1 του Πετί (93'), παρότι από το 67' έπαιζε με παίκτη λιγότερο (αποβλήθηκε ο Ντεσαϊγί). Ο τελικός έγινε στο Παρίσι, στις 12/7 και ήταν ο συνολικά τρίτος που έληξε με διαφορά τριών γκολ.

1994 (ΗΠΑ)

Στα πέναλτι η Βραζιλία

Για πρώτη φορά τελικός κρίθηκε στην διαδικασία των πέναλτι, όπου πιο εύστοχη ήταν η Βραζιλία, η οποία έμεινε στο 0-0 με την Ιταλία στα 120' λεπτά αγώνα, όμως από τα "9 μέτρα" σκόραρε τρεις φορές (δεν χρειάστηκε να εκτελέσει το 5ο), έναντι δυο της αντιπάλου και έτσι επέστρεψε στους τίτλους μετά από 24 χρόνια. Η σειρά των πέναλτι (με πρώτη την Ιταλία): Μπαρέζι άουτ, Μάρσιο Σάντος απέκρουσε ο Παλιούκα, Αλμπερτίνι 0-1, Ρομάριο 1-1, Εβάνι 1-2, Μπράνκο 2-2, Μασάρο απέκρουσε ο Ταφαρέλ, Ντούγκα 3-2, Μπάτζιο άουτ. Ήταν η πρώτη διοργάνωση που έγινε στις ΗΠΑ (με πρώτη παρουσία της Ελλάδας) και ο τελικός διεξήχθη στο Λος Άντζελες (Πασαντένα), στις 17/7.

1990 (ΙΤΑΛΙΑ)

Τρίτη "κούπα" η Γερμανία

Πέντε λεπτά πριν τη λήξη του τελικού -που έγινε 8/7 στη Ρώμη, με την Ιταλία να "ισοφαρίζει" σε διοργανώσεις το Μεξικό- ο Μπρέμε σκόραρε και έδωσε τη νίκη στη Γερμανία, με την αντίπαλό της, Αργεντινή, να παίζει από το 64' με 10 παίκτες (λόγω αποβολής του Μονσόν), ενώ ολοκλήρωσε την αναμέτρηση με 9, αφού στο 87' είδε κόκκινη κάρτα και ο Ντεσόντι. Αυτή ήταν η 3η φορά που η Γερμανία (προερχόμενη από δυο χαμένους τελικούς) αναδείχθηκε παγκόσμια πρωταθλήτρια.

1986 (ΜΕΞΙΚΟ)

"Το χέρι του Θεού και του Μαραντόνα".

Η Αργεντινή στον "θρόνο"

Από τη Λατινική Αμερική ήταν η νικήτρια και στη δεύτερη διοργάνωση που διεξήχθη στο Μεξικό (έγινε η πρώτη χώρα που φιλοξένησε για 2η φορά Μουντιάλ), αφού στον "χορταστικό" τελικό -29/6, στην πόλη του Μεξικού- η Αργεντινή κέρδισε τη Γερμανία με 3-2. Οι νικητές προηγήθηκαν 2-0 με τους Μπράουν (23'), Βαλντάνο (55'), όμως ο Ρουμένιγκε στο 74' και ο Φέλερ στο 80' έκαναν τον σκορ 2-2 για να πετύχει το νικητήριο γκολ ο Μπουρουσάγα στο 83'. Το Μουντιάλ αυτό "σημαδεύτηκε" από το -πρώτο- γκολ του Μαραντόνα στον προημιτελικό της μετέπειτα πρωταθλήτριας με την Αγγλία (σκορ 2-1), το οποίο πέτυχε καθαρά με το χέρι, για να μείνει στην ιστορία η δήλωσή του μετά το παιχνίδι «... το γκολ σημειώθηκε λίγο με το κεφάλι του Μαραντόνα και λίγο με το χέρι του Θεού».

1982 (ΙΣΠΑΝΙΑ)

Νικήτρια η Ιταλία στον "ευρωπαϊκό" τελικό

Όλα ήταν "ευρωπαϊκά" στη 12η διοργάνωση, αφού ο τελικός έγινε -11/7- στη Μαδρίτη και η Ιταλία νίκησε 3-1 τη Γερμανία. Ρόσι (57'), Ταρντέλλι (69') και Αλτομπέλι (81') σκόραραν για τη "Σκούαντρα Ατζούρα", ενώ μείωσε στο 83' ο Μπράιτνερ για τα "Πάντσερ". Αυτός ήταν ο πρώτος μεταπολεμικός τίτλος για την Ιταλία και πάλι με αντίπαλο χώρα από την Ευρώπη.

1978 (ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ)

Η Αργεντινή αξιοποίησε την έδρα

Πρώτος τίτλος για την “οικοδέσποινα” Αργεντινή, που έστω και στην παράταση νίκησε 3-1 την Ολλανδία (η οποία έφυγε ηττημένη από τελικό για δεύτερη συνεχόμενη φορά). Η αναμέτρηση έγινε -25/6- στο Μπουένος Άιρες, οι γηπεδούχοι προηγήθηκαν στο 38’ με τον Κέμπες και ισοφάρισε στο 82’ ο Νανίγκα, με το 1-1 να μένει μέχρι το 90’. Στην παράταση πάλι ο Κέμπες έδωσε προβάδισμα στην Αργεντινή στο 105’ και στο 116’ ο Μπερτόνι “σφράγισε” τη νίκη.

1974 (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)

Στην κορυφή η διοργανώτρια Γερμανία

Με ανατροπή η Γερμανία κέρδισε στον τελικό -7/7, στο Μόναχο- την Ολλανδία με 2-1. Μόλις στο 1’ ο Νέσκενς με πέναλτι (ήταν το πρώτο που σφυρίχτηκε σε τελικό Μουντιάλ) έκανε το 0-1, ισοφάρισε -επίσης από την “άσπρη βούλα”- ο Μπράιτνερ στο 25’ και λίγο πριν λήξει το ημίχρονο (43’) ο Μίλερ πέτυχε το 2-1, σκορ που διατηρήθηκε μέχρι τη λήξη.

1970 (ΜΕΞΙΚΟ)

Η -για πολλούς φίλους του ποδοσφαίρου- καλύτερη εθνική ομάδα της Βραζιλίας.

Αξια πρώτη η Βραζιλία

Για δεύτερη φορά σε τελικό -21/6, στην Πόλη του Μεξικού- η διαφορά ήταν τρία γκολ, γεγονός το οποίο φανερώνει την ανωτερότητα της εξαιρετικής Βραζιλίας, που νίκησε 4-1 την Ιταλία και πανηγύρισε τον τρίτο της τίτλο. Ο Πελέ άνοιξε στο σκορ στο 18’, ισοφάρισε 1-1 στο 37’ ο Μπονινσένια, όμως στην επανάλληψη οι παίκτες της “Σελεσάο” ήταν εντυπωσιακοί και πέτυχαν ακόμη τρία γκολ (66’ Ζέρσον, 71’ Ζαϊρζίνιο, 86’ Κάρλος Αλμπέρτο).

1966 (ΑΓΓΛΙΑ)

Ο αρχηγός Μπόμπι Μουρ, με το πρώτο κύπελλο της Αγγλίας.

Έκανε “σεφτέ” εντός έδρας η Αγγλία

Πρώτος -και μοναδικός μέχρι τώρα- τίτλος για τη -διοργανώτρια- Αγγλία, που έκαμψε στην παράταση την αντίσταση της Γερμανίας, με σκορ 4-2 (18’, 98’, 120’ Χάρστ, 78’ Πίτερς - 12’ Χάλερ, 90’ Βέμπερ). Ο τελικός έγινε στις 30/7, στο Γουέμπλεϊ, με την εγκυρότητα του 3ου γκολ των νικητών ν’ αμφισβητείται έντονα.

1962 (ΧΙΛΗ)

Δεύτερο συνεχόμενο τίτλο η Βραζιλία

Έστω και χωρίς τον Πελέ από τη β’ φάση και μετά, η Βραζιλία έγινε η δεύτερη χώρα που κατέκτησε δεύτερο συνεχόμενο Μουντιάλ. Στον τελικό, που διεξήχθη 17/6 στο Σαντιάγο, νίκησε την Τσεχοσλοβακία με 3-1 (17’ Αμαρίλντο, 69’ Ζίτο, 78’ Βαβά - 15’ Μάσοπουστ).

1958 (ΣΟΥΗΔΙΑ)

Εξαιρετικά ήταν τα πρώτα “δείγματα γραφής” του Εντσον Αράντες ντο Νασιμέντο (Πελέ)

“Ελαμψαν” Βραζιλία και Πελέ

Ο πρώτος τίτλος για τη Βραζιλία ήρθε έχοντας στην ενδεκάδα της τον 18χρονο Πελέ, ο οποίος στη συνέχεια μεσουράνησε στον χώρο. Στον τελικό με τα περισσότερα μέχρι και σήμερα γκολ νίκησε -29/9 στη Στοκχόλμη- τη Σουηδία με 5-2 (9’ και 32’ Βαβά, 55’ και 90’ Πελέ, 68’ Μάριο Ζαγκάλο - 4’ Λίντχολμ, 80’ Σίμονσον), παίζοντας εντυπωσιακό για την εποχή ποδόσφαιρο και έγινε η πρώτη χώρα που κέρδισε τελικό με διαφορά τριών γκολ.

1954 (ΕΛΒΕΤΙΑ)

Οι δυο αρχηγοί (Φριτς Βάλτερ - αριστερά, της Γερμανίας και Φέρενς Πούσκακ) με τους διαιτητές, πριν την έναρξη του τελικού.

Με... ανατροπή η Γερμανία

Ιδιαίτερα συναρπαστικός και με 4 γκολ πριν συμπληρωθεί το 20ο λεπτό ήταν ο τελικός που έγινε -4/7- στη Βέρνη, με τη Γερμανία ν’ ανατρέπει το αρχικό 0-2, να κερδίζει 3-2 την Ουγγαρία και να πανηγυρίζει τον πρώτο της παγκόσμιο τίτλο. Στο 6’ ο Πούσκακ και στο 8’ ο Τσίμπορ έδωσαν προβάδισμα στους “Μαγυάρους”, όμως γρήγορα “απάντησαν” οι Γερμανοί με τον Μόρλοκ (10’) και τον Ραν (18’), ενώ ο δεύτερος σκόραρε και στο 84’, δίνοντας τη νίκη στην εθνική του ομάδα. Στη διοργάνωση εφαρμόστηκε ξανά το σύστημα των ομίλων, το οποίο και συνεχίζει μέχρι σήμερα.

1950 (ΒΡΑΖΙΛΙΑ)

Χωρίς τελικό 1η η Ουρουγουάη

Η πρώτη μετά τον Β’ παγκόσμιο πόλεμο -και συνολικά τέταρτη- διοργάνωση δεν είχε μονό τελικό, αφού για πρώτη φορά οι -13- ομάδες που μετείχαν χωρίστηκαν σε τέσσερις ομίλους και η 1η από τον κάθε ένα πέρασε στον τελικό γύρο, όπου έδωσε από τρία παιχνίδια. Βέβαια η τύχη το έφερε ο τίτλος να κριθεί στο τελευταίο παιχνίδι (16/7, στο Μαρακανά), στο οποίο η Ουρουγουάη έκανε την έκπληξη και νίκησε τη διοργανώτρια Βραζιλία με 2-1 (66’ Σκιαφίνο, 79’ Γκίτζια - 47’ Φριάτσα). Έτσι πήρε την 1η θέση -και το κύπελλο- με 5 βαθμούς, έναντι 4 της Βραζιλίας, ενώ 2 είχε η Σουηδία και 1 η Ισπανία.

1938 (ΓΑΛΛΙΑ)

Ξανά πρωταθλήτρια η Ιταλία

Το 3ο Μουντιάλ διεξήχθη επίσης με νοκ άουτ αγώνες, πήραν μέρος 15 χώρες και στον τελικό (19/6 στο Παρίσι) η Ιταλία, με δυο γκολ του Κολαούσι (6’, 35’) και ισάριθμα του Πιόλα (16’, 82’) νίκησε 4-2 την Ουγγαρία (για την οποία είχαν σκοράρει Τίτκος στο 8’ και Σαρόσι στο 70’) και αναδείχθηκε για δεύτερη συνεχόμενη φορά παγκόσμια πρωταθλήτρια..

1934 (ΙΤΑΛΙΑ)

Η Ιταλία επικράτησε στην παράταση

Χρειάστηκε το εξτρά τριαντάλεπτο της παράτασης η διοργανώτρια Ιταλία για να “λυγίσει” στον τελικό (10/6, στη Ρώμη) την Τσεχοσλοβακία με 2-1 (81’ Όρσι, 95’ Σκιάβιο-71’ Πουκ) και να κατακτήσει τον πρώτο της τίτλο. Στους αγώνες -που αυτή τη φορά έγιναν με το σύστημα “νοκ άουτ”- δεν πήρε μέρος η κάτοχος του τροπαίου, Ουρουγουάη, ως αντίδραση στη μη συμμετοχή πολλών χωρών της Ευρώπης στο Μουντιάλ που είχε διοργανώσει αυτή.

1930 (ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ)

Πρώτη πρωταθλήτρια κόσμου αναδείχθηκε η Ουρουγουάη.

“Εγγραψε ιστορία” η Ουρουγουάη

Δεκατρείς χώρες (9 από την Αμερική και 4 από την Ευρώπη) χωρισμένες αρχικά σε τέσσερις ομίλους μετείχαν στο 1ο παγκόσμιο κύπελλο, το οποίο διεξήχθη στην Ουρουγουάη και νικήτρια αναδείχθηκε η διοργανώτρια, κερδίζοντας στον τελικό (30/7, στο Μοντεβιδέο) την Αργεντινή με 4-2 (12’ Ντοράδο, 57’ Τσέα, 68’ Ιριάρτε, 89’ Κάστρο - 20’ Πεουσέγιε, 37’ Στάμπιλε). Το πρώτο γκολ σε Μουντιάλ σημείωσε ο Γάλλος Λοράν, σκοράροντας στο 19’ του αγώνα (που έγινε στις 13/7) της εθνικής του ομάδας με το Μεξικό (τελικό σκορ 4-1).

8 ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΜΙΛΑΝΕ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΥΠΕΛΛΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ "ΣΗΜΑΔΕΨΑΝ"

Τα Μουντιάλ της ζωής τους!

Λίγο πριν ξεκινήσει το μεγάλο ραντεβού του παγκοσμίου ποδοσφαίρου σκεφτήκαμε να ρωτήσουμε μερικούς από τους κορυφαίους αθλητικούς συντάκτες τι σημαίνει γι' αυτούς η διοργάνωση και μέσα σε λίγες αράδες να αναπτύξουν σκέψεις και συναισθήματα που τους δημιούργησαν τα προηγούμενα Μουντιάλ που παρακολούθησαν. Νομίζουμε ότι άξιζε τον... κόπο! Όσο για τη σειρά, είναι αυτή με την οποία μάς ήρθαν τα κείμενα. Συνολικά ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα μας δέκα δημοσιογράφοι απλά λόγω τεχνικών προβλημάτων δεν μπόρεσαν να μας στείλουν έγκαιρα δύο από αυτούς.

(Αυτο)κολλημένος με τη Βραζιλία

Νίκος Σαρίδης (Αρχισυντάκτης εφημερίδας SportDay)

Για εμάς, τα... τζάνκια της μπάλας, που εθιστήκαμε εξ απαλών ονύχων στην «ποδοσφαιρίλα» και σήμερα διάγουμε το δεύτερο διάνυσμα του βίου μας, το Παγκόσμιο Κύπελλο είναι χρώματα κι αρώματα. Χρώματα, διότι η μύηση έγινε σε μία εποχή που μολοντί η τηλεόραση ήταν ασπρόμαυρη, εντούτοις τ' αυτοκόλλητα χαρτάκια με τους μουντιαλικούς ήρωες είχαν το... μπλεδάκι τους, το κοκκινάκι τους, ολόκληρη την παλέτα. Αρώματα, διότι εκείνο το χαρτάκι (με τον Ριβελίνο) μου άφησε μία οσμή. Ισως και να μην είναι ακριβές, ύστερα από τόσα χρόνια, ότι κάτι ανέιδιδε. Δεν θα τα χάσουμε, όμως, σ' αυτό... Ο Ριβελίνο με μαρτύρησε· ναι, δηλώνω αθεράπευτα «Βραζιλιάνος». Αταβιστικά, μάλλον, προήλθε η προτίμηση. Από τον μακαρίτη, πια, τον μπαμπά, που μ' είχε ζαλίσει

με τον Πελέ. Είναι αλήθεια ότι οι αρχικές παραστάσεις, οι πρώτες «μετά-Πελέ» Βραζιλίες, δεν μ' απογείωσαν. Ωσπου ήρθε το 1982. Αχ! Άτιμο '82... Πώς επέζησε η τηλεόραση του σπιτιού μετά από εκείνα τα τρία γκολ του Πάολο Ρόσι και τα «καντίλια» στον wannabe τερματοφύλακα Βαλντίρ Περέζ, ένας θεός το ξέρει. Το '86, όταν αποκλειστήκαμε από τους Γάλλους στα πέναλτι, μπορεί η σπιτική τηλεόραση να γλίτωσε (έβλεπα το ματς σε καφετέρια στο Παγκράτι!), όμως η πίκρα έμεινε... Τελικά, το 1994 είδα «Σελεσάο» να το σπκώνει. Ομολογώ πως αλλιώς περίμενα την πρώτη φορά. Δεν με «γέμισε» εκείνος ο τελικός... Anyway, δεν θα κάτσω να συγγράψω... απομνημονεύματα και να καταχραστώ τη φιλοξενία των «Χανιώτικων Νέων». Μία ιδέα, άλλωστε, για το τι (βραζιλιάνικο) «νούμερο» είμαι, την έδωσα.

Να 'σαι καλά, Εσάμ Ελ Χανταρί

Ευάνθης Γκόγκουλης (Συντάκτης εφημερίδας SportDay)

Θυμάμαι πολύ καλά το άγχος που με είχε πιάσει στο προηγούμενο Μουντιάλ. Ήμουν απολύτως βέβαιος, όντας τότε στα 37 μου, ότι θα ήταν το τελευταίο στο οποίο θα ένιωθα έστω και οριακά παιδί, βλέποντας στις αποστολές των 32 ομάδων τουλάχιστον έναν παίκτη μεγαλύτερό μου (κατά έξι χρόνια κιόλας): τον Κολομβιανό τερματοφύλακα, Φαρίντ Μονδραγόν.

Να, όμως, που τελικά έπεσα έξω. Χάρη σε έναν άλλο τερματοφύλακα, τον Εσάμ Ελ Χανταρί της Αιγύπτου, όχι μόνο εμείς οι 41χρονοι, αλλά και οι υπόλοιποι γεννηθέντες μετά τις 15 Ιανουαρίου 1973, ημερομηνία κατά την οποία είδε το φως ο προαναφερθείς, θα μπορούμε να λέμε ότι δεν είναι μικρότεροι μας όλοι οι παίκτες του φετινού Μουντιάλ. Ενα «ευχαριστώ» το οφείλουμε στον συμπαθή αρχηγό της παρέας του Σα-

λάχ όλοι εμείς που «κολλήσαμε» για πρώτη φορά με το Μουντιάλ βλέποντας εικόνες από το Μεξικό το '86 ή την Ιταλία το '90. Μέχρι να προσγειωθούμε απότομα, όταν θα εμφανιστεί μπροστά στα μάτια μας το 1999 ή το 2000, σε κάποια ημερομηνία γέννησης ποδοσφαιριστή...

Σαφώς, μεγαλώνοντας όλο και πιο συχνά αναρωτιέσαι πόσα ακόμα Παγκόσμια Κύπελλα θα προλάβεις να παρακολουθήσεις. Είναι το μέγεθος της διοργάνωσης, η μαγεία που νιώθεις μία φορά στην τετραετία που την κάνουν ξεχωριστή. Και τώρα η ώρα έφτασε, οπότε καλό θα είναι να αφήσουμε τα υπαρξιακά μας στην άκρη, για να την απολαύσουμε. Δεν πα' να φτάσουμε και στα 70, άλλωστε, με τον γηραιότερο παίκτη του Μουντιάλ να είναι δυνητικά γιος μας; Το ίδιο παιδιά θα νιώθουμε όταν θα «αρχίζει το ματς», κατά το άσμα του -για πρώτη φορά από ντα φέτος- Λουκιανού.

Ενας αξέχαστος ημιτελικός στα 9 μου χρόνια...

Γιώργος Βασσάλος

Είχα την τύχη να γεννηθώ στην Αθήνα του '60, τότε που δεν υπήρχαν ακόμη τηλεοράσεις και το «θέαμα» για τους κατοίκους της πόλης ήταν τα Σάββατα οι επιθεωρήσεις του Οικονομίδη στο Άλσος και τις Κυριακές ποδόσφαιρο στα γήπεδα. Έτσι πριν ακόμη κλείσω τα πέντε βρέθηκα στις κερκίδες με τον πατέρα μου, να παρακολουθώ ποδόσφαιρο. Με τον ερχομό της Χούντας μετακομίσαμε στη Σίφνο κι εκεί πια βλέπαμε αγώνες όποτε είχε μετάδοση η τηλεόραση. Ο αγώνας του Μουντιάλ, λοιπόν, που θα μου μείνει αξέχαστος, είναι ...αρκετά πρόσφατος! Ήταν ο ημιτελικός Δυτ. Γερμανία-Ιταλία 3-4 στην παράταση, που έγινε στις 17 Ιουνίου 1970. Δεν ήταν μόνο η εξέλιξη του αγώνα, που

στην κανονική του διάρκεια είχε λήξει 1-1 με γκολ στο 90' και είχε συναρπαστική συνέχεια, αλλά ήταν ακόμη ο πρώτος αγώνας που έβλεπα στην τηλεόραση! Μάλιστα ήταν και το πρώτο μου ξενύχτι για το ποδόσφαιρο, αφού μεταδόθηκε από το Ε.Ι.Ρ. στις 11:50 και τέλειωσε γύρω στις 2:30! Τον είδαμε στο μαγαζί του μετέπειτα πεθερού μου, που τότε ήταν μπακάλικό και καφενείο μαζί. Παράλληλα, με αφορμή αυτόν αγώνα και τους άσους που έβλεπα για πρώτη φορά, όπως οι Φακέτι, Ρίβα, Ριβέρα, Αλμπερτόζι από τη μια και Μίλερ, Μπεκενμπάουερ, Μάγερ, Όφερτ από την άλλη, άρχισα στα εννιά μου χρόνια να ασχολούμαι με τη στατιστική...

Μουντιάλ είναι...

Γρηγόρης Δημακάκος

Αρχίζει, λοιπόν, το Παγκόσμιο Κύπελλο, η μεγάλη γιορτή του ποδοσφαίρου, το πάρτι των αντρών, το ανά τετραετία μινιαίο «μαρτύριο» των γυναικών. «Μπόρα είναι, θα περάσει», μου έλεγε κάποτε, χαριτολογώντας, μια φίλη, που δεν είχε σχέση με το άθλημα, αλλά έκανε χάζι την αντροπαρέα «τσακώνεστε και γελάτε σαν μικρά παιδιά». Δίκιο είχε. Το μικρόβιο της μπάλας ή το κολλάς από παιδί και το κουβαλάς ολόκληρη ζωή ή το αφήνεις να σε προσπεράσει. «Μουντιάλ» είναι, πισιρικάς ων, να παρακαλές τους γονείς σου να μείνεις ξύπνιος λίγο παραπάνω για να παρακολουθήσεις το Σκωτία - Περού ή το Αργεντινή - Γαλλία. «Μουντιάλ» είναι, να ρίχνεις κλάμα που έχασε η αγαπημένη σου Βραζιλία, να σε παρηγορεί ο φίλος σου που συμπαθεί τη νικήτρια

Ιταλία και να ρίχνεστε μετά, αγκαλιασμένοι, στη μάχη της αλάνας, προσπαθώντας να μιμηθείτε τη ντρίμπλα του Σόκρατες και το πλασέ του Ρόσι. «Μουντιάλ» είναι, να ειδοποιείς τη φίλη σου, ότι θα παραβρεθείς μόνο στο γαμήλιο γλέντι, αφού την ώρα του μυστηρίου γίνεται ο γάμος... Γερμανία - Ολλανδία. Οι εποχές άλλαξαν, η αγαθότητα της νιότης έδωσε τη θέση της στη σκληρή πραγματικότητα, όμως το «Μουντιάλ» δεν θα πάψει ποτέ να αποτελεί το σημείο αναφοράς της ποδοσφαιρουζήτησης. Κι όσο εμβαθύνουμε στην κουβέντα τόσο γυρίζουμε τον χρόνο προς τα πίσω, για να καταλήξουμε, ως συνήθως, στην «αιώνια» κόντρα, Πελέ ή Μαραντόνα; Υ. Γ.: «Μουντιάλ», χωρίς αλατοπίπερο, είναι, να απουσιάζουν οι Ιταλία, Ολλανδία.

Το έχω ζήσει και νιώθω ευλογημένος

Γιάννης Μπίλιος (υπεύθυνος Τύπου ΠΑΕ ΑΕΚ)

Δεξιά ο Γιάννης Μπίλιος στο Μουντιάλ της Γερμανίας το 2006 έχοντας δίπλα του τον παγκόσμιο πρωταθλητή με την Ιταλία το 1982 Μάρκο Ταρντέλι.

Αργεντινή, Ισπανία, Μεξικό, Ιταλία, ΗΠΑ, Γαλλία, Απω Ανατολή, Νότια Αφρική, Βραζιλία. Εννέα Παγκόσμια Κύπελλα στην τηλεόραση, από τα 7 μου μέχρι τα 43 μου. Τι; Ξέχασα τη Γερμανία; Όχι βέβαια. Είπα «ηλεκτρονικά». Και η Γερμανία δεν ήταν. Ήταν «ζωντανό». Οσες μικρές και μεγάλες στιγμές κι αν ζήσεις μπροστά σε μια τηλεόραση –εκατοντάδες τέτοιες μπορώ να ανακαλέσω από το 1978 μέχρι το 2014, δε συγκρίνεται με τίποτα να είσαι εκεί. Να ξετυλίγεται η ιστορία μπροστά στα μάτια σου. Το έζησα το 2006 σε αυτή τη χώρα που... λατρεύουμε να μισούμε, αλλά που, πιστέψτε με, είναι η καταλληλότερη να διοργανώσει Μουντιάλ, λόγω υποδομών, οργάνωσης, οικονομικής ευρωστίας, ασφάλειας, γεωγραφικής θέσης και φυσικά ποδοσφαιρικής παράδοσης. Δεν θα το έχανα! Μακάρι να μου είχε δώσει η εφημερίδα σας χώρο δύο χιλιάδων λέξεων για να πω όλη την ιστορία, αλλά κι αν τον είχα, δε θα την έγραφα. Ποιον ενδιαφέρει η ιστορία ενός άσημου δημοσιογράφου που για να ζήσει το όνειρό του συνεργάστηκε με τρία διαφορετικά μέσα (εφημερίδα Derby, ραδιόφωνο ΣΚΑΙ, σάιτ sportdog) έκανε 11 χιλιάδες χιλιόμετρα με τα τρένα της

Deutsche Bahn, ταξίδευσε σε 11 (από τις 12) πόλεις της διοργάνωσης, έγραψε ίσα με 80 χιλιάδες λέξεις και είδε συνολικά 20 ματς, τα περισσότερα από κάθε άλλον Έλληνα απεσταλμένο; Από τη γκολάρα του Λαμ στο 4-2 της προεμιέρας με την Κόστα Ρίκα στο Μόναχο, μέχρι την κουτουλιά του Ζιντάν στον Ματεράτσι και το πάρτι των Ιταλών στο Βερολίνο, μεσολάβησε ο πιο σπουδαίος μήνας της ζωής μου. Ο μήνας που άξιζε όσο οι υπόλοιποι 214 της επαγγελματικής μου διαδρομής από το καλοκαίρι του 1990 που μπήκα στη δουλειά. Ακόμα και σήμερα, μπορώ να θυμηθώ κάθε μέρα, κάθε αγώνα, κάθε δρομολόγιο και κάθε περιπέτεια. Αλλά έχω κάνει ήδη κατάχρηση του χώρου μου. Ευχαριστώ και απολογούμαι. Τελεία εδώ. Ας απολαύσουμε το πάρτι!

Τα Μουντιάλ μου...

Βαγγέλης Μπραουδάκης (Παραπολιτικά FM 90,1 και to10.gr)

Όλα άρχισαν να συμβαίνουν το μακρινό 1976 και σφραγίστηκαν δύο χρόνια αργότερα! Αρχικά ήταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες στο Μόντρεαλ. Και οι μαγνητοσκοπημένες ωριαίες περιλήψεις, με τη φωνή του Διακογιάννη, κάθε βράδυ κοντά στα μεσάνυχτα! Ομπρικοί καυγάδες με τη μάνα μου (8 χρόνων ήμουν!) να με αφήνει να τους βλέπω και μετά να κοιμάμαι! Το κατάφερα! Σαν τώρα θυμάμαι την Κομανέντσι και τον Χουαντορένα με την αφάνα και τις λευκές μακριές κάλτσες μέχρι το γόνατο να καλπάζει. Κι ως ήταν ασπρόμαυρη η τηλεόραση (από τους πολύ τυχερούς που είχαμε τηλεόραση στο σπίτι εκείνη την εποχή), εγώ... έχρωμους τους έβλεπα στη φαντασία μου! Το 1978, λοιπόν, ανακάλυψα και τα Μουντιάλ! Μαγνητοσκοπημένα κι αυτά, λόγω διαφοράς ώρας με την Αργεντινή. Και μαγεύτηκα! Και στε-

ναχωρήθηκα με τα δοκάρια των Ολλανδών στον τελικό! Και προσπαθούσα να μιμηθώ τον Κέμπες στα Πευκάκια, στο πάρκο κάτω από το 8ο Δημοτικό (τότε) στον Αϊ Γιάννη... Το 1982 ήμουν πια προετοιμασμένος (και με έχρωμη tv)! Μέχρι που... χάλασε! Τι κάνουμε τώρα; Καθόμουν στο παράθυρό μου κι έβλεπα απέναντι από τη συσκευή που έβγαζε ο γείτονας, ο κ. Αντώνης, στο μπαλκόνι του! Και του έλεγα να δυναμώνει τον ήχο, να ακούω καλά! Και ενοχλούσαμε τη γειτονιά! Και το 'φαριστιόταν (συγχωρεμένος να 'ναι)! Δεν ήταν, ωστόσο, γραφτό να το δω όλο εκείνο το Μουντιάλ! Θυμάστε που χάσαμε τον μισό τελικό (Ιταλία - Δ. Γερμανία) λόγω πτώσης ρεύματος από βλάβη σχεδόν σε όλη την Κρήτη; Το 1986, φοιτητής πια στην Αθήνα, ήταν η καλύτερή μου. Μεταμεσονύχτιες πλέον οι μεταδόσεις, λόγω Μεξικό, πρέπει να τις είδα όλες στην πλατεία της Δάφνης -βαριόμουν να παρακολουθώ μονάχος στο δωμάτιο-, ενώ το 1990 (εκπαίδευση ναυτονόμου στον Παλάσκα) παρακάλαγα να μπαίνω απογευματινή βάρδια στη λέσχη Αξιωματικών! Ε, κατόπιν η διασκέδαση έγινε δουλειά. Εφημερίδα το '94, εφημερίδα και ραδιόφωνο το '98, εφημερίδα και τηλεόραση το 2002, το 2006, το 2010 ως το πιο απαιτητικό 2014, αφού έπρεπε να συντονιστούν 21 αεροπορικές μετακινήσεις, κυκλώματα, κόσμος και να βγαίνει κάθε βράδυ το ραδιο-μουντιάλ από το Mall με εκατοντάδες κόσμου γύρω μας! Κάθε διοργάνωση εδώ και +40 χρόνια μια σφραγίδα στη ζωή μου. Κάθε που τελειώνει αδειάζω ξέροντας ότι θα περάσουν άλλα τέσσερα χρόνια για να ξανάρθει. Και κάθε που κοντοζυγώνει, όπως τώρα, η προσμονή με (ξανα)κάνει μικρό παιδί! Αντε μωρέ Αργεντινή, άντε μωρέ Μέσι, να το σπκώσουμε!

Ενα Παγκόσμιο Κύπελλο που δεν είδα, αλλά το ένιωσα!

Δημήτρης Τσακίρης

Κυριακή 31 Μαΐου 1970... Ο κύριος Τάκης στο δίπλα διαμέρισμα και τηλεόραση είχε και ποδόσφαιρο έβλεπε. Εμείς δεν είχαμε τηλεόραση, ωστόσο παίρναμε τη γεύση της σε γειτονικά σπίτια. Εδώ όμως μιλάμε για Παγκόσμιο Κύπελλο... Μεξικό - Σοβιετική Ένωση! Και ένας τοίχος χώριζε εμένα από την τηλεόραση που θα το έδειχνε ζωντανά! Η ώρα πλησιάζει οκτώ το βράδι... Αποφασίζω να παίξω με τις λί-

γες ελπίδες που είχα ένα τελευταία χαρτί. Τελευταία παράσταση στον πατέρα μου... "Θα με αφήσεις να πάω στον κ. Τάκη να δω το παιχνίδι;". Η απάντηση αυτή που περίμενα. "Είναι αργά, έχουν μωρά παιδιά, έχεις σχολείο αύριο, δεν γίνεται...". Δεν ήταν αυστηρός, το αντίθετο, ωστόσο ήθελε να είναι πάντοτε διακριτικός και να μην επιβαρύνει τους άλλους. Δύσκολη νύχτα, στενάχωρη, βαριά... Και η Δευτέρα το πρωί στο σχολείο δεν περνούσε, μέχρι να γυρίσουμε σπίτι το μεσημέρι, να διαβάσω στην εφημερίδα τι έγινε στο ματς και να πλάσω στο μυαλό μου την εικόνα του. Στα οκτώ χρόνια, ακόμα και χωρίς εικόνα, το μυαλό πλάθει τις δικές του, απίθανες, μοναδικές... Το Παγκόσμιο Κύπελλο που δεν είδα, αλλά το ένιωσα!

Αλησμόνητο το Μουντιάλ της Ισπανίας

Κώστας Κοφινάς (υπεύθυνος αθλητικών "Τα Νέα")

Καλοκαίρι '82. Εχω κλείσει τα 15 μου χρόνια, ο ήλιος και η υγρασία στην Αίγινα σε αποσυντονίζουν, αλλά εγώ πού να δίνω σε τέτοια μικροζητήματα σημασία. Είμαι πλήρως συντονισμένος στο Παγκόσμιο Κύπελλο.

Η Γαλλία με τη μαγική τετράδα στα χαφ των Πλατινί, Φερναντέζ, Ζιράρ και Ζιρές, έκανε θραύση. Ακόμη θυμάμαι τα ονόματά τους, έναν προς έναν μπορώ να αραδιάσω τους ποδοσφαιριστές της ενδεκάδας. Και αυτόν τον τερματοφύλακα...Αν αυτή η τόσο σημαντική θέση. Ήθελα Μπερντάν Ντεμάν και έβλεπα Ετορί. Ας είναι. Το τάκλινγκ του Σουμάχερ στον Μπατιστόν. Το πάνω κάτω σε όλο το παιχνίδι. Το 3-1 στην αρχή της παράτασης και η γρήγορη ισοφάριση, μια μαχαίριά στα εφηβικά μου στήθη και στο τέλος, η απώλεια της πρόκρισης στα πέναλτι με τον Σιξ να μην βρίσκει στόχο και να ακούω, πιτσιρίκι τότε, να μολύνεται το μυαλό μου από τις φήμες για Στουτγκάρδη επειδή έπαιζε στη Μπουντεσλίγκα.

Εκείνο το Μουντιάλ ήταν αλησμόνητο. Με σημάδεψε η Ισπανία. Αλλά τον τελικό δεν τον είδα. Οξύμωρο μεν, αληθινό δε! Παρακολούθησα όλα τα ματς, αλλά όχι το Ιταλία - Γερμανία! Είτε γιατί ήμουν πικραμένος ή και σοκαρισμένος, είτε γιατί αποφάσισα να ακολουθήσω τη φυσιολογική ζωή ενός παιδιού της ηλικίας μου και να φλερτάρω με κοριτσόπουλα.

Τι άλλο; Ο χρόνος περνά με τα αθλη-

τικά γεγονότα για μένα. Κατά ένα μεγάλο ποσοστό, βέβαια, για να μην σκεφθείτε πως δεν δίνω βάση σε άλλα σημαντικά θέματα. Πώς θα ξεχάσω, όμως, τα ξενύχτια του '78 για να απολαύσω τα γεμάτα χαρτάκια γήπεδα της Αργεντινής που έμοιαζαν στα μάτια μου ένα ατέλειωτο πάρτι; Το Μουντιάλ του '86 στο Μεξικό, τότε που έκανε όργια ο Μαραντόνα και τα παιχνίδια δίνονταν μεσημέρι (τοπική ώρα) για να τα βλέπουμε οι Ευρωπαίοι σε prime time; Την διοργάνωση της Ιταλίας του '90, πρώτα ματς στο γραφείο στα ΝΕΑ, με φόρτο δουλειάς, αληθινός ψάρακας τότε, που δεν κατάλαβα και πολλά; Το '94 έμαθα για το ντοπάρισμα του Ντιέγκο στη Ναύπακτο, είδα ματς αργά το βράδι στη Μύκονο και τον τελικό (πού αλλού;) ξανά στο γραφείο. Ο θρίαμβος της Γαλλίας ('98) με βρήκε σε ένα μπαράκι απέναντι από τη Χρήστου Λαδά, στο Τογ, με κέρδος εκτός από την ηθική ικανοποίηση και ένα play station, ο μοναδικός από τους θαμώνες που βρήκε σκορ και τελικό νικητή! Το 2002, μεσημέρι πηγαίναμε στην εφημερίδα, ώστε να προλάβουμε τους αγώνες σε Κίνα και Ιαπωνία, ενώ το 2006 στην Τήνο πληγώθηκα με τον Ζιντάν και τον χαμένο τελικό κόντρα στην Ιταλία. Το 2010 είδα το μεγαλύτερο μέρος της διοργάνωσης (εκτός από το γραφείο) στα Χανιά και το 2014 η σαγηνευτική και ιδιαίτερη Αστυπάλαια ήταν σύντροφός μου σε αυτό το ωραίο αθλητικό ταξίδι. Πώς, λοιπόν, να μην αγαπώ τα Παγκόσμια Κύπελλα;

Προγνωστικά για το Μουντιάλ

Προπονητής	Νικητής	Φιναλίστ	Σκορ	Ομ.έκπληξη	1ος σκόρερ
Εθνικές κατηγορίες					
Παράσχος Γιώργος	Βραζιλία	Ισπανία	3-2	Βέλγιο	Καβάνι
Χατζηνικολάου Γιάννης	Γερμανία	Αργεντινή	2-2η	Βέλγιο	Μίλερ
Πετράκης Γιώργος	Αργεντινή	Ισπανία	2-0	Βέλγιο	Γκριεζμάν
Μαγκαφίνης Δημήτρης	Γερμανία	Βραζιλία	1-0	Βέλγιο	Γκριεζμάν
Πασβάντης Νίκος	Βραζιλία	Αργεντινή	3-2	Κολομβία	Φιρμίνο
Σκύβαλος Μανώλης	Αργεντινή	Γαλλία	2-1	Κροατία	Μέσι
Ριτζάκης Γιώργος	Ισπανία	Γερμανία	2-1	Αίγυπτος	Γκριεζ./Σαλάχ
Σχοιναράκης Γιάννης	Γερμανία	Βραζιλία	1-1η	Σενεγάλη	Νειμάρ/Λουκακ.
Βερναδάκης Κώστας	Αργεντινή	Βραζιλία	2-1	Κροατία	Μέσι
Μουριζάκης Γιώργος	Γερμανία	Ουρουγουάη	2-1	Αίγυπτος	Σουάρες
Μουντάκης Γιώργος	Αργεντινή	Γαλλία	1-1ε	Βέλγιο	Βέρνερ
Παπαδάκης Λεωνίδας	Γαλλία	Γερμανία	2-1	Βέλγιο	Γκριεζμάν
Πρόκος Βαγγέλης	Βραζιλία	Γερμανία	3-1	Βέλγιο	Νεϊμάρ
Φλέκκας Νίκος	Αργεντινή	Βραζιλία	2-1	Βέλγιο	Μέσι

Προπονητής	Νικητής	Φιναλίστ	Σκορ	Ομ.έκπληξη	1ος σκόρερ
Α' κατηγορία					
Κολιτσιδάκης Θανάσης	Αργεντινή	Ισπανία	1-1η	Βέλγιο	Μέσι
Πηγουνάκης Μανώλης	Βραζιλία	Βέλγιο	3-2	Αίγυπτος	Λουκάκου
Τσομπάνογλου Γιώργος	Βραζιλία	Γερμανία	2-1	Κροατία	Γκριεζμάν
Μπονατάκης Γιώργος	Αργεντινή	Ισπανία	2-1	Μεξικό	Μέσι
Βεργανελάκης Μάνος	Βραζιλία	Αργεντινή	2-2η	Βέλγιο	Γκριεζμάν
Γαλάνης Σπύρος	Γαλλία	Γερμανία	2-1	Βέλγιο	Γκριεζμάν
Ανθούσης Δημήτρης	Βραζιλία	Ισπανία	3-1	Πολωνία	Νεϊμάρ
Πανίδης Γιώργος	Βέλγιο	Αργεντινή	2-2η	Ιαπωνία	Μέσι
Κουκουδάκης Στέλιος	Αργεντινή	Γαλλία	2-1	Βέλγιο	Λουκάκου
Διακάκης Τάκης	Αργεντινή	Γαλλία	3-2	Κροατία	Γκριεζμάν
Κόλτζος Γιώργος	Πορτογαλία	Αργεντινή	0-0η	Αίγυπτος	Σαλάχ
Χατζηγιάννης Μιχάλης	Αργεντινή	Βραζιλία	3-2	Δανία	Μέσι
Κονταξάκης Γιάννης	Αργεντινή	Βραζιλία	3-1	Πορτογαλία	Μέσι
Αγγελάκης Βαγγέλης	Βραζιλία	Αργεντινή	2-1	Αίγυπτος	Σαλάχ
Φλεμετάκης Σταμάτης	Αργεντινή	Ισπανία	2-1	Κολομβία	Μέσι
Μαρκάκης Γιάννης	Ισπανία	Γαλλία	3-1	Βέλγιο	Λουκάκου
Μπατιστάκης Θόδωρος	Γαλλία	Ισπανία	2-1	Βέλγιο	Γκριεζμάν
Λαμπαρδάκης Γιάννης	Αργεντινή	Γερμανία	3-1	Κροατία	Μέσι
Παπαδογιάννης Χρήστος	Ισπανία	Βραζιλία	2-1	Βέλγιο	Γκριεζμάν
Αγγελάκης Αντ. Γιώργος	Αγγλία	Γαλλία	2-1	Σερβία	Γκριεζ./Μίλερ
Σπαράκης Γιώργος	Ισπανία	Βραζιλία	2-0	Σ.Αραβία	Κρ.Ρονάλντο
Μπερικόκης Παντελής	Αργεντινή	Γαλλία	0-0η	Κροατία	Νεϊμάρ
Κελαϊδής Γιώργος	Ισπανία	Γερμανία	2-0	Γαλλία	Γκριεζμάν
Παλαθούρας Παναγιώτης	Αργεντινή	Γαλλία	2-1	Περου	Μέσι

Προπονητής	Νικητής	Φιναλίστ	Σκορ	Ομ.έκπληξη	1ος σκόρερ
Β' κατηγορία					
Χαζηράκης Γιάννης	Βραζιλία	Αργεντινή	2-1	Ουρουγουάη	Νεϊμάρ
Καραγιαννάκης Παύλος	Βραζιλία	Αργεντινή	2-1	Βέλγιο	Νεϊμάρ
Φούρλας Δημήτρης	Ισπανία	Γερμανία	3-2	Ρωσία	Κρ.Ρονάλντο
Μαυρεδάκης Παντελής	Ισπανία	Γερμανία	2-0	Βέλγιο	Νεϊμάρ
Νικολακάκης Θέμης	Αργεντινή	Βραζιλία	3-1	Ρωσία	Μέσι
Λαζαρίδης Τάκης	Γερμανία	Ισπανία	2-2η	Αγγλία	Μίλερ
Τζιγκουνάκης Κώστας	Γερμανία	Πορτογαλία	3-2	Πολωνία	Λουκάκου
Σωφρόνογλου Μάκης	Γαλλία	Βραζιλία	2-1	Κροατία	Γκριεζμάν
Ανδρεαδάκης Βαγγέλης	Αργεντινή	Βραζιλία	1-1η	Αγγλία	Κέιν
Σεργάκης Μάριος	Βραζιλία	Γερμανία	2-1	Βέλγιο	Κρ.Ρονάλντο
Ζερβουδάκης Γιώργος	Αργεντινή	Γαλλία	1-1η	Ιαπωνία	Γκριεζμάν
Νικολακάκης Ανδρέας	Βραζιλία	Γερμανία	3-1	Κροατία	Λουκάκου
Οικονομάκης Χρήστος	Γαλλία	Γερμανία	1-1ε	Πολωνία	Λεβαντόφσκι
Τραχανατζής Χρήστος	Αργεντινή	Γερμανία	2-1	Ρωσία	Μέσι
Παπαγεωργίου Αντώνης	Βραζιλία	Γαλλία	1-0	Ρωσία	Εμπαπέ
Καλαμπακάκης Μάνος	Αγγλία	Γερμανία	3-1	Πολωνία	Λεβαντ./Μίλερ
Ανδρεαδάκης Κώστας	Αργεντινή	Βραζιλία	3-1	Πορτογαλία	Μέσι
Ξενάκης Γιάννης	Αργεντινή	Βραζιλία	2-1	Πορτογαλία	Μέσι
Κολοκοτρώνης Κώστας	Ισπανία	Γαλλία	3-1	Πολωνία	Γκριεζμάν
Τζατζιμάκης Γιώργος	Αργεντινή	Βραζιλία	1-1η	Πολωνία	Λεβαντόφσκι
Τζωρτζάκης Μανώλης	Αργεντινή	Πορτογαλία	2-1	Πορτογαλία	Κρ.Ρονάλντο

Όνομα	Νικητής	Φιναλίστ	Σκορ	Ομ.έκπληξη	1ος σκόρερ
Ποδοσφαιριστές					
Μαραγκουδάκης Μάρκος	Βραζιλία	Γερμανία	3-1	Βέλγιο	Νεϊμάρ
Μαρτσάκης Στέφανος	Ισπανία	Αργεντινή	2-1	Αίγυπτος	Μέσι
Πάγκαλος Ντίνος	Βραζιλία	Γερμανία	2-1	Μεξικό	Νεϊμάρ
Πάτας Νίκος	Ισπανία	Αργεντινή	3-1	Αυστραλία	Μέσι
Σαρρή Βεατρίκη	Αργεντινή	Βραζιλία	2-2ε	Αγγλία	Κέιν/Νεϊμάρ
Σκούρτης Βασίλης	Γαλλία	Ισπανία	2-1	Κροατία	Γκριεζμάν

Προπονητής	Νικητής	Φιναλίστ	Σκορ	Ομ.έκπληξη	1ος σκόρερ
Γ' κατηγορία					
Γρηγοράκης Κυριάκος	Αργεντινή	Γαλλία	2-1	Κολομβία	Μέσι
Σταυρουλάκης Κώστας	Αργεντινή	Ισπανία	2-2η	Αγγλία	Γκριεζμάν
Ματιγάκης Νότης	Αργεντινή	Βραζιλία	3-1	Αίγυπτος	Μέσι
Μπαλλής Κώστας	Βραζιλία	Βέλγιο	3-1	Αίγυπτος	Κέιν
Παρασκάκης Κώστας	Βραζιλία	Αργεντινή	3-1	Αγγλία	Κέιν
Παλιουδάκης Αλέξανδρος	Πορτογαλία	Γερμανία	3-1	Πορτογαλία	Κρ.Ρονάλντο
Καρούσος Βίκτωρας	Ισπανία	Βραζιλία	2-1	Ισλανδία	Μέσι
Αγγελάκης Δημήτρης	Πορτογαλία	Ρωσία	1-0	Βέλγιο	Γκριεζμάν
Πατεράκης Γιάννης	Βραζιλία	Αργεντινή	1-1η	Βέλγιο	Γκριεζμάν
Ηλιάκης Κώστας	Γερμανία	Βραζιλία	2-1	Βέλγιο	Μέσι
Παπαβασιλείου Γιώργος	Αργεντινή	Ισπανία	2-1	Αίγυπτος	Μέσι
Σημαντηράκης Γιώργος	Γερμανία	Ισπανία	2-1	Γαλλία	Γκριεζμάν

Προπονητής	Νικητής	Φιναλίστ	Σκορ	Ομ.έκπληξη	1ος σκόρερ
Νέων & Παίδων					
Τζωρτζάκης Στέλιος	Ισπανία	Γερμανία	2-2η	Γαλλία	Μέσι
Αθανασίου Χρήστος	Αργεντινή	Βραζιλία	1-1ε	Βέλγιο	Μέσι
Λιανιδάκης Γιώργος	Γαλλία	Γερμανία	1-1η	Δανία	Κέιν
Νικολαΐδης Σπύρος	Βραζιλία	Γαλλία	2-1	Ρωσία	Ισκο
Βουλγαράκης Λευτέρης	Ισπανία	Βραζιλία	3-1	Βέλγιο	Γκριεζ./Φιρμ.
Κελάκης Δημήτρης	Αργεντινή	Γερμανία	2-1	Κροατία	Μέσι
Καλαϊτζίδης Γιώργος	Γαλλία	Βραζιλία	3-1	Περου	Ζιρού
Καστρινάκης Γιάννης	Αργεντινή	Ισπανία	1-0	Μεξικό	Μίλερ
Κατσαβριάς Δημήτρης	Αργεντινή	Γερμανία	2-1	Αίγυπτος	Γκριεζμάν
Μπασιάς Δημήτρης	Βραζιλία	Γερμανία	2-1	Κροατία	Μέσι
Παπαδάκης Βασίλης	Γαλλία	Γερμανία	2-1	Μεξικό	Μέσι
Ασλαματζίδης Μάρκος	Αργεντινή	Αγγλία	1-0	Αίγυπτος	Μέσι
Μαριανάκης Μιχάλης	Βραζιλία	Γερμανία	2-1	Αίγυπτος	Νεϊμάρ
Τσαρτσίδης Βασίλης	Αργεντινή	Ισπανία	1-1ε	Ρωσία	Μέσι
Τσεσμελής Νίκος	Γαλλία	Ισπανία	2-1	Κροατία	Γκριεζμάν
Νικολιουδάκης Νεκτάριος	Αργεντινή	Αγγλία	2-1	Αίγυπτος	Μέσι
Αγγελάκης Γ. Γιώργος	Γερμανία	Βραζιλία	2-1	Βέλγιο	Ιγκουαϊν
Παπαδάκης Γιάννης	Γερμανία	Βραζιλία	2-2η	Μεξικό	Μέσι
Βουρδουμπάς Νίκος	Αργεντινή	Γαλλία	2-1	Αγγλία	Μέσι
Παϊζάκης Γιώργος	Αργεντινή	Γερμανία	2-1	Αίγυπτος	Γκριεζμάν
Κουτσουπάκης Κυριάκος	Αργεντινή	Βέλγιο	3-1	Αγγλία	Μέσι

Όνομα	Νικητής	Φιναλίστ	Σκορ	Ομ.έκπληξη	1ος σκόρερ
Δημοσιογράφοι					
Βασσάλος Γιώργος	Ρωσία	Αργεντινή	2-1	Ιράν	Μέσι
Γκόγκουλης Ευάνθης	Βραζιλία	Αργεντινή	2-1	Περου	Αζάρ
Δημακάκης Γρηγόρης	Γερμανία	Βραζιλία	2-2η	Κροατία	Κρ.Ρονάλντο
Κοφινάς Κώστας	Βραζιλία	Γαλλία	1-1ε	Βέλγιο	Γκριεζμάν
Μπίλιος Γιάννης	Ισπανία	Ποστογαλία	1-1η	Πολωνία	Κρ.Ρονάλντο
Σαρίδης Νίκος	Αργεντινή	Ισπανία	2-1	Πολωνία	Ντ.Κόστα
Ανδρεαδάκης Νεκτάριος	Αργεντινή	Γαλλία	2-1	Αγγλία	Μέσι
Αντωνακάκης Λευτέρης	Βραζιλία	Γαλλία	2-1	Βέλγιο	Γκριεζμάν
Βαρδαλαχάκης Μάνος	Αργεντινή	Βραζιλία	2-1	Κροατία	Μέσι
Γιαΐτσος Παντελής	Αργεντινή	Ισπανία	3-2	Βέλγιο	Ιγκουαϊν
Ζερβού Χρύσα	Ισπανία	Γερμανία	1-1ε	Βέλγιο	Μέσι
Μουντάκης Αντώνης	Αργεντινή	Γαλλία	2-1	Ιαπωνία	Καβάνι
Μπέρκοβιτς Θανάσης	Ισπανία	Αργεντινή	2-1	Βέλγιο	Ντ.Κόστα
Νίτσε Κώστας	Αργεντινή	Γαλλία	2-1	Βέλγιο	Μέσι
Νομικός Αντώνης	Βραζιλία	Ισπανία	3-1	Βέλγιο	Μέσι
Παπουτσάκης Αντώνης	Αργεντινή	Γερμανία	2-1	Ν.Κορέα	Μέσι
Σβολιαντόπουλος Στέλιος	Γερμανία	Ισπανία	2-1	Σενεγάλη	Μίλερ/Ιγκ.
Σκουλούδης Δημήτρης	Γερμανία	Αργεντινή	3-1	Σουηδία	Μίλερ
Σταράς Γιώργος	Αργεντινή	Βραζιλία	3-2	Πολωνία	Μέσι
Φουντουλάκης Βασίλης	Αργεντινή	Πορτογαλία	1-0	Βέλγιο	Μέσι
Χόμπης Βαλάντης	Αργεντινή	Γερμανία	2-2ε	Βέλγιο	Μίλερ
Δρακάκης Γιώργος	Βραζιλία	Ισπανία	2-1	Σενεγάλη	Μέσι
Καρτσωνάκης Μάκης	Αργεντινή	Ισπανία	2-2ε	Κροατία	Μέσι
Κώνστας Γιώργος	Βραζιλία	Γερμανία	1-0	Βέλγιο	Νεϊμάρ
Μαριδάκης Δημήτρης	Αργεντινή	Γερμανία	3-2	Ρωσία	Μέσι
Σταυριανουδάκης Γιώργος	Αργεντινή	Βραζιλία	3-1	Μεξικό	Μέσι
Τωμαδάκη Βάσω	Βραζιλία	Ισπανία	2-1	Κροατία	Νεϊμάρ

Σημ.: Με ε όπου η πρόβλεψη θεωρεί ότι ο τελικός θα κριθεί στον έξτρα χρόνο της παράτασης και με η στα πέναλτι

Στις αθλητικές σελίδες της εφημερίδας ανάλυση στα υπόλοιπα προγνωστικά που φέρνουν τον Μέσι να είναι το φαβορί για πρώτος σκόρερ και το Βέλγιο η ομάδα-έκπληξη

ΟΙ ΧΑΝΙΩΤΕΣ ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ "ΨΗΦΙΣΑΝ"

Αργεντινή και Μέσι πρωταγωνιστές

Για να δώσουμε και μία τοπική "πινελιά" στο αφιέρωμα αυτό ζητήσαμε από τους προπονητές των χανιώτικων ομάδων τα προγνωστικά τους για το Μουντιάλ της Ρωσίας.

Συγκεκριμένα ζητήσαμε να μας πουν ζευγάρι τελικού, νικητή με σκορ στο 90λεπτο, ομάδα-έκπληξη και πρώτο σκόρερ. Ενα αξιόλογο δείγμα 92 προπονητών που έκατσαν στον πάγκο των ομάδων μας τόσο στις εθνικές κατηγορίες (αλλά και στα πρωταθλήματα K20 κλπ) όσο και στις τοπικές διοργανώσεις συμπεριλαμβανομένων και των τεχνικών σε ομάδες νέων και παιδιών. Για να στοργυλεύσουμε τώρα το νούμερο ζητήσαμε αντίστοιχα προγνωστικά από τους δημοσιογράφους εκτός Κρήτης που γράφουν στο σχετικό δισέλιδο και από ορισμένους "ξενιτεμένους" παίκτες μας. Ιδού:

Φαβορί η Αργεντινή

Μπορεί να προκρίθηκε... ασημαίνοντας στα τελικά από τη ζώνη της Νοτίου Αμερικής αφού φλέρταρε έντονα με τον αποκλεισμό όμως τελικά η ομάδα του Μέσι παρουσιάζεται ως το μεγάλο φαβορί για να σκώσει το τρίτο της τρόπαιο. Είτε επειδή έχουν περάσει 32 ολόκληρα χρόνια από την τελευταία ανάλογη διάκριση, είτε επειδή λογικά η διοργάνωση της Ρωσίας θα αποτελέσει το κύκνειο άσμα του Μέσι όλο και περισσότεροι θεωρούν ότι ήρθε η στιγμή ο κορυφαίος αυτός παίκτης να γευθεί μία μεγάλη χαρά και με τη φανέλα της χώρας του. Οι 51 από τους 125 δίνουν την Αργεντινή παγκόσμια πρωταθλήτρια (40,8%).

Την Αργεντινή δίνει ως μεγάλο φαβορί για το τρόπαιο η πλειοψηφία των προπονητών όπως ο Γ. Πετράκης (αριστερά) ενώ ο Λ. Μάσι έχει τον πρώτο λόγο στους σκόρερ σύμφωνα με αυτούς -ο Γ. Μπονατάκης (δεξιά) είναι ένας από αυτούς που τον... ψήφισαν

Αρκετά πιο πίσω στα προγνωστικά ακολουθεί η Βραζιλία με 22 ψήφους (22,4%). Που ήταν η πρώτη ομάδα που εξασφάλισε την πρόκριση στα τελικά και που δείχνει ότι έχει πολύ πιο πλήρη ομάδα από το σύνολο που παρουσίασε 4 χρόνια πριν στη χώρα της και γνώρισε ένα εξευτελιστικό διασυρμό από τους Γερμανούς. Αρκετά ισχυρή παρουσιάζεται και η Ισπανία (16 ψήφοι ή 12,8%) που έβαλε το κεράκι της στον αποκλεισμό της Ιταλίας. Την 5άδα των πρώτων φαβορί συμπληρώνουν η Γερμανία (13 ψήφοι με 10,4%) -που αν και κάτοχος του τροπαίου δεν φαίνεται να πο- ντάρουν πολλοί πάνω της- και η Γαλλία (10 ψήφοι ή 8%).

Ενα... σκαλί πιο κάτω η Γερμανία

Μπορεί η Γερμανία να μην υπολογίζεται στα πρώτα φαβορί για τον τίτλο, όμως τα ποσοστά της υπερδιπλασιάζονται όταν οι Χανιώτες προπονητές καλούνται να επιλέξουν τον φιναλίστ. Καθόλου παράξενο καθώς πάντα βρίσκει τον τρόπο να προχωράει σχεδόν μέχρι τους "4". Πρώτο φαβορί για φιναλίστ με 31 ψήφους (24,8%) δηλαδή ένα σκαλί πιο κάτω από το 2014. Πολλοί βλέπουν στη 2η θέση την Βραζιλία (26 ψήφοι ή 20,8%) και αρκετοί Ισπανία (22 δηλαδή 27,6%), Γαλλία (20 ή 16%) και Αργεντινή (15 ή 12%). Για την τελευταία είπαμε οι 3 στους 4 την βλέπουν όχι απλά στον τελικό αλλά και τροπαιούχο. Πέντε ακόμα χώρες πήραν μερικές ψήφους.

Ως επικρατέστερη
φινάλιστ ψηφίστηκε η
Γερμανία από τον Β. Πρόκο
(πάνω) και τους άλλους
προπονητές ενώ το Βέλγιο
δείχνει το πλέον ικανό για την
έκπληξη, κάτι στο οποίο
συνιγορεί και ο Γ. Παράσχος
(κάτω) μαζί με τους
περισσότερους.

simplecity®

139€

Sam βαρέου τύπου
στέγαστρο-τέντα γαλβανιζέ
με λευκό PVC πανί
M296xΠ295, Υ278εκ.

Sunshade

simple-city.gr

Οι 32 ομάδες και τα “αστέρια” τους

Οι “32” μονομάχοι του Παγκοσμίου Κυπέλλου της Ρωσίας τίθενται αντιμέτωποι, έχοντας σαν στόχο να φτάσουν όσο το δυνατόν ψηλότερα.

Τα ρόστερ συγκροτήθηκαν, οι προπονητές αποφάσισαν κι έτσι οι ομάδες είναι πλέον έτοιμες να πάρουν μέρος στο μεγαλύτερο ποδοσφαιρικό γεγονός του πλανήτη. Για κάποιες, αυτή θα είναι η πρώτη φορά, με την αναφορά να γίνεται στην Ισλανδία και τον Παναμά ενώ για κάποιες άλλες θα επιβεβαιωθεί η συνεχή

παρουσία τους. Τρεις είναι αυτές οι Εθνικές ομάδες που μετρούν τις περισσότερες συμμετοχές: Για τη Βραζιλία θα είναι η 21η(!), για τη Γερμανία η 19η και για την Αργεντινή η συμμετοχή Νο. 17. Τις ομάδες ωστόσο, συγκροτούν οι ποδοσφαιριστές, οπότε σχεδόν όλα τα “αστέρια” της υψηλίου θα δώσουν το παρών για

τον επόμενο ένα μήνα στα γήπεδα της Ρωσίας. Οι δύο κορυφαίοι άλλωστε παίκτες του κόσμου, ο Αργεντινός Μέσι και ο Πορτογάλος Ρονάλντο, όπως και ο Βραζιλιάνος Νεϊμάρ θα είναι συνεπείς σε αυτή την παγκόσμια συνάντηση, επιδιώκοντας ο καθένας από την πλευρά του να φέρει την Εθνική του ομάδα όσο ψηλότερα γίνεται.

1ος ΟΜΙΛΟΣ

Ρωσία

Συμμετοχές: 10 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0 Προπονητής: Στάνισλαβ Τσερτσέσοφ

Τερματοφύλακες: Ιγκορ Ακινφέεφ (ΤΣΣΚΑ Μόσχας), Βλάντιμιρ Γκαμπούλοφ (Μπριζ), Αντρέι Λουνιόφ (Ζενίτ Αγίας Πετρούπολης)

Αμυντικοί: Φίοντορ Κουντριασόφ (Ρούμπιν Καζάν), Βλάντιμιρ Γκάρατ (Ρούμπιν Καζάν), Αντρέι Σεμιόνοφ (Αχμάτ), Σεργκέι Ιγκνασέβιτς (ΤΣΣΚΑ Μόσχας), Ιλία Κουτέποφ (Σπάρτακ Μόσχας), Ιγκορ Σμολνίκοφ (Ζενίτ Αγίας Πετρούπολης), Μάριο Φερνάντες (ΤΣΣΚΑ Μόσχας)

Μέσοι: Γιούρι Γκαζίνσκι (Κρασνοντάρ), Αντον Μιραντσούκ (Λοκομοτίβ Μόσχας), Αλεξάντρ Γκολόβιν (ΤΣΣΚΑ Μόσχας), Άλαν Τζαγκόεφ (ΤΣΣΚΑ Μόσχας), Αλεξάντρ Ερόκιν (Ζενίτ Αγ. Πετρούπολης), Γιούρι Ζιρκόφ (Ζενίτ Αγίας Πετρούπολης), Ρόμαν Ζόμπνιν (Σπάρτακ Μόσχας), Ντάλερ Κουζιάεφ (Ζενίτ Αγίας Πετρούπολης), Αλεξάντρ Σαμέντοφ (Σπάρτακ Μόσχας), Ντένις Τσερίσεφ (Βιγιαρεάλ)

Επιθετικοί: Αρτεμ Τζιούμπα (Αρσενάλ Τούλα), Αλεξέι Μίραντσουκ (Λοκομοτίβ Μόσχας), Φίοντορ Σμολόφ (Κρασνοντάρ)

Ξεχωρίζει: Ιγκορ Ακινφέεφ:

Ο αρχηγός της Εθνικής Ρωσίας και τερματοφύλακας της ΤΣΣΚΑ Μόσχας είναι μια μεγάλη προσωπικότητα. Η παρουσία του στα αποδυτήρια δεσπόζει, ενώ οι δυνατότητές του αποτελούν εγγύηση.

Σαουδική Αραβία

Συμμετοχές: 4 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0 Προπονητής: Χουάν Αντόνιο Πίτσι

Τερματοφύλακες: Μοχάμεντ Αλ Οβαϊς (Αλ Αχλί), Γιασέρ Αλ Μοσαϊλέμ (Αλ Αχλί), Αμπντουλάχ Αλ Μαγιούφ (Αλ Αχλί)

Αμυντικοί: Μανσούρ Αλ Χαρμπί (Αλ Αχλί), Γιασέρ Αλ Σακρανί (Αλ Χιλάλ), Μοχάμεντ Αλ Μπουραϊκ (Αλ Χιλάλ), Μοτάζ Χαβσαβί (Αλ Αχλί), Οσάμα Χαβσαβί (Αλ Χιλάλ), Ομάρ Χαβσαβί (Αλ Ναορ), Αλί Αλ Μπουλαϊχί (Αλ Χιλάλ)

Μέσοι: Αμπντουλάχ Αλ Καϊμπαρί (Αλ Σαμπάμπ), Αμπντουλμαλίκ Αλ Καϊμπαρί (Αλ Χιλάλ), Αμπντουλά Οταΐφ (Αλ Χιλάλ), Ταϊσίρ Αλ Τζασίμ (Αλ Αχλί), Χουσαϊν Αλ Μογκαβί (Αλ Αχλί), Σαλμάν Αλ Φαράτζ (Αλ Χιλάλ), Μοχάμεντ Κανό (Αλ Χιλάλ), Χατάν Μπαχεμρί (Αλ Σαμπάμπ), Σαλέμ Αλ Νταουσάρι (Αλ Χιλάλ), Γιάχια Αλ Σεχρί (Αλ Ναορ), Φαχάντ Αλ Μουβαλάντ (Αλ Ιτιχάντ).

Επιθετικοί: Μοχάμαντ Αλ Σαχλαβί (Αλ Ναορ), Μοχάναντ Ασίρι (Αλ Αχλί)

Ξεχωρίζει: Μοχάμαντ Αλ Σαλαουί

Αναδείχτηκε 1ος σκόρερ ολόκληρης της προκριματικής φάσης, σκοράροντας 16 γκολ. Ο 31χρονος επιθετικός αποτελεί την καλύτερη μονάδα για τους Σαουδάραβες.

Αίγυπτος

Συμμετοχές: 2 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0 Προπονητής: Εκτορ Ραούλ Κούπερ

Τερματοφύλακες: Σερίφ Εκράμι (Αλ Αχλί), Εσάμ Ελ Χανταρί (Αλ Τααβούν), Μοχάμεντ Ελ Σεναουί (Αλ Αχλί)

Αμυντικοί: Μοχάμεντ Αμπντέλ Σαφί (Αλ Φατέχ), Αϊμάν Ασράφ (Αλ Αχλί), Αχμέντ Ελ-μοχαμαντί (Αστον Βίλα), Αχμέντ Φατί (Αλ Αχλί), Ομάρ Γκαμπέρ (Λος Αντζελες), Αλί Γκαμπρ (Ζάμαλεκ), Μαχμούντ Χαμντί (Ζάμαλεκ), Αχμεντ Χεγκκάζι (Γουέστ Μπρομ), Σαάντ Σαμίρ (Αλ Αχλί)

Μέσοι: Μοχάμεντ Ελνένι (Αρσενάλ), Αμπνταλα Ελ Σαϊντ (Αλ Αχλί Τζέντα), Τάρεκ Χαμέντ (Ζάμαλεκ), Μαχμούντ Καράμπα (Αλ Ιτιχαντ Τζέντα), Σαμ Μόρσι (Γουίγκαν), Σικαμπάλα (Αλ Ραέντ), Ραμαντάν Σομπί (Στόουκ Σίτι), Μαχμούντ Χασάν (Κασίμπασα), Αμρ Ουάρντα (Ατρόμπος)

Επιθετικοί: Μαρουάν Μοσέν (Αλ Αχλί), Μοχάμεντ Σαλάχ (Λίβερπουλ)

Ξεχωρίζει: Μοχάμεντ Σαλάχ.

Ο επιθετικός της Λίβερπουλ αποτελεί ό,τι καλύτερο διαθέτει η Εθνική ομάδα της Αιγύπτου. Μπορεί στον τελικό του Τσάμπιονς Λιγκ να χτύπησε σοβαρά στον ώμο μετά το άγαρμπο φάουλ του Σέρχιο Ράμος, ωστόσο καταφέρνει και είναι παρών στα γήπεδα της Ρωσίας...

Ουρουγουάη

Συμμετοχές: 12 Τελικοί: 2 Κατακτήσεις: 2 Προπονητής: Οσκαρ Ταμπάρες

Τερματοφύλακες: Φερνάντο Μουσλέρα (Γαλατάσαράι), Μαρτίν Σίλβα (Βάσκο ντα Γκάμα), Μαρτίν Καμπάνια (Ιντεπεντιέντε)

Αμυντικοί: Ντιέγκο Γοδίν (Ατλέτικο), Σεμπασιάν Κόατες (Σπόρτινγκ Λισαβόνας), Χοσέ Μαρία Χιμένες (Ατλέτικο Μαδρίτης), Μάξι Περέρα (Πόρτο), Γκαστόν Σίλβα (Ιντεπεντιέντε), Μαρτίν Κάσερες (Λάτσιο), Γκιγιέρμο Βαρέλα (Πενιάρόλ)

Μέσοι: Νάιταν Νάντες (Μπόκα Τζούνιορς), Λούκας Τορέιρα (Σαμπντόρια), Ματίας Βεσίνιο (Ιντερ), Ροντρίγκο Μπετανκούρ (Γιουβέντους), Κάρλος Σάντσες (Μοντερέι), Χιόρχιαν ντε Αρασκαέτα (Κρουζέιρο), Ντιέγκο Λασάλτε (Τζένοα), Κριστιάν Ροντρίγκες (Πενιάρόλ), Χόναταν Ουρεταβισκάγια (Μοντερέι)

Επιθετικοί: Κριστιάν Στουάνι (Τσιρόνα), Μάξι Γκόμες (Θέλτα), Εντισσον Καβάνι (Παρί Σεν Ζερμέν), Λουίς Σουάρες (Μπαρτσελόνα).

Ξεχωρίζει: Λουίς Σουάρες

Ο επιθετικός της Μπαρτσελόνα ξεχωρίζει στην αποστολή των Ουρουγουανών και οι λόγοι είναι προφανείς. Εκτός ωστόσο του Σουάρες, η Ουρουγουάη έχει την πολυτέλεια να διαθέτει στις τάξεις της παίκτες όπως οι Εντισσον Καβάνι και Ντιέγκο Γκοδίν.

Με πολυετή παρουσία στα γήπεδα της Πρέμιερ Λιγκ, ο 38χρονος επιθετικός ξεχωρίζει στην αποστολή της Εθνικής Αυστραλίας.

Περού

Συμμετοχές: 4 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Ρικάρντο Γκαρέκα

Τερματοφύλακες: Πέδρο Γκαγιέσε (Βερακρούζ), Κάρλος Κασέδα (Βερακρούζ), Χοσέ Καρβάλιο (UTC).

Αμυντικοί: Λουίς Αντβίνκουλα (Λόμπος), Αλντο Κόρσο (Ουνιβερσιτάριο), Μιγκέλ Τραούκο (Φλαμένγκο), Κριστιάν Ράμος (Βερακρούζ), Αλμπέρτο Ροντρίγκες (Τζούνιορ), Μιγκέλ Αραούχο (Αλιάνσα Λίμα), Αντερσον Σανταμαρία (Πουέμπλα), Νίλσον Λογιόλα (Μελγκάρ).

Μέσοι: Εντισον Φλόρες (Ααλμποργκ), Πάολο Ουρτάδο (Γκιμαράες), Ρενάτο Τάπια (Φέγενορντ), Γιοσιμάρ Γιοτούν (Ορλάντο Σίτι), Πέδρο Ακίνο (Λεόν), Κριστιάν Κουέβα (Σάο Πάουλο), Βίλμερ Καρταχένα (Βερακρούζ).

Επιθετικοί: Πάολο Γκερέρο (Φλαμένγκο), Αντρέ Καρίγιο (Γουότφορντ), Τζέφερσον Φαρφάν (Λοκομοτίβ Μόσχας), Αντι Πόλο (Πόρτλαντ), Ραούλ Ρουιντίας (Μορέλια).

Ξεχωρίζει: Τζέφερσον Φαρφάν

Ο ποδοσφαιριστής της Λοκομοτίβ Μόσχας προσφέρει εμπειρία και ποιότητα στην Εθνική ομάδα του Περού, αποτελώντας έναν πολύ καλό και ικανό επιθετικό.

Δανία

Συμμετοχές: 4 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Αγκε Χαρέιντε

Τερματοφύλακες: Κάσπερ Σμάικελ (Λέστερ), Γιόνας Λεσλ (Χάντερσφιλντ), Φρέντερικ Ρόνοβ (Μπρόντμπι)

Αμυντικοί: Αντρέας Κρίστενσεν (Τσέλσι), Χένρκ Ντάλσγκααρντ (Μπρέντφορντ), Γιανίκ Βέστεργκααρντ (Γκλάντμπαχ), Γενς Στρίγκερ Λάρσεν (Ουντινέζε), Γιόνας Κνούντσεν (Ιψουιτς), Ματίας Γιόργκενσεν (Χάντερσφιλντ), Σίμον Κιερ (Σεβίλλη)

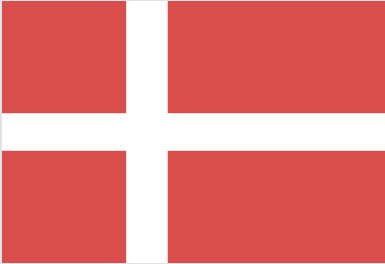
Μέσοι: Κρίστιαν Ερικσεν (Τότεναμ), Λάσε Σένε (Αγιαξ), Λούκας Λεράγκερ (Μπορντό), Μίκαελ Κρον-Ντέλι (Λα Κορούνια), Τόμας Ντιλέινι (Βέρντερ Βρέμης), Βίλιαμ Κβιστ (Κοπεχάγν)

Επιθετικοί: Αντρέας Κορνέλιους (Αταλάντα), Κάσπερ Ντόλμπεργκ (Αγιαξ), Μάρτιν Μπρεϊθκουέιτ (Μπορντό), Νικολάι Γιόργκενσεν (Φέγενορντ), Πιόνε Σίστο (Θέλτα), Βίκτορ Φίσερ (Κοπεχάγν), Γιουσούφ Πόουλσεν (Λειψία)

Ξεχωρίζει: Κρίστιαν Ερικσεν

Με πολύ καλή σεζόν στην Τότεναμ, ο Ερικσεν “υπόσχεται” ότι θα μπορούσε να βοηθήσει πολύ την ομάδα της πατρίδας του ούτως ώστε να φτάσει σε κάποια διάκριση στο Παγκόσμιο Κύπελλο.

4ος ΟΜΙΛΟΣ

Αργεντινή

Συμμετοχές: 16 Τελικοί: 5 Κατακτήσεις: 2
Προπονητής: Χεράρδο “Τάτα” Μαρτίνο

Τερματοφύλακες: Σέρχιο Ρομέρο (Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ), Φράνκο Αρμάνι (Ρίβερ Πλέιτ), Ουλφρέντο Καμπαγιέρο (Τσέλσι)

Αμυντικοί: Γκαμπριέλ Μερκάδο (Σεβίλλη), Φεντερικό Φάσιο (Ρόμα), Νικολάς Οταμέντι (Μάντσεστερ Σίτι), Κριστιάν Ανσάλντι (Τορίνο), Νικολάς Ταγλιαφίκο (Αγιαξ), Μάρκος Ρόχο (Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ), Μάρκος Ακούνια (Σπόρτινγκ)

Μέσοι: Εβέρ Μπανέγα (Σεβίλλη), Χαβιέρ Μασσεράνο (Hebei Fortune), Εδουάρδο Σάλβιο (Μπενφίκα), Λούκας Μπίγλια (Μίλαν), Ανχελ Ντι Μαρία (Παρί Σεν Ζερμέν), Χιοβάνι Λο Τσέλσο (Παρί Σεν Ζερμέν), Μανουέλ Λανσίνι (Γουέστ Χαμ), Μάξι Μέσα (Ιντεπεντιέντε), Κριστιάν Παβόν (Μπόκα Τζουνίορς)

Επιθετικοί: Λιονέλ Μέσι (Μπαρτσελόνα), Σέρχιο Αγκουέρο (Μάντσεστερ Σίτι), Γκονσάλο Ιγκουαΐν (Γιουβέντους), Πάουλο Ντιμπάλα (Γιουβέντους)

Ξεχωρίζει: Λιονέλ Μέσι

Ο 5 φορές κορυφαίος παίκτης στον κόσμο αναμένεται να ηγηθεί της προσπάθειας της Εθνικής Αργεντινής προκειμένου να καταφέρει να φτάσει στην κατάκτηση του τροπαίου, το οποίο αποτελεί άλλωστε και τον μεγάλο του πόθο...

Ισλανδία

Συμμετοχές: 0 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Χεϊμίρ Χάλγκκριμσον

Τερματοφύλακες: Χάνες Χάλντορσον (Ράντερς), Ρούναρ Ρούναρσον (Νόρτζελαντ), Φρέντερικ Σραμ (Ρόσκιλντε)

Αμυντικοί: Αρι Σκούλασον (Λόκερεν), Χέρντουρ Μάγκνουςον (Μπρίστολ Σίτι), Ράγκναρ Σίγκουρντσον (Ροστόβ), Κάρι Αρνασον (Αμπερντίν), Χόλμαρ Εϊγιολφσον (Λέφσκι), Σβέριρ Ινγκασον (Ροστόβ), Μπίρκιρ Σάβαρσον (Βάλουρ), Σάμουελ Φρίντγιονσον (Βαλερέγκα)

Μέσοι: Γκίλφι Σίγκουρντσον (Εβερτον), Αρον Γκούναρσον (Κάρντιφ), Εμιλ Χάλφρεντσον (Ουντινέζε), Μπίρκιρ Μπιάρνασον (Αστον Βίλα), Γιόχαν Γκούντμουντσον (Μπέρνλι), Ολαφουρ Σκούλασον (Καράμπιουκσπορ), Αρνορ Τρίστασον (Μάλμε), Ρούρικ Γκίσλασον (Ζάντχαουζεν)

Επιθετικοί: Αλφρεντ Φινμπόγκασον (Αουγκσμπουργκ), Μπιέρν Σίγκουρντσον (Ροστόβ), Γιον Μπέντβαρσον (Ρέντινγκ), Αλμπερτ Γκούντμουντσον (Αϊντχόφεν)

Ξεχωρίζει: Γκίλφι Σίγκουρντσον

Ο μέσος της Εβερτον είναι ό,τι καλύτερο διαθέτουν οι... νεοφώτιστοι σε τελική φάση Παγκοσμίου Κυπέλλου, Ισλανδοί.

Κροατία

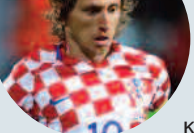
Συμμετοχές: 4 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Ζλάτκο Ντάλιτς

Τερματοφύλακες: Ντανιέλ Σούμπασιτς (Μονακό), Λόβρε Κάλινιτς (Γάνδη), Ντομνίκ Λιβάκοβιτς (Ντιναμό Ζάγκρεμπ)

Αμυντικοί: Βέντραν Τσόρλουκα (Λοκομοτίβ Μόσχας), Ντομαγκόι Βίντα (Μπεσίκτας), Ιβάν Στρίνιτς (Σαμπντόρια), Ντέγιαν Λόβρεν (Λίβερπουλ), Σίμε Βρασάλικο (Ατλέτικο Μαδρίτης), Γίοσιπ Πίβαριτς (Ντιναμό Κιέβου), Τιν Γεντβάι (Λεβερκούζεν), Ματέι Μίτροβιτς (Μπριζ), Ντούγε Τσαλέτα-Τσαρ (Σάλτσμπουργκ)

Μέσοι: Λούκα Μόντριτς (Ρεάλ Μαδρίτης), Ιβάν Ράκιτιτς (Μπαρτσελόνα), Ματέο Κόβατσιτς (Ρεάλ Μαδρίτης), Μίλαν Μπάντελ (Φιορεντίνα), Μαρτσέλο Μπρόζοβιτς (Ιντερ), Φίλιπ Μπράνταριτς (Ριέκα)

Επιθετικοί: Μάριο Μάντζουκιτς (Γιουβέντους), Ιβάν Πέρισιτς (Ιντερ), Νίκολα Κάλινιτς (Μίλαν), Αντρέι Κράμαριτς (Χοφενχάιμ), Μάρκο Πιάτσα (Σάλκε), Αντε Ρέμπιτς (Αϊντραχτ Φρανκφούρτης)

Ξεχωρίζει: Λούκα Μόντριτς

Ο άσος της Ρεάλ Μαδρίτης θεωρείται ένας από τους πιο πλήρεις μέσους στο παγκόσμιο ποδόσφαιρο. Πριν από μερικές μέρες έφτασε στην κατάκτηση του τρίτου σερί Τσάμπιονς Λιγκ με τη “βασιλίτσα”...

Νιγηρία

Συμμετοχές: 5 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Στίβεν Κέσι

Τερματοφύλακες: Ικετσούκβου Εζένουα (Ενγίμπα), Ντάνιελ Ακπέγι (Τσίπα Γιουνάιτεντ), Φράνσις Ουζόχο (Λα Κορούνια)

Αμυντικοί: Γουίλιαμ Εκόνγκ (Μπουρσασπόρ), Λέον Μπαλόγκουν (Μάιντς), Κένεθ Ομερούο (Κασίμπασα), Μπράιαν Ιντόβου (Αμκαρ Περμ), Τσιντόζι Αβάζιμ (Ναντ), Αμπντουλάχι Σέχου (Μπουρσασπόρ), Ελντερσον Ετσιετζίλε (Σερκλ Μπριζ), Τάιρον Εμπουέχι (Ντεν Χάαγκ)

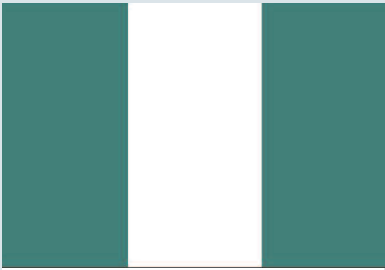
Μέσοι: Τζον Ομπι Μίκελ (Τιαντζίν Τέντα), Ογκένγι Ονάζι (Τραμπζονσπόρ), Τζον Ογκου (Χάποελ Μπερ Σεβά), Βίλφριντ Εντίντι (Λέστερ), Ογκενεκάρο Ετέμπο (Λας Πάλμας), Τζόελ Ομπι (Τορίνο)

Επιθετικοί: Οντιον Ιγκάλο (Τσανγκτσούν Γιατάι), Αχμέντ Μούσα (ΤΣΣΚΑ Μόσχας), Βίκτορ Μόουζες (Τσέλσι), Αλεξ Ιβόμπι (Αρσεναλ), Κελέτσι Ιχεανάτσο (Λέστερ), Σιμεόν Νουάνγκβο (Κροτόνε)

Ξεχωρίζει: Τζον Ομπι Μίκελ

Ο αρχηγός της Εθνικής Νιγηρίας, με την... ευρωπαϊκή του εμπειρία είναι ο παίκτης που “δένει” το παιχνίδι της.

5ος ΟΜΙΛΟΣ

Βραζιλία

Συμμετοχές: 20 Τελικοί: 7 Κατακτήσεις: 5
Προπονητής: Κάρλος Ντούνγκα

Τερματοφύλακες: Αλισον (Ρόμα), Κάσιο (Κορίνθιανς), Εντερσον (Μάντσεστερ Σίτι)

Αμυντικοί: Τιάγκο Σίλβα (Παρί Σεν Ζερμέν), Μιράντα (Ιντερ), Μαρκίνιος (Παρί Σεν Ζερμέν), Ντανίλο (Μάντσεστερ Σίτι), Ζερομέλ (Γκρέμιο), Φιλίπε Λουίς (Ατλέτικο Μαδρίτης), Μαρσέλο (Ρεάλ), Φάγκνερ (Κορίνθιανς)

Μέσοι: Καζεμίρο (Ρεάλ), Φερναντίνιο (Μάντσεστερ Σίτι), Ρενάτο Αουγκούστο (Γκουαόν), Παουλίνιο (Μπαρτσελόνα), Φρεντ (Σαχτάρ Ντόνετσκ), Γουίλιαν (Τσέλσι)

Επιθετικοί: Νεϊμάρ (Παρί Σεν Ζερμέν), Κουτίνιο (Μπαρτσελόνα), Τάισον (Σαχτάρ Ντόνετσκ), Ντάγκλας Κόστα (Γιουβέντους), Ρομπέρτο Φιρμίνο (Λίβερπουλ), Γκαμπριέλ Ζεσούς (Μάντσεστερ Σίτι)

Ξεχωρίζει: Νεϊμάρ

Το “αστέρι” της Παρί Σεν Ζερμέν έχει πλέον... μεγαλώσει και είναι αυτός που αναμένεται να κουβαλήσει στις πλάτες του το βαρύ φορτίο της Εθνικής Βραζιλίας. Από τις εμφανίσεις του θα φανούν πολλά για το αν οι Βραζιλιάνοι θα καταφέρουν να φτάσουν μέχρι τον τελικό...

Κόστα Ρίκα

Συμμετοχές: 4 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Οσκαρ Ραμίρες

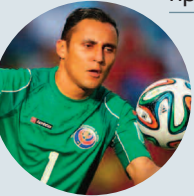

Τερματοφύλακες: Κέιλορ Νάβας (Ρεάλ Μαδρίτης), Πατρίκ Πέμπερτον (Αλαουένσε), Λεονέλ Μορέιρα (Ερεδιάνο).

Αμυντικοί: Κριστιάν Γκαμπόα (Σέλτικ), Ιαν Σμιθ (Νόρκεβιγκ), Ρόναλντ Ματαρίτα (Νέα Υόρκη), Μπράιαν Οβιέδο (Σάντερλαντ), Οσκαρ Ντουάρτε (Εσπανιόλ), Τζιανκάρλο Γκονζάλες (Μπολόνια), Φρανσίσκο Κάλβο (Μινεσότα), Κένταλ Γουάστον (Βανκούβερ), Τζόβι Ακόστα (Ριονέγκρο).

Μέσοι: Νταβίντ Γκουζμάν (Πόρτλαντ), Γέλτσιν Τεχέδα (Λωζάννη), Σέλσο Μπόρχες (Λα Κορούνια), Ράνταλ Αζοφέιρα (Ερεδιάνο), Ρόντνεϊ Γουάλας (Νέα Υόρκη), Κριστιάν Μπολάνιος (Σάπρισα), Μπράιαν Ρουίς (Σπόρτινγκ Λισαβόνας).

Επιθετικοί: Ντανιέλ Κολίντρες (Σάπρισα), Τζόελ Κάμπελ (Μπέιτις), Τζόαν Βενέγας (Σάπρισα), Μάρκο Ουρένα (Λ.Α. Γκάλαξι).

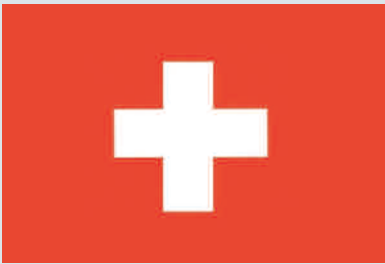

Ξεχωρίζει: Κέιλορ Νάβας

Η παρουσία του τερματοφύλακα της Ρεάλ Μαδρίτης αποτελεί... εγγύηση κάτω από τα δοκάρια της Κόστα Ρίκα, έχοντας άλλωστε μεγάλη εμπειρία από σπουδαίες διοργανώσεις.

Ελβετία

Συμμετοχές: 10 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Βλάντιμιρ Πέτκοβιτς

Τερματοφύλακες: Ζόμερ (Γκλάντμπαχ), Εμβογκό (Λειψία), Μπούρκι (Μπορούσια Ντόρτμουντ)

Αμυντικοί: Λιστσάινερ (Γιουβέντους), Μουμπαντζέ (Τουλούζ), Ελβέντι (Γκλάντμπαχ), Ακαντζί (Μπορούσια Ντόρτμουντ), Λανγκ (Βασιλεία), Ροντρίγκες (Μίλαν), Τζουρού (Αντάλιασπορ), Σάερ (Ντεπορτίβο Λα Κορούνια)

Μέσοι: Φριούλερ (Αταλάντα), Τζάκα (Αρσεναλ), Μπεχράμι (Ουντινέζε), Ζούμπερ (Χόφενχαϊμ), Τζεμάιλι (Μπολόνια), Ζέλσον Φερνάντες (Αϊντραχτ Φρανκφούρτης), Ζακάρια (Γκλάντμπαχ), Σακίρι (Στόουκ Σίτι)

Επιθετικοί: Εμπολό (Σάλκε), Σεφέροβιτς (Μπενφίκα), Γκαβράνοβιτς (Ντιναμό Ζάγκρεμπ), Ντρμιτς (Γκλάντμπαχ)

Ξεχωρίζει: Γκρανίτ Τζάκα

Ο 26χρονος μέσος της Αρσεναλ αναδείχτηκε το 2017 ως ο καλύτερος ποδοσφαιριστής στην Ελβετία. Πάνω του εναποθέτονται οι ελπίδες για διάκριση για την Εθνική του ομάδα.

Σερβία

Συμμετοχές: 11 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Σλάβολιουμπ Μούσλιν

Τερματοφύλακες: Βλάντιμιρ Στοϊκόβιτς (Παρτιζάν), Μάρκο Ντμίτροβιτς (Εϊμπάρ), Πρέντραγκ Ράικοβιτς (Μακάμπι Τελ Αβίβ).

Αμυντικοί: Αντόνιο Ρουκάβινα (Βιγιαρεάλ), Αλεξάνταρ Κολάροβ (Ρόμα), Μίλαν Ρόντιτς (Ερυθρός Αστέρας), Μπράνισλαβ Ιβάνοβιτς (Ζενίτ Αγ. Πετρούπολης), Ούρος Σπάγιτς (Κράσονονταρ), Ντούσκο Τόσιτς (Γκουάνγκζου ΡΦ), Μίλος Βέλκοβιτς (Βέρντερ), Νικόλα Μιλένκοβιτς (Φιορεντίνα).

Μέσοι: Λούκα Μιλιβόγεβιτς (Κρίσταλ Πάλας), Νεμάνια Μάιτις (Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ), Μάρκο Γκρούγιτς (Λίβερπουλ), Αντεμ Λιάγιτς (Τορίνο), Σεργκέι Μιλίνκοβιτς-Σάβιτς (Λάτσιο), Ντούσαν Τάντιτς (Σαουθάμπτον), Φίλιπ Κόσιτς (Αμβούργο), Αντριγια Ζίβκοβιτς (Μπενφίκα), Νεμάνια Ράντονιτς (Ερυθρός Αστέρας).

Επιθετικοί: Αλεξάνταρ Μίτροβιτς (Φούλαμ), Αλεξάνταρ Πρίγιοβιτς (ΠΑΟΚ), Λούκα Γιόβιτς (Αϊντραχτ Φρανκφούρτης).

Ξεχωρίζει: Μπράνισλαβ Ιβάνοβιτς

Ηγετική η μορφή του πρώην παίκτη της Τσέλσι και νυν της Ζενίτ Αγίας Πετρούπολης. Στο τελευταίο Μουντιάλ της καριέρας του, αφού είναι στα 34 του χρόνια, θα προσπαθήσει να βοηθήσει την Εθνική ομάδα της χώρας του να φτάσει όσο γίνεται πιο μακριά στη διοργάνωση.

6ος ΟΜΙΛΟΣ

Γερμανία

Συμμετοχές: 18 Τελικοί: 8 Κατακτήσεις: 4
Προπονητής: Γιοακίμ Λεβ

Τερματοφύλακες: Μάνουελ Νόιερ (Μπάγερν Μονάχου), Μαρκ Αντρέ Τερ Στέγκεν (Μπαρτσελόνα), Κέβιν Τραπ (Παρί Σεν Ζερμέν).

Αμυντικοί: Ζερόμ Μπόατενγκ (Μπάγερν Μονάχου), Ματίας Γκίντερ (Γκλάντμπαχ), Γιόνας Χέκτορ (Κολωνία), Ματς Χούμελς (Μπάγερν Μονάχου), Γιόσουα Κίμιχ (Μπάγερν Μονάχου), Μάρβιν Πλάτενχαρτ (Χέρτα Βερολίνου), Αντόνιο Ρίντιγκερ (Τσέλσι), Νίκλας Ζίλε (Μπάγερν Μονάχου).

Μέσοι: Γιούλιαν Μπράντ (Μπάγερν Λεβερκούζεν), Ιλκάλι Γκιντογκάν (Μάντσεστερ Σίτι), Σάμι Κεντίρα (Γιουβέντους), Τόνι Κρόος (Ρεάλ Μαδρίτης), Μεζούτ Εζίλ (Αρσεναλ), Σεμπάστιαν Ρούντι (Μπάγερν Μονάχου), Λέον Γκορέτσκα (Μπάγερν Μονάχου), Γιούλιαν Ντράξλερ (Παρί Σεν Ζερμέν).

Επιθετικοί: Μάριο Γκόμεζ (Στουτγκάρδη), Τόμας Μίλερ (Μπάγερν Μονάχου), Μάρκο Ρόις (Μπορούσια Ντόρτμουντ), Τίμο Βέρνερ (Λειψία).

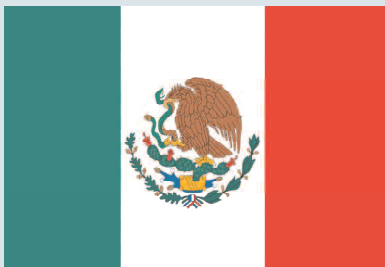
Ξεχωρίζει: Τόνι Κρόος

Ο άσος της Ρεάλ Μαδρίτης είναι σε εξαιρετική κατάσταση και αυτή τη στιγμή, ανάμεσα στους πολλούς αστέρες των Γερμανών, είναι αυτός που ξεχωρίζει.

Μεξικό

Συμμετοχές: 15 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Χουάν Κάρλος Οσόριο

Τερματοφύλακες: Χεσούς Κορόνα (Κρους Ασούλ), Γκιγιέρμο Οτσόα (Σταντάρ Λιέγης), Αλφρέδο Ταλαβέρα (Τολούκα).

Αμυντικοί: Εκτορ Μορένο (Ρεάλ Σοσιεδάδ), Μιγκέλ Λαγιούν (Σεβίλλη), Ντιέγκο Ρέγιες (Πόρτο), Ούγκο Αγιάλα (Τίγκρες), Κάρλος Σαλσέδο (Αϊντραχτ Φρανκφούρτης), Χεσούς Γκαγιάρδο (Πούμας), Εντσον Αλβαρες (Αμερικό).

Μέσοι: Ραφαέλ Μάρκες (ελεύθερος), Χόναταν Ντος Σάντος (Λος Αντζελες Γκάλαξι), Αντρές Γουαρδάδο (Μπέιτις), Εκτορ Ερέρα (Πόρτο), Μάρκο Φαμπιάν (Αϊντραχτ Φρανκφούρτης).

Επιθετικοί: Ιρβινχ Λοσάνο (Αϊντχόφεν), Χεσούς Μανουέλ Κορόνα (Πόρτο), Ραούλ Χιμένες (Μπενφίκα), Χαβιέρ Ερνάντες (Γουέστ Χαμ), Ορίμπε Περάλτα (Αμερικό), Κάρλος Βέλα (Ρεάλ Σοσιεδάδ), Χιοβάνι Ντος Σάντος (Λος Αντζελες Γκάλαξι).

Ξεχωρίζει: Χαβιέρ Ερνάντες

Ο πρώτος σκόρερ στην ιστορία της Εθνικής ομάδας του Μεξικού θα είναι για ένα ακόμα Μουντιάλ αυτός που θα προσπαθήσει να την οδηγήσει όσο το δυνατόν πιο μακριά. Το παρατσούκλι του είναι το “Τσιτσαρίτο”.

Σουηδία

Συμμετοχές: 11 Τελικοί: 1 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Γιάνε Αντερσον

Τερματοφύλακες: Ρόμπιν Ολσεν (Κοπεγχάγη), Καρλ-Γιόχαν Γιόνσον (Γκινγκάμ), Κρίστοφερ Νόρ-ντφελτ (Σουόνσι)

Αμυντικοί: Μίκαελ Λούσιτικ (Σέλτικ), Βίκτορ Λίντελοφ (Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ), Αντρέ-ας Γκράνκβιστ (Κρασνοντάρ), Μάρτιν Ολσον (Σουόνσι), Λούντβικ Αουγκούστινσον (Βέρντερ Βρέμης), Φίλιπ Χελάντερ (Μπολόνια), Εμιλ Κραφτ (Μπολόνια), Πόντους Γιάνσον (Λιντς)

Μέσοι: Σεμπάστιαν Λάρσον (Χαλ), Αλμπιν Εκνταλ (Αμβούργο), Εμιλ Φόρμπεργκ (Λειψία), Γκούσταβ Σβένσον (Seattle Sounders FC), Οσκαρ Χίλιεμαρκ (Τζένοα), Βίκτορ Κλάεσον (Κρασνοντάρ), Μάρκος Ροντέν (Κροτόνε), Τζίμι Ντουρμάζ (Τουλούζ)

Επιθετικοί: Μάρκος Μπεργκ (Αλ-Αϊν), Γιον Γκουιντέτι (Αλαβές), Ολα Τοϊβόνεν (Τουλούζ), Αϊζακ Τέλιν (Βάασλαντ-Μπέβερεν)

Ξεχωρίζει: Μάρκος Μπεργκ

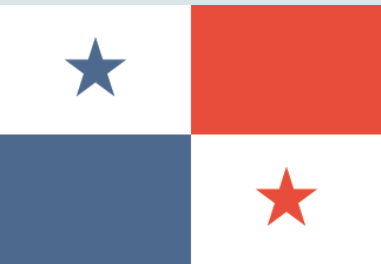
Ο πρώην παίκτης του Παναθηναϊκού και νυν της Αλ-Αϊν ηγείται της προσπάθειας για τους Σουηδούς στο Μουντιάλ μετά την αποχώρηση του Ζλάταν Ιμπραϊμόβιτς. Είχε μια πολύ καλή παρουσία στα προκριματικά, σκοράροντας 8 φορές.

7ος ΟΜΙΛΟΣ

Παναμάς

Συμμετοχές: 0 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Ερνάν Ντάριο Γκόμες

Τερματοφύλακες: Πενέδο (Ντιναμό Β.), Καλντερόν (Τσορίγιο), Ροντρίγκες (Σαν Φραντσίσκο)

Αμυντικοί: Μπαλόι (Μουνισιπάλ), Κάμινγκς (Σαν Χοσέ), Ντέιβις (Ντουνάσκα), Εσκομπάρ (Ρεντ Μπουλς), Μασάδο (Χιούστον), Μουρίγιο (Ρεντ Μπουλς), Οβάλε (Ολίμπια), Ε. Τόρες (Σιάτλ)

Μέσοι: Μπαρσένας (Ταπατσούλα), Κούπερ (Ουνιβερσιτάδ), Γοδόι (Σαν Χοσέ), Γκόμες (Μπουκαραμάνγκα), Κιντέρο (Ουνιβερσιτάριο), Ροντρίγκες (Γάνδη), Πιμεντέλ (Αμαδόρ)

Επιθετικοί: Αρόγιο (Αλαχουαλένσε), Ντίας (Λα Κορούνια), Πέρες (Μουνισιπάλ), Τεχάδα (Σπορτ Μπόις), Τόρες (Ουατσιπάτο)

Ξεχωρίζει: Μπλας Πέρες

Με μεγάλη καριέρα στη Λατινική Αμερική, ο 37χρονος πια, Πέρες είναι αυτός που θα ηγηθεί της προσπάθειας της Εθνικής του Παναμά, λαμβάνοντας μέρος για πρώτη φορά σε τελική φάση Παγκοσμίου Κυπέλλου. Θεωρείται από τους κορυφαίους σκόρερ της πατρίδας του.

Βέλγιο

Συμμετοχές: 12 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Ρομπέρτο Μαρτίνεθ

Τερματοφύλακες: Τιμπό Κουρτουά (Τσέλσι), Σιμόν Μινιολέ (Λίβερπουλ), Κοέν Καστέελς (Βόλφσμπουργκ).

Αμυντικοί: Τόμπι Αλντερβάιρελντ, Γιαν Βερτόνχεν (Τότεναμ), Βενσάν Κομπανί (Μάντσεστερ Σίτι), Τόμας Βερμάελεν (Μπαρτσελόνα), Λοράν Σιμάν (Λος Αντζελες FC), Τόμας Μενιέ (Παρί), Ντεντρίκ Μπογιατά (Σέλτικ).

Μέσοι: Κέβιν Ντε Μπρόινε (Μάντσεστερ Σίτι), Μούσα Ντεμπελέ (Τότεναμ), Αξέλ Βίτσελ (Τιαντζίβ), Μαρουάν Φελαϊνί (Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ), Γιανίκ Καράσκο (Ντάλιαν Γιφάνγκ), Νασέρ Σαντλί (Γουέστ Μπρομ), Λεάντερ Ντεντόνκερ (Αντερλεχτ), Τοργκάν Αζάρ (Γκλάτμπαχ), Γιούρι Τίλεμανς (Μονακό).

Επιθετικοί: Εντέν Αζάρ (Τσέλσι), Ντρινς Μέρτενς (Νάπολι), Ρομέλου Λουκάκου (Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ), Μισί Μπατσουαγί (Μπορούσια Ντόρτμουντ), Αντνάν Γιανουζάι (Ρεάλ Σοσιεδάδ).

Ξεχωρίζει: Εντέν Αζάρ

Ο 27χρονος ποδοσφαιριστής της Τσέλσι είναι από τους κορυφαίους επιθετικούς στον κόσμο και με την αξία του αναμένεται να βοηθήσει σημαντικά την Εθνική του ομάδα.

Νότια Κορέα

Συμμετοχές: 9 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Σιν Τέι-Γιονγκ

Τερματοφύλακες: Κιμ Σέουνγκ-γκιού (Βίσελ Κόμπε), Κιμ Τζιν-χιεόν (Σερέζο Οσάκα), Τσο Χιούν-γου (Νταεγκού)

Αμυντικοί: Κιμ Γιούνγκ-γκουόν (Γκουανγκζού Εβεργκράντε), Τζανγκ Χιούν-σου (FC Τόκιο), Τζουνγκ Σέουνγκ-χιούν (Σάγκαν Τόσου), Γιούν Γιόνγκ-σουν (Σεονγκνάμ), Οχ Μπαν-σουκ (Τζεζού Γιουνάιτεντ), Κιμ Μιν-γου (Σανγκτζού Σανγκμού), Παρκ Τζου-χο (Ουλσάν Χιουντάι), Χονγκ Τσουλ (Σανγκτζού Σανγκμού), Γκο Γιο-χαν (FC Σεούλ), Λι Γιόνγκ (Τζεονμπούκ Χιουντάι Μότορς)

Μέσοι: Κι Σουνγκ-γιουένγκ (Σουόνσι), Τζουνγκ Γου-γιούνγκ (Βίσελ Κόμπε), Τζου Σε-γιόνγκ (Ασάν Μουγκούνγκχουα), Κου Τζα-τσέολ (Αουγκσμπουργκ), Λι Τζάε-σουνγκ (Τζεονμπούκ Χιουντάι Μότορς), Λι Σέουνγκ-γου (Βερόνα), Μουν Σέον-μιν (Ιντσέον Γιουνάιτεντ)

Επιθετικοί: Κιμ Σιν-γουκ (Τζεονμπούκ Χιουντάι Μότορς), Σον Χέουνγκ-μιν (Τότεναμ), Χουάνγκ Χι-τσαν (Σάλτσμπουργκ)

Ξεχωρίζει: Σον Χέουνγκ-μιν

Ο επιθετικός της Τότεναμ πραγματοποίησε μια εξαιρετική σεζόν στα γήπεδα της Πρέμιερ Λιγκ. Είναι αυτός που ξεχωρίζει χωρίς αμφιβολία στο ρόστερ των Νοριοκορεατών.

Τυνησία

Συμμετοχές: 4 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0
Προπονητής: Χένρικ Κάσπερτσак

Τερματοφύλακες: Φαρούκ Μπεν Μουστάφα (Αλ Σαμπάμπ), Μόες Χασέν (Σατορού), Αϊμέν Μαχλούθι (Αλ Μπάτεν).

Αμυντικοί: Ραμί Μπεντούι (Ετουάλ Σαχέλ), Γιόχαν Μπεναλουάνε (Λέστερ), Σιάμ Μπεν Γιούσεφ (Κασίμπασα), Ντίλαν Μπροντ (Γάνδη), Ουσάμα Χαντάντι (Ντιζόν), Αλί Μασαλούλ (Αλ Αχλί), Γιασίν Μεριά (Σφαξιέν), Χαμντί Ναγκές (Ζάμαλεκ).

Μέσοι: Μοχάμεντ Αμίν Μπεν Αμór (Αλ Αχλί), Γκαϊλέν Τσααλί (Εσπεράνς), Αχμέντ Χαλίλ (Κλαμπ Αφρικέν), Σαϊφεντίν Χαοούι (Τρουά), Φεριάνι Σασί (Αλ Νασρ), Ελίσ Σκίρι (Μονπελιέ).

Επιθετικοί: Φακχρεντίν Μπεν Γιούσεφ (Αλ Ιτιχάντ), Σαμπέρ Χαλίφα (Κλαμπ Αφρικέν), Γουαμπί Καζρί (Ρεν), Ανίς Μπαντρί (Εσπεράνς), Μπασέμ Σραρφί (Νις), Ναίμ Σλίτι (Ντιζόν).

Ξεχωρίζει: Γουαμπί Καζρί

Σημείωσε καθοριστικά γκολ στα προκριματικά για την Τυνησία ενώ συν τοις άλλοις έκανε μια πολύ καλή σεζόν φέτος στο Σαμπιονά με την ομάδα της Ρεν.

Αγγλία

Συμμετοχές: 14 Τελικοί: 1 Κατακτήσεις: 1
Προπονητής: Γκάρεθ Σαουθγκέιτ

Τερματοφύλακες: Τζακ Μπάτλαντ (Στόουκ), Νικ Πόουπ (Μπέρνλι), Τζόρνταν Πίκφορντ (Εβερτον)

Αμυντικοί: Κάιλ Γουόκερ (Μάντσεστερ Σιτι), Τζον Στόουνς (Μάντσεστερ Σίτι), Χάρι Μαγκουάιρ (Λέστερ), Κίραν Τρίπιερ (Τότεναμ), Ντάνι Ρόουζ (Τότεναμ), Ασλεϊ Γιανγκ (Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ), Φιλ Τζόουνς (Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ), Γκάρι Κέικιλ (Τσέλσι), Τρεντ Αλεξάντερ-Αρνολντ (Λίβερπουλ).

Μέσοι: Ερικ Ντάιερ (Τότεναμ), Ντέλε Αλι (Τότεναμ), Τζέσι Λίνγκαρντ (Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ), Τζόρνταν Χέντερσον (Λίβερπουλ), Ρούμπεν Λόφτους-Τσικ (Κρίσταλ Πάλας), Φάμπιαν Ντελφ (Μάντσεστερ Σίτι).

Επιθετικοί: Τζέιμι Βάρντι (Λέστερ), Μάρκος Ράσφορντ (Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ), Χάρι Κέιν (Τότεναμ), Ραχίμ Στέρλινγκ (Μάντσεστερ Σίτι), Ντάνι Γουέλμπεκ (Αρσενάλ).

Ξεχωρίζει: Χάρι Κέιν

Από τους κορυφαίους επιθετικούς στον πλανήτη αυτή τη στιγμή, ο 26χρονος Αγγλος στράικερ καλείται να οδηγήσει την Εθνική ομάδα της χώρας του σε μια σημαντική διάκριση μετά από πάρα πολλά χρόνια...

8ος ΟΜΙΛΟΣ

Πολωνία

Συμμετοχές: 7 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0

Προπονητής: Ανταμ Ναβάλκα

Τερματοφύλακες: Μπάρτος Μπιαλκόβσκι (Ιπ-σουιτς), Λούκας Φαμπιάνσκι (Σουόνσι), Βόιτσεχ Σέζνι (Γιουβέντους).

Αμυντικοί: Γιαν Μπέντναρεκ (Σαουθάμπτον), Μπάρτος Μπερεζίνσκι (Σαμπντόρια), Τιάγκο Τσιόνεκ (ΣΠΑΛ), Καμίλ Γκλικ (Μονακό), Αρτουρ Γεντζέισικ (Λέγκια), Μίχαλ Πάζνταν (Λέγκια), Λούκας Πίστσεκ (Μπορούσια Ντόρτμουντ).

Μέσοι: Γιάκουμπ Μπλαστσικόβσκι (Βόλφσμπουργκ), Γιάτσεκ Γκοράλσκι (Λουντογκόρετς), Καμίλ Γκροσίτσκι (Χαλ), Γκρέγκορζ Κριχόβιακ (Γουέστ Μπρομ), Ράφαλ Κουρζάβα (Γκόρνικ Ζάμπρζε), Κάρολ Λίνετι (Σαμπντόρια), Σλαβόμιρ Πέτσκο (Λέγκια Γκντανσκ), Ματσιέι Ρίμπους (Λοκομοτιβ Μόσχας), Πιότρ Ζελίνσκι (Νάπολι).

Επιθετικοί: Ντάβιντ Κοβνάτσκι (Σαμπντόρια) Ρόμπερτ Λεβαντόφσκι (Μπάγερν Μονάχου), Αρκάντιους Μίλικ (Νάπολι), Λούκας Τεόντορτσικ (Αντερλεχτ).

Ξεχωρίζει: Ρόμπερτ Λεβαντόφσκι

Ο επιθετικός της Μπάγερν Μονάχου είναι ό,τι καλύτερο διαθέτει σε αυτό το Μουντιάλ η Πολωνία. Ο 30χρονος ποδοσφαιριστής είναι ο πρώτος σκόρερ όλων των εποχών για την Εθνική του ομάδα.

Κολομβία

Συμμετοχές: 5 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0

Προπονητής: Χοσέ Πέκερμαν

Τερματοφύλακες: Νταβίντ Οσπίνια (Αρσεναλ), Καμίλο Βάργκας (Ντεπορτίβο Κάλι), Χοσέ Φερνάντο Κουαδράδο (Ονσε Κάλδας)

Αμυντικοί: Ντάβινσον Σάντσεζ (Τότεναμ), Σαντιάγκο Αρίας (Αϊντχόφεν), Φρανκ Φάμπρα (Μπόκα Τζούνιορς), Κριστιάν Ζαπάτα (Μίλαν), Γέρι Μίνα (Μπαρτσελόνα), Χοάν Μοχίκα (Ζιρόνα), Οσκαρ Μουρίγιο (Πατσούκα)

Μέσοι: Χάμες Ροντρίγκες (Μπάγερν Μονάχου), Κάρλος Σάντσεζ (Εσπανιόλ), Ουιλμάρ Μπάριος (Μπόκα Τζούνιορς), Χέφερσον Λέρμα (Λεβάντε), Ματέους Ουρίμπε (Αμέρικα), Χουάν Φερνάντο Κιντέρο (Ρίβερ Πλέιτ), Αμπέλ Αγκιλάρ (Κάλι), Χουάν Γκιγιέρμο Κουαδράδο (Γιουβέντους)

Επιθετικοί: Ραδαμέλ Φαλκάο (Μονακό), Χοσέ Ισκιέρο (Μπράιτον), Κάρλος Μπάκα (Βιγιαρεάλ), Λουίς Μουριέλ (Σεβίλλη), Μιγκέλ Μπόρχα (Παλμείρας)

Ξεχωρίζει: Χάμες Ροντρίγκες

Ηταν ο παίκτης που ξεχώρισε στο προηγούμενο Μουντιάλ χάρη στις εξαιρετικές του εμφανίσεις. Αυτό που θα επιδιώξει και πάλι είναι να "λάμψει", οδηγώντας την Εθνική Κολομβίας όσο ψηλότερα γίνεται.

Σενεγάλη

Συμμετοχές: 1 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0

Προπονητής: Αλιού Σισέ

Τερματοφύλακες: Αμπντουλαγέ Ντιαλό (Ρεν), Καντίμ Ντιαγέ (Ορόγια), Αλφρεντ Γκομί (Σπαλ)

Αμυντικοί: Καλιντού Κουλιμπαλί (Νάπολι), Λαμίν Γκασαμά (Αλανιασπόρ), Καρά Μποτζ (Αντερλεχτ), Μούσα Βαγκέ (Επεν), Γιουσουφ Σαμπαλί (Μπορντό), Σαλιού Σισέ (Βαλανσιέν), Σαλίφ Σανέ (Ανόβερο)

Μέσοι: Παπά Αλιούν Ντιαγέ (Στόουκ Σίτι), Ιντρίσα Γκανά Γκεγέ (Εβερτον), Σεϊκού Κουγιατέ (Γουέστ Χαμ), Σεΐκ Ντογιέ (Μπέρμιγχαμ), Αλφρεντ Ντιαγέ (Γουλβς)

Επιθετικοί: Σαντιό Μανέ (Λίβερπουλ), Κεϊτά Μπαλντέ Ντιαό (Μονακό), Ντιαφρά Σακό (Ρεν), Μούσα Κονατέ (Αμιάν), Ισμαΐλα Σαρ (Ρεν), Μπαγέ Νιάνγκ (Τορίνο), Μούσα Σο (Μπουρσασπόρ), Μάμε Μπιράμ Ντιούφ (Στόουκ Σίτι)

Ξεχωρίζει: Σαντιό Μανέ.

Ο ποδοσφαιριστής της Λίβερπουλ είναι η καλύτερη μονάδα που διαθέτει στις τάξεις της η Σενεγάλη.

Ιαπωνία

Συμμετοχές: 5 Τελικοί: 0 Κατακτήσεις: 0

Προπονητής: Χαβιέρ Αγκίρε

Τερματοφύλακες: Εϊζι Καβασίμα (Μετς), Μασάκι Χιγκασιγκούτσι (Γκάμπα Οζάκα), Κοσούκε Νακαμούρα (Κασίμα)

Αμυντικοί: Γιούτο Ναγκατόμο (Γαλατασαράι), Τομοάκι Μακίνο (Ουράβα), Μάγια Γιοσίντα (Σαουθάμπτον), Χιρόκι Σακάι (Μαρσέιγ), Γκοτόκου Σακάι (Αμβούργο), Γκεν Σότζι (Κασίμα), Βατάρου Εντο (Ουράβα), Ναομίτσι Ουέντα (Κασίμα)

Μέσοι: Μακότο Χασέμπε (Αϊντραχτ Φρανκφούρτης), Κεϊσούκε Χόντα (Πατσέκο), Τακάσι Ινούι (Εϊμπάρ), Σίνζι Καγκάβα (Μπορούσια Ντόρτμουντ), Χοτάρου Γιαμαγκούτσι (Σερέζο Οζάκα), Γκένκι Χαραγκούτσι (Ντίσελντορφ), Τακάσι Ουσάμι (Ντίσελντορφ), Γκάκου Σιμπασάκι (Χετάφε), Ριότα Οσίμα (Καβασάκι)

Επιθετικοί: Σίνζι Οκαζάκι (Λέστερ), Γιούγια Οσάκο (Βέρντερ Βρέμης), Γιοσινόρι Μούτο (Μάιντς)

Ξεχωρίζει: Σίνζι Καγκάβα

Ο "ιθύνων νους" της Μπορούσια Ντόρτμουντ είναι ο παίκτης-κλειδί για τους Ιάπωνες.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ;

Άστο πάνω μας!

429€

599€

899€

stores

welcome
MANIAS

Σκαλίδη 65, Χανιά, τηλ./fax. 28210 92809, email: manias@welcomestores.gr

Τα Χανιώτικα νέα στο internet

<http://www.haniotika-nea.gr>

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΟΣ
ΑΠΕ-ΜΠΕ

Το άθλημα του ποδοσφαίρου έχει χαρακτηριστεί ως “κοινωνικό φαινόμενο” και “βασιλέας των σπορ”, ενώ του έχει αποδοθεί πλήθος επιθέτων προκειμένου να τονιστεί η ευρύτατη αποδοχή της οποίας τυγχάνει το δημοφιλέστερο των αθλημάτων.

Μια αποδοχή που δεν περιορίζεται στο πλαίσιο των πλατιών μαζών αλλά επεκτείνεται σε πολλά πεδία της ανθρώπινης δραστηριότητας, όπως την πολιτική, τις τέχνες, τη διανόηση, τη λογοτεχνία. Στην “Οδύσσεια” (Ζ΄, 99-100) περιγράφεται σκηνή, στην οποία η Ναυσικά με τις φίλες της παίζουν με τη “σφαίρα” στην ακροποταμιά: «Και σα χαρήκανε θροφή, κι αυτή κι οι παρακόρες, βγάλαν τη μπόλια κι έπαιξαν τη σφαίρα ανάμεσά τους» (μετάφραση Αργύρης Εφταλιώτης). Πιο κάτω (Θ΄, 372-374), ο Οδυσσεάς και οι Φαίακες παίζουν με την “πορφυρή σφαίρα”, την οποία πετούν ψηλά (ως τα σύννεφα) ενώ το πλήθος που παρακολουθεί χειροκροτεί. Ο Τσε Γκεβάρα φρονούσε ότι το ποδόσφαιρο «δεν είναι ένα απλό παιχνίδι αλλά ένα όπλο της επανάστασης», ενώ ο διάσημος Ιταλός σκηνοθέτης Πιέρ Πάολο Παζολίνι, ποδοσφαιριστής της ομάδας Καζάρσα στην περιοχή του Φρίουλι, έγραψε πως «το ποδόσφαιρο είναι η τελευταία ιερή παράσταση των καιρών μας. Κατά βάθος πρόκειται για ιεροτελεστία... Είναι το θέαμα που αντικατέστησε το θέατρο... Το ποδόσφαιρο είναι ένα σύστημα σημείων, μια γλώσσα...». Η αγάπη του Παζολίνι για το άθλημα ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ενδεχομένως να υπαγόρευσε και την επιλογή του Καταλανού ποδοσφαιριστή Ενρίκε Ιραζοκούι για το ρόλο του Χριστού, στο “Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο”. Ο Αλμπέρ Καμύ συνήθιζε να λέει πως «έχοντας δοκιμάσει αμέτρητες εμπειρίες, μπορώ να πω με σιγουριά ότι όσα ξέρω σχετικά με την ανθρώπινη ηθική τα οφείλω στο ποδόσφαιρο».

Στους θαυμαστές του ποδοσφαίρου θα πρέπει επίσης να συμπεριληφθούν, μεταξύ δεκάδων άλλων, οι Λεονάρντο ντα Βίντσι, Νικολό Μακιαβέλι, Αντόνιο Γκράμσι, Άλμπερτ Αϊνστάιν, Πάμπλο Νερούδα, Σιμόν ντε Μποβουάρ, Ζαν Ζενέ, Χένρι Μουρ, Νέλσον Μαντέλα.

ΟΙ “ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ” ΣΤΙΓΜΕΣ

Παρ’ όλα ταύτα, το ποδόσφαιρο έχει και τις “σκοτεινές” στιγμές του. Όπως αναφέρει στον πρόλογο του βιβλίου του “Αρχίζει το ματς” ο Γιάννης Παππάς, «το 1942, κατά τη γερμανική κατοχή, η Δυναμό Κιέβου τόλμησε να διαπράξει την τρέλα και να νικήσει τη γερμανική ομάδα, παρ’ ότι τους είχαν προειδοποιήσει οι Γερμανοί ότι έπρεπε οι Ουκρανοί να “δώσουν” τον αγώνα. Οι Ουκρανοί όμως πήραν το θέμα εθνικά και κατατρόπωσαν τους Γερμανούς. Το αποτέλεσμα ήταν οι δυνάμεις κατοχής να εκτελέσουν και τους 11 παίκτες της Δυναμό, έναν προς έναν, ενώ φερούσαν ακόμη τις φανέλες της ομάδας τους. Την παραμονή του αγώνα Ιταλία-Ουγγαρία, στο Παγκόσμιο Κύπελλο του 1938, ο Μουσολίνι έστειλε ένα πανομοιότυπο τηλεγράφημα στους ιταλούς παίκτες, όπου τους έλεγε “κερδίστε ή πεθάνετε”. Ευτυχώς οι Ιταλοί στάθηκαν πιο τυχε-

ροί από τους Ουκρανούς και κέρδισαν με 4-2. Άλλο σύγχρονο παράδειγμα ο αμυντικός της Κολομβίας Αντρές Εσκομπάρ, που με το αυτογκόλ του ήταν η αιτία η ομάδα του να χάσει τον αγώνα στο Παγκόσμιο Κύπελλο του 1994 και ο οποίος λίγες ημέρες αργότερα δολοφονήθηκε στο Μεντεγίν από φανατικούς φιλάθλους».

ΤΟ “ΟΠΙΟ” ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Περνώντας στην απέναντι πλευρά, βρίσκουμε τον αντίλογο από όσους διατείνονται ότι το ποδόσφαιρο αποτελεί “όπιο του λαού”, πως είναι θέμα που απευθύνεται στις πλατιές λαϊκές μάζες. Οι Ρούντγιαρντ Κίπλινγκ και Τζορτζ Όργουελ το απεχθάνονταν, με τον δεύτερο να υποστηρίζει ότι είναι μια υπόθεση που υποβαθμίζει το κύρος της βρετανικής ηθικής. Στον Αργεντινό ποιητή Χόρχε Λουίς Μπόρχες αποδίδεται η φράση «το ποδόσφαιρο είναι δημοφιλές γιατί η ηλιθιότητα είναι δημοφιλής». Όπως επισημαίνει ο ποιητής και καθηγητής της Θεωρίας και Κριτικής της Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Νάσος Βαγενάς στο βιβλίο του “Σημειώσεις από το τέλος του αιώνα”, «... ορισμένοι εκπρόσωποι της Σχολής της Φραγκφούρτης αντιμετωπίζουν το ποδόσφαιρο ως μικρόκοσμο της καπιταλιστικής κοινωνίας, ενώ οι διανοητές του κύκλου του Αλτουσέρ το θεωρούν έναν από τους ιδεολογικούς μηχανισμούς του κράτους. Εξίσου αφελείς είναι και κάποιες εγνωσμένης ελαφρότητας απόψεις του Ρολάν Μπαρτ...».

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ... ΑΛΗΘΕΙΑ

Η αλήθεια, όμως, που βρίσκεται; Αποτελεί όντως το ποδόσφαιρο κοινωνικό ναρκωτικό και μέσο προπαγάνδας ή παραπέμπει ευθέως στην αρχέγονη χαρά του παιχνιδιού και την επιθυμία για συμμετοχή σε ένα σύνολο που μοιράζεται κοινούς στόχους και οράματα, συνεγείροντας πολλάκις ακόμη και κολοσσούς του πνεύματος; Όπως επισημαίνει ο Γάλλος εθνολόγος Κριστιάν Μπρομπερζέ υπάρχουν κάποια δεδομένα που συνηγορούν στην πρώτη εκδοχή (την εποχή του Μουσσολίνι οι επιτυχίες της εθνικής Ιταλίας στα Μουντιάλ του 1934 και 1938 παρουσιάστηκαν ως απόδειξη της ανωτερότητας του φασισμού, βιομήχανοι και επιχειρηματίες σταθεροποιούν την εξουσία τους ως πρόεδροι ομάδων), προσθέτει όμως ότι το επιχείρημα που θεωρεί το άθλημα μέσο προς όφελος αποκλειστικά των κρατών ή των ισχυρών βρίσκει το αντίθετό του σε πολύ περισσότερες περιπτώσεις: η ενοποιητική δύναμη του ποδοσφαίρου στη βορειοευρωπαϊκή εργατική τάξη είναι γνωστή ήδη από το 1880.

Ποδόσφαιρο: “Ναρκωτικό” του λαού ή του μυαλού;

Το Παγκόσμιο Κύπελλο του Μεξικό (1986) γύρισε μπούμερανγκ στην κυβέρνηση καθώς ο κόσμος φώναζε «θέλουμε φασόλια, όχι γκολ» και οι οπαδοί της Μαρσέιγ συνθηματολογούν για τους υπόλοιπους Γάλλους «είναι άχρωμοι, είμαστε πολύχρωμοι».

Το δεύτερο ερώτημα αφορά στο κατά πόσο είναι αληθές ότι το ποδόσφαιρο απευθύνεται στον μικρόκοσμο και σε ανθρώπους με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο; Η εγκεφαλική αλαζονεία εναντίον του λαϊκού αθλήματος και θεάματος ακυρώνεται στην πράξη από την ταύτι-

“ τα συναισθήματα του οπαδού είναι τα καθαρότερα που μπορούν να υπάρξουν, αφού ούτε οι θρησκευόμενοι, ούτε οι ερωτευμένοι, ούτε -φυσικά- οι οπαδοί των πολιτικών κομμάτων, έχουν τόσο άδολα, καθαρά και αμόλυντα συναισθήματα ”

ση των ανθρώπων του πνεύματος με τη μυστηριακή, εν τέλει, φύση του αθλήματος, καθώς συγγραφείς, ποιητές, σκηνοθέτες, συνθέτες, επιστήμονες εξυμνούν μέσω μέρους του έργου ή των πεπραγμένων τους την καθολικότητα του σπορ: οι Αλμπέρ Καμύ (συγγραφέας, εκτός των υπολοίπων, του δοκιμίου “Εγκώμιον ποδοσφαίρου”) και Σάμουελ Μπέκετ υπήρξαν τερματοφύλακες ομάδων Β΄ και Γ΄ εθνικής κατηγορίας, ενώ ο Χούλιο Κορτάσαρ διετέλεσε κεντρικός κυνηγός. Ο Ράινερ Μαρία Ρίλκε περιγράφει σε ποίημά του πως «... η τροχιά της μπάλας δείχνει στους παίκτες τον τόπο ενός καινούργιου ονείρου...» και ότι αυτοί για να τη φτάσουν «γίνονται χορευτές», ενώ ο Μανουέλ Βάσκεθ Μονταλμπάν συνέγραψε το μυθιστόρημα “Ο σέντερ φορ δολοφονήθηκε το σούρουπο” και “Ποδόσφαιρο: Μια θρησκεία σε αναζήτηση θεού”. Στο δεύτερο έργο του, που είναι μια συλλογή από δοκίμια, ο συγγραφέας εκτιμά ότι το άθλημα γιγαντώθηκε ως φαινόμενο στο σημερινό βαθμό του επειδή επιλέχτηκε από τις δημοκρατίες του 20ου αιώνα για να είναι η “νέα αφήγηση”, που θα κάλυπτε το κενό που δημι-

ούργησε η κατάρρευση των “μεγάλων αφηγήσεων”. Ο Φερνάντο Αρραμπάλ αποκαλεί τον Ερίκ Καντονά «μοναχικό και ποιητή, βάρο και φιλόσοφο», ενώ για να τονίσει την καθολικότητα του αθλήματος ο Μπρομπερζέ σημειώνει ότι «η ΦΙΦΑ έχει περισσότερα κράτη-μέλη από τον Ο.Η.Ε.». «Το ποδόσφαιρο είναι μια μεταφορά της ζωής» είχε πει ο Ζαν Πολ Σαρτρ, «η ζωή είναι μια μεταφορά του ποδοσφαίρου» αντέτεινε ο φιλόσοφος Σέρτζιο Τζιβόνε. Ο Ουρουγουανός συγγραφέας Εντουάρντο Γκαλεάνο, τέλος, στο βιβλίο του “Τα χίλια πρόσωπα του ποδοσφαίρου” προσεγγίζει το άθλημα ποιητική διάθεση και σε κάθε περίπτωση ως μια ιστορία απαλλαγμένη από σκοπό.

ΟΙ... “ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΣ” ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ακραϊκής φίλος του Παναθηναϊκού ο καθηγητής Κλασσικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών και συγγραφέας Γιώργης Γιατρομανωλάκης αποτελεί από παράδειγμα πνευματικού ανθρώπου που εκστασιάζεται όταν ενωθεί στην εξέδρα με τους υπόλοιπους ομοϊδεάτες του. Με μια απλή και κατανοητή ανάλυση, ο κ. Γιατρομανωλάκης επιχειρεί να απαντήσει στο γιατί το ποδόσφαιρο ξεσηκώνει από παιδιά μέχρι ηλικιωμένους και από εργάτες έως Νομπελίστες. «Το DNA του φιλάθλου υπάρχει σε όλους, άρα ούτε οι άνθρωποι του πνεύματος μπορούν να εξαιρεθούν. Πιστεύω δε ότι τα συναισθήματα του οπαδού είναι τα καθαρότερα που μπορούν να υπάρξουν, αφού ούτε οι θρησκευόμενοι, ούτε οι ερωτευμένοι, ούτε -φυσικά- οι οπαδοί των πολιτικών κομμάτων, έχουν τόσο άδολα, καθαρά και αμόλυντα συναισθήματα» εξηγεί μιλώντας στο ΑΠΕ. «Τα παιδιά που ουρλιάζουν στα κάγκελα δεν υποκρίνονται αλλά εκφράζουν αυτό που είναι ή αυτό που θα ήθελαν να είναι. Στην έντονη αγάπη για μια ομάδα, ακόμα και στο χουλιγκανισμό, δεν υφίστανται γκριζές ζώνες. Στις κερκίδες επικρατεί πλήρης αταξισμός, δεν υπάρχουν μορφωμένοι και αμόρφωτοι, πλούσιοι και φτωχοί, αλλά μόνο η αλληλεγγύη μεταξύ των συμπαθούντων την ομάδα. Οι ρόλοι είναι απόλυτα ξεκαθαρισμένοι: εμείς και οι άλλοι, οι φίλοι και οι εχθροί. Η απώτατη ηδονή είναι να νικής εσύ και να χάνει ο αντίπαλος. Όταν σε διαλύει ο ορκισμένος εχθρός σου επέρχεται το πλήρες ηθικό, πνευματικό και ηθικό καταβαράθρωμα, και αντιστρόφως. Στο μυαλό των οπαδών μετατοπίζονται όλες οι χαμένες και προδομένες ιστορίες της ζωής τους, είτε αφορούν τη θρησκεία, είτε την πολιτική, σε ένα χώρο σαφέστατα καθαρότερο από άποψη συναισθήματος. Ο οπαδός θεωρεί λοιπόν ότι σε αυτό το χώρο μπορεί να πιστέψει χωρίς να προδοθεί. Οι ποδοσφαιριστές μεταγράφονται, οι οπαδοί ποτέ».

Οι αρχαίοι Έλληνες, άραγε, τι γνώμη θα είχαν για το ποδόσφαιρο, αν το είχαν γνωρίσει; «Αν το ήξεραν θα είχαν γράψει ύμνους» απαντά χωρίς περιστροφές ο κ. Γιατρομανωλάκης. «Μαζί με τους “Ολυμπιονίκους” και τους “Πυθιονίκους” του, ο Πίνδαρος θα μπορούσε να έχει γράψει μεγαλειώδεις ύμνους για κάποια ομάδα, από τη Θήβα παραδείγματος χάριν. Να προσθέσω, επίσης, ότι στην προσπάθειά τους να εκ-

φραστούν, πολλές φορές οι οπαδοί επικαλούνται το Θείο. Ο τάδε παίκτης είναι "Θεός", ο δείνα "Μάγος". Πρόκειται για πολύ σημαντικό στοιχείο που, ενδεχομένως, θα πρέπει να απασχολήσει και την εκκλησία».

«ΓΕΝΝΗΘΗΤΩ Η... ΜΠΑΛΑ»

Στο κείμενο που επιγράφεται "Βίβλος Ευρωπαϊών" (από τη σειρά κειμένων που τιτλοφορείται "Συνταγή για την κουλτούρα"), ο Γιώργης Γιατρομανωλάκης ανατρέπει χιουμοριστικά στη Γένεση, στην προσπάθειά του να αναζητήσει την προέλευση του αθλήματος. «... Και είπε ο Κύριος. Όλα καλά. Να τυπωθούν ως έχουν, μικρέ μου Γιώχαν Γουτεμβέργιε. Και ξαφνικά, ενώ ετοιμαζόταν να αναπαυθεί, έσυρε φωνή: Ξεχάσαμε, είπε, το καλύτερο. Να γίνει μια μπάλα πέτσινη, θεά στρογγυλή, να κλωτσάει ο κόσμος... Και εγεννήθη το θάνατο τριφύλλι, η Πανάθα και παρακάτω οι απαίσιοι κόκκινοι γαύροι. Η Ρεάλ Μαδρίτης, η Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, η Αρσενάλ, η Μίλαν και η Γιουβέντους, η Δυναμό Κιέβου, η Μπάγιερν Μονάχου, ο Αγιαξ, η Μπάρτσα, η Μονακό και ο Ερυθρός Αστέρας. Θα κάνω, είπε, και την Παοκάρα, έτσι για χαβαλέ στην Τούμπα με τους γαύρους. Δημιούργησε το Τσάμπιονς Λιγκ, το Κύπελλο Ουέφα και το Κύπελλο Κυπελλούχων. Άνοιξε την τηλεόραση και είδε το πρώτο ημίχρονο. Προτού τον πάρει ο ύπνος, κατάκοπο και ζαλισμένο».

Η ΝΥΧΤΑ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ Ο ΜΠΟΥΚΟΒΙ

Στο αντίθετο οπαδικό άκρο κινείται ο συγγραφέας **Διονύσης Χαριτόπουλος**. «Ξέρετε, στη λέξη χούλιγκανς μπορείτε να παραλείψετε τα εισαγωγικά» απαντάει όταν τον ρωτάμε αν συμφωνεί με τον τίτλο. «Εγώ είμαι οπαδός του Ολυμπιακού, όχι φίλαθλος» ξεκαθαρίζει τη θέση του. «Άκου φίλαθλος! Όπως μια φορά που με πήρε τηλέφωνο ένας δημοσιογράφος στη διάρκεια ενός Μουντιάλ και με ρώτησε αν βλέπω τους αγώνες. Του απάντησα "όχι. Παίζει ο Ολυμπιακός; Γιατί να τους δω;". Μου λέει "Μα δεν θέλετε να δείτε τη Βραζιλία;". Του λέω "όχι, είναι η Βραζιλία καλύτερη από τον Ολυμπιακό;". Συγγραφέας της συλλογής διηγημάτων "Τη νύχτα που έφυγε ο Μπούκοβι", ο Διονύσης Χαριτόπουλος παρουσιάζει παραστατικά μέσα από αυτή το κλίμα της εποχής στη δεκαετία του 1960. «... Ο Ολυμπιακός συνεχίζει ακάθεκτος για την κατάκτηση του δεύτερου πρωταθλήματος, όμως οι "εθνοσωτήρες" του πραξικοπήματος της 21ης Απριλίου δεν μπορούν να ανεχτούν για μεγάλο χρονικό διάστημα στον πάγκο της ομάδας του Πειραιά τον "κόκκινο" προπονητή. Ο **κομμουνιστής Μαγυάρος** είναι ενοχλητικός στα πρωτοπαλικάρα της Χούντας. Και ενώ το καλοκαίρι του '67 -είχε προηγηθεί ο δεύτερος σερί τίτλος- βρίσκεται σε εξέλιξη το σίριαλ της ανανέωσης της άδειας παραμονής του στην Ελλάδα, το χτύπημα έρχεται από εκεί που δεν το περιμένει κανένας. Ο Θρύλος ταξιδεύει για αγώνες προετοιμασίας στον Καναδά τον Αύγουστο, χωρίς να τον συνοδεύουν ο Μπούκοβι και ο Λάντος. Δεν τους εκδόθηκε βίζα και υπεύθυνοι, λένε αυτοί που θέλουν να συγκαλύψουν τα γεγονότα, είναι οι αρμόδιοι του καναδικού προξενείου. Η αλήθεια βέβαια απέχει έτη φωτός. Στην πραγματικότητα ο πόλεμος φθοράς μόλις ξεκινούσε...».

Όπως επισημαίνει ο Διονύσης Χαριτόπουλος «εκεί, στις κερκίδες των γηπέδων, συναντιούνται άνθρωποι διαφόρων κοινωνικών τάξεων, κύρια όμως άνθρωποι από τις λαϊκές τάξεις, για να σπάσουν τη μοναξιά τους, να ξαναβρούν τη χαμέ-

νη τους κοινωνικότητα, να ξεχάσουν τις έγνοιες και τα προβλήματά τους, κάνοντας χιούμορ και σατιρίζοντας τον αντίπαλο, ενώ στις ακραίες περιπτώσεις δεν λείπει ο τσακωμός και η βία».

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΝΟΣ ΠΑΟΚΤΗ

Στις "Σελίδες από την ποδοσφαιρική αυτοβιογραφία μου" (περιοδικό Τέταρτο, τεύχος 15, Ιούλιος 1986), ο αείμνηστος **Μανόλης Αναγνωστάκης** θυμάται: «... από το γήπεδο φεύγαμε τελευταίοι στους τελευταίους, περιμένοντας έξω από τα αποδυτήρια να βγουν πλυμένοι, με τη μπριγιαντίνη στο μαλλί και κοστουμαρισμένοι οι παίκτες, έτοιμοι για τη βραδινή τσάρκα με τις γκόμενες, που κι αυτές περιμέναν απ' έξω -να τους δούμε ακόμη μια φορά από πολύ κοντά, ν' ακούσουμε το καλαμπούρι τους ή το γαμοσταυρίδι τους, να τους καϊδέψουμε την πλάτη, να έχουμε να λέμε, ύστερα, αργά τη νύχτα, καθισμένοι στα σκαλάκια της Παναγίας των Χαλκίων, ο ένας στον άλλον, τα κατορθώματά του: "Εγώ απόψε, ρε παιδιά, μα το θεό, άγγιξα τη φανέλα του Κλεάνθη του Βικελίδη". Εκείνο τον καιρό ήμουνα βαμμένος Παοκτζής, θεριό ανήμερο, άλλωστε ήτανε και η χρυσή εποχή για τον ΠΑΟΚ. (Αργότερα, ο Μανόλης Αναγνωστάκης έγινε οπαδός του Απόλλωνα Αθηνών)».

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΠΗΓΗ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ

Αναζητώντας το ερέθισμα που ωθεί τον λογοτέχνη να δημιουργήσει, ο ποιητής **Μίμης Σουλιώτης** (οπαδός του Ηρακλή και της εθνικής Ιταλίας) φρονεί ότι ο τριπλός συνδυασμός οπτικής, ακουστικής και κινήσεως αποτελεί το βασικό αίτιο που συνεγείρει τον επίδοξο συγγραφέα. «Το ποδόσφαιρο είναι ταυτόχρονα θέαμα και ακρόαμα, και γίνεται με χορογραφία ανεπανάληπτη κάθε φορά. Το ποδόσφαιρο συνδέεται με το χορό που είναι ο άμεσος πρόγονος της ποίησης» δηλώνει στο ΑΠΕ και προσθέτει: «Επίσης, ιδιαίτερα σημαντική είναι η ακουστική πλευρά. Ένας ποιητής που θέλγεται από το ποδόσφαιρο, έχει θεληθεί σε μεγάλο βαθμό από αυτήν. Υπάρχει μια εκπληκτική πρόσμιξη θεάματος και ακροάματος η οποία συμπληρώνεται ιδανικά από το κοινό που αποτελεί ένα συντονισμένο ακροατήριο, ενώ συνυπάρχει και το δραματικό στοιχείο του χορικού, το οποίο έχει τον δικό του ρόλο: παρεμβάλλεται, επιβεβαιώνει και προτρέπει. Εννοώ τον κόσμο τη στιγμή που φωνάζει ένα σύνθημα ή ένα

όνομα για να τονώσει, να επιβεβαιώσει ή να επιβραβεύσει τον ποδοσφαιριστή».

Ο Νάσος Βαγενάς (υπήρξε ποδοσφαιριστής της Ελπίδας Δράμας και του Εθνικού Πειραιώς, ενώ διετέλεσε διεθνής με την Εθνική Νέων) μας εξηγεί γιατί θεωρεί το ποδόσφαιρο ως το κορυφαίο άθλημα, δίνοντας ταυτόχρονα τη δική του απάντηση για την παγκόσμια αταξική αποδοχή του: «... το ποδόσφαιρο είναι όλα τα αθλήματα μαζί τελούμενα την ίδια χρονική στιγμή, ή - για να γίνω παραστατικότερος - ένα είδος δεκάθλου εν συγχρονία. Η διαφορά του από το δέκαθλο, αλλά και από τα άλλα ομαδικά αθλήματα, είναι ότι απαιτεί περισσότερη ευφυΐα. Μπορεί κανείς να είναι παγκόσμιος πρωταθλητής σε ένα ή περισσότερα αγωνίσματα και να είναι διανοητικά πλήθιος. Όμως ο μεγάλος ποδοσφαιριστής, ακόμη κι όταν είναι αγράμματος, είναι άνθρωπος υψηλών αντιληπτικών ικανοτήτων. Είναι απολύτως βέβαιο, λόγου χάριν, ότι **ο δείκτης ευφυΐας του Ρομάρियो ή του Σαβέφσκι**, αν είχε μετρηθεί (δεν γνωρίζω το μορφωτικό τους επίπεδο), θα είχε βρεθεί κατά πολύ υψηλότερος από εκείνον πολλών καθηγητών πανεπιστημίου... Το ποδόσφαιρο είναι τέχνη, μία από τις πλέον ενδιαφέρουσες μορφές όρχησης, με τον ίδιο τρόπο που και ο χορός είναι άθλημα. Ένα καλό ποδοσφαιρικό παιχνίδι είναι ταυτόσημο και με ένα καλά δομημένο μυθιστόρημα και, στις πλέον συναρπαστικές στιγμές του, με ένα εξαιρετικό δραματικό ή και επικό ποίημα...».

ΟΙ... ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ

Εκτός των εγχώριων συλλογικών προτιμήσεων, αρκετοί από τους Έλληνες λογοτέχνες εμπνεύστηκαν από το διεθνές ποδοσφαιρικό στερέωμα. Στο πρώτο ποίημα της συλλογής "Βάρβαρες ωδές" ο Νάσος Βαγενάς γράφει ότι «... ο χρόνος παίζει άνετα στο δέμα μου / όπως η Άρσενάλ σε βρεγμένο γήπεδο / σκοράροντας ασταμάτητα». Όπως επισημαίνει ο ποιητής, προλαμβάνοντας αυτούς που θα σπεύσουν να παρατηρήσουν ότι οι στίχοι είναι ποιητικά ανολοκλήρωτοι, «... θα αντέλεγα πως είναι προφανές ότι δεν ευτύχησαν να δουν την Άρσενάλ να αγω-

νίζεται υπό βροχή!»!

Εντυπωσιασμένος από την απόδοση της Ιταλίας σε ένα παιχνίδι εναντίον της Αγγλίας, ο φανατικός υποστηρικτής της squadra azzurra, **Μίμης Σουλιώτης**, έγραψε το "Φόρτσα Ιτάλια": «Αμα σου λέω: συρτό παιχνίδι η Σκουάντρα / ενάντια στις μπαλαρίνες της Αγγλίας, / οι βασιλόφρονες εγγλέζοι / βαράγαν μελό σέντρες, πάσχιζαν / για τρικυμίες στα ιταλικά καρρέ - / οι καφ χαφιεδίζαν μάταια / έξω από την περιοχή του Τζοφ.... Ο μόνος, ιλ σόλο, ο μοναδικός εγγλέζος / που θα απαθανατιστεί στην ποίησή μου / ήταν ο αένας ωκύπους Κίνγκαμ. / - Γι' αυτόν, ναι. Οι υπόλοιποι / πελαγοδρομούσαν στο γρασίδι / τζαρτζάροντας τη Σκουάντρα, / γιατί δεν ξέραν πως αυτή / ήταν η Αγγλία των ονείρων τους.»

Θαυμαστής του **Γιόχαν Κρόϊφ** και της υπόλοιπης παρέας που συνέθεσε τον μεγάλο Αϊαντα της δεκαετίας του 1970 **ο Μανόλης Αναγνωστάκης, απότισε τον δικό του φόρο τιμής στους "Ιπτάμενους Ολλανδούς"** γράφοντας το δοκίμιο "Άγιαξ για πάντα" (εφημερίδα Αυγή, 28.10.1984): «... Εραστές της μπάλας όλου του κόσμου παραμερίστε. Περνά η Μεγάλη Κυρία των γηπέδων (αυτή η πραγματική Κυρία κι όχι οι ψιμυθιωμένες εταιρές των πολυεθνικών), περνά ο Μεγάλος Άγιαξ... Ό,τι υπήρξε πριν από τον Άγιαξ -το συνειδητοποιήσαμε ξαφνικά- υπήρξε η προϊστορία του ποδοσφαίρου. Μετά τον Άγιαξ φάνηκε πως υποχρεωτικά πια άνοιγε η ιστορία... Θα μας θυμίσει πάλι κανείς την έμπνευση, τη γοητεία του απρόοπτου, τον αυθορμητισμό που γίνεται σοφία και τη σοφία που φαντάζει σαν αυθορμητισμός, το ότι το ποδόσφαιρο μπορεί να είναι το πιο μοντέρνο χορογραφικό έργο Τέχνης, όπως μας απέδειξαν και μας το δίδαξαν οι νέοι Νιζίνσκου της δεκαετίας του 70; Βίβα, για πάντα, ΑΓΙΑΞ».

Ο συγκλονιστικός αγώνας Βραζιλίας - Ιταλίας, στο Παγκόσμιο Κύπελλο του 1982, οιστρηλάτησε τον Μίμη Σουλιώτη να συνθέσει το "ΒΡΑΖΙΛΙΑ - ΙΤΑΛΙΑ 2-3": «... Στον κρίσιμο αγώνα με τη Βραζιλία, / των υπεράνω εθνών και κρατικών συνόρων / ήταν γεγονός η σχισμένη φανέλα του Ζίκο, / αλλά υπόψη, / υπήρξε και ο κλοτημένος COLLOVATI, / παικτάρα πολλών μεγαβάτ... Και: Αντονιόνι Ρότσι Γκρατσιάνι και ο πολύπους CONTI / γονάτισαν τη Βραζιλία· ο παπούς Τζοφ / τη σκέπασε με πάχνες αποκρούσεων. / Σ' αυτό (ακριβέστερα: σ' εκείνο) το παιχνίδι / ούτε στιγμή δεν βράδυνε η μπάλα, / ήταν μέσα στο μαγνητικό πεδίο (ή ποδείο;) συνέχεια, / ποδηγετημένη. Ο Πρόεδρος της Ιταλικής Δημοκρατίας / Σάντρο Περτίνι, πετάχτηκε από τον καναπέ / φίληψε την μικρή οθόνη της Πρεσβείας και φώναξε / ότι χρίζει τον Τζοφ, ιππότη / (τήρησε την υπόσχεση μετά το Μουντιάλ)....». Ακόμη, ο **Μάνος Χατζιδάκις** έγραψε το "Αιώνιο πάθος - μπαλλάντα για τον Τζωρτζ Μπεστ", ο **Ηλίας Λάγιος** τη "Μπαλάντα στον απερχόμενο ντριπλέρ του καιρού τούτου" για τον Ντιέγκο Μαραντόνα, ο **Δημήτρης Χουλιαράκης** τη "Σουπέργκα", ο **Νίκος Χουλιαράς** "Αυτά τα παιδιά οι Βραζιλιάνοι" και ο **Βασίλης Καλαμαράς** τον "Ροζέ Μιλά του Νίκου Καρούζου".

ΠΗΓΕΣ

Στην παρούσα έρευνα που πραγματοποιήθηκε το 2011 χρησιμοποιήθηκαν και στοιχεία από τα βιβλία «Αρχίζει το ματς» του Γιάννη Παππά, «Εντός και εκτός έδρας» του Γιώργου Μαρκόπουλου, «Ποδόσφαιρο: Σύμβολα, αξίες, φίλαθλοι» του Κριστιάν Μπρομπερζέ, καθώς και από το περιοδικό «Διαβάζω» (τεύχος 508).

ΣΤΟ... ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΥΠΕΛΛΟΥ

Η μπάλα θέλει τον “ντελιβερά” της!

Μέρες Μουντιάλ και τα τηλέφωνα σε ψησταριές, σουβλατζίδικα πέφτουν... βροχή όπως και τα γκολ!

Παρέες θα συγκεντρωθούν σε σπίτια για να δουν τον Νειμάρ, τον Μέσι, και τους άλλους σταρ της “στρογγυλής θεάς” και σε αυτές τις περιπτώσεις τι το καλύτερο από μια παραγγελία. Τα “Χ.Ν.” μίλησαν με έμπειρους διανομείς της πόλης για όλα όσα βιώνουν αυτές τις ημέρες.

«Μουντιάλ = παραγγελίες»

«Στα Μουντιάλ ο κόσμος παραγγέλνει συχνά! Τους αρέσει να μαζεύονται στα σπίτια και να κάνουν μεγάλες παραγγελίες» είναι τα λόγια του Νικήτα Σαραντόπουλου που είναι 17χρονια διανομέας. «Από το 2000 στο δρόμο, πάντα στα Χανιά. Ξεκίνησα, μου άρεσε, έμεινα!» λέει.

«Είναι πάμπολλα τα περιστατικά που να πρέπει να δώσω μια παραγγελία και να μένω λίγο στο σπίτι να δω και εγώ την εξέλιξη του αγώνα. Χαρακτηριστικά θυμάμαι το final 4 του μπάσκετ στην Κωνσταντινούπολη που το είχε πάρει ο Ολυμπιακός με καλάθι του Πρίντζεζ στο τέλος. Το πανηγύρισα και εγώ στο σπίτι που έκανα τη διανομή όπου κάθισα και είδα τα τελευταία 5 λεπτά γιατί είχαν πολύ αγωνία» δηλώνει ο συνομιλητής μας.

Η κουβέντα έρχεται στις ιδιαιτερότητες της εργασίας του διανομέα.

«Στη δουλειά μας τα ατυχήματα δεν είναι σπάνια. Και εμείς μπορεί να είμαστε αφηρημένοι πάνω στη βιασύνη μας και οι άλλοι οδηγοί απρόσεχτοι πολλές φορές. Αν και γενικά πιστεύω ότι σέβονται τους διανομείς. Αν βλέπουν κουβούκλιο πίσω από το μηχανάκι τότε κάνουν στην άκρη. Οι καιρικές συνθήκες προσωπικά δεν με προβληματίζουν. Στις βροχές θα βάλεις το αδιάβροχο σου και όλα εντάξει...εξάλλου στην Κρήτη δεν είναι και πολλές οι βροχές. **Πιο μεγάλο**

Στο δρόμο και αυτές τις ημέρες ο Νικήτας Σαραντόπουλος.

πρόβλημα είναι οι αποστάσεις, αν πρέπει να πας δηλαδή σε μακρινή απόσταση και να δώσεις πρώτα και στα κοντινά» λέει.

Το ποδόσφαιρο δίνει νόημα στη δουλειά μας

Ετοιμος για πολλές διανομές και μέσα στο Μουντιάλ ο Ρένος Μουλάι (αριστερά).

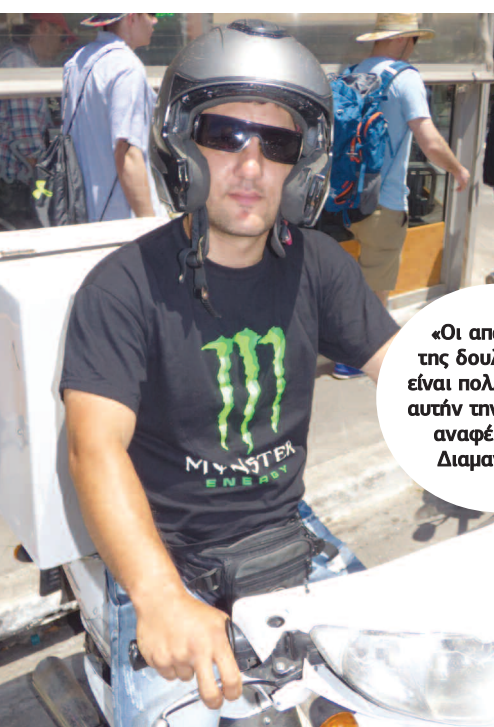
«Το ποδόσφαιρο παίζει μεγάλο ρόλο στη δουλειά μας. Όποτε έχει αγώνα οι παραγγελίες πέφτουν βροχή...σαν τα γκολ!» λέει ο Ρένος Μουλάι, διανομέας και αυτός την τελευταία 7ετία.

Μικρές και μεγάλες παρέες σε σπίτια και σε μαγαζιά είναι οι καλύτερες πελάτες. «Έχει συμβεί να μπαίνω σε μαγαζί και εκείνη τη στιγμή να μπαίνει το γκολ, σε κάποιο ντέρμπι πρέπει να ήταν Παναθηναϊκού- Ολυμπιακού και τα τραπέζια να...φεύγουν στον αέρα! Γενικά τώρα στο Μουντιάλ οι παραγγελίες θα αυξηθούν σίγουρα γιατί στον κόσμο αρέσει να παίρνει την ποικιλία και τα σουβλάκια του και να τα φάει βλέποντας τους αγώνες μαζί με τους φίλους του. Το ποδόσφαιρο δίνει νόημα στη διανομή και στη δουλειά μας» σημειώνει.

Με το βρίσκονται στους δρόμους για

πολλές ώρες οι “ντελιβεράδες” βλέπουν πολλά και διάφορα πράγματα, βιώνουν ξεχωριστές καταστάσεις. «Τα τροχαία είναι πάρα πολλά, σχεδόν κάθε μέρα θα δω κάποιο τρακάρισμα μικρό ή μεγάλο. Αυτό είναι και το μεγαλύτερο άγχος για μας, μην έχεις ατύχημα. Προσπαθώ να προσέχω, είμαστε σε ένα αγώνα και δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε! Ευτυχώς υπάρχουν κάποια μαγαζιά που μας **ασφαλίζουν** και δεν φοβόμαστε το αύριο αν γίνει κάτι. Ο κόσμος αντιλαμβάνεται τι δυσκολίες αντιμετωπίζουμε και δεν μας ζορίζει πολύ, μας μιλάει ωραία, μας ζητάει να προσέχουμε. Και εμείς βέβαια προσέχουμε όσο μπορούμε ειδικά οι παλιοί που έχουμε ζήσει πολλά γεγονότα. Θυμάμαι πέρυσι τον Ιανουάριο μιας Κυριακής που χιόνισε πολύ έπρεπε να βγάλουμε τη δουλειά κάτω από δύσκολες συνθήκες. Βέβαια μετά από 5 διανομές μας είπε και το μαγαζί να σταματήσουμε γιατί οι δρόμοι ήταν κρύσταλλο, γλιστρούσαν πάρα πολύ και δεν μπορούσαμε να το διακινδυνεύσουμε» καταλήγει.

«Γουρλής ντελιβεράς»

«Οι απαιτήσεις της δουλειάς μας είναι πολλές, ειδικά αυτήν την περίοδο» αναφέρει ο Β. Διαμαντάκης.

Έντεκα χρόνια στη διανομή εργάζεται ο Βαγγέλης Διαμαντάκης έχει να θυμηθεί πολλές ιδιαίτερες στιγμές. «Σε κάθε Μουντιάλ, σε κάθε μεγάλο αθλητικό γεγονός η κίνηση αυξάνεται το ίδιο και οι παραγγελίες γίνονται μεγαλύτερες. Ο κόσμος μαζεύεται στα σπίτια, παραγγέλνει το φαγητό του ποικιλίες, ξυλάκια, παιδάκια, κοτόπουλα και τις μπύρες του, γιατί έτσι διασκεδάει και περνάει καλά» λέει ο έμπειρος “ντελιβεράς”.

Στα χρόνια που εργάζεται πολλά τα ιδιαίτερα περιστατικά. «Θυμάμαι να έχω κάνει μια διανομή, ήταν Μουντιάλ ή Champions League και τη στιγμή που κτυπούσα το κουδούνι μπήκε γκολ! Ήταν όλοι ενθουσιασμένοι, με κάλεσαν μέσα **ήθελαν να με κεράσουν μπύρα γιατί ήμουν γουρλής**» αναφέρει.

Δύσκολη η δουλειά της διανομής, ειδικά τις νυχτερινές ώρες κάτω από όλες τις

καιρικές συνθήκες. «Ειδικά το χειμώνα με τις βροχές πρέπει να είμαστε καλά ντυμένοι, να έχουμε τα αδιάβροχα μας. Το καλοκαίρι πάλι πολύ ζέστη, ιδρώτας. Είναι μια απαιτητική δουλειά που απαιτεί να έχεις συνέχεια τα μάτια σου...14. Βέβαια δεν έχουμε παράπονο από τον κόσμο. Αναγνωρίζει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε. Μου έχει συμβεί πολλές φορές να μου πούνε μια πολύ βροχερή μέρα που έκαναν διανομή ότι “δεν ήθελα να σε ταλαιπωρήσω μέσα στη βροχή”. Τους ευχαριστώ αλλά η αλήθεια είναι πως αν δεν παραγγείλουν επειδή βρέχει, τότε εγώ δεν θα έχω δουλειά. Επομένως...» Όσο για την πιο δύσκολη περιοχή για διανομή αυτή είναι «μάλλον το ΣΟΔΥ, επειδή είναι απομονωμένη περιοχή, δεν υπάρχει μεγάλη κίνηση, πολλές ανηφόρες».

Το μεγαλύτερο “μπουρμπουρά” που είχε είναι όπως λέει «35 ευρώ πριν από 3 χρόνια. Είχα πάει μια μεγάλη παραγγελία σε ένα σχολείο, 115 ευρώ και ο δι-

ευθυντής του μου έδωσε 150 και μου είπε να κρατήσω τα υπόλοιπα». Πολλά και τα ευτράπελα. Ένας από τους “αντίπαλους” του διανομέα τα αδέσποτα αλλά και τα δεσποζόμενα σκυλιά. «Έχει τύχει να μπω σε σπίτι, να χτυπάω κουδούνι, να τηλεφωνώ, να μην απαντάει κανείς, να μπαίνω στην αυλή για να χτυπήσω την πόρτα και να βλέπω δίπλα μου ένα ντόπερμαν! Τι να κάνω, ξαναχτύπησα την πόρτα, ανοίγει ο πελάτης και μου λέει ότι πρέπει να έχω πολύ μεγάλο θάρρος να μπω στην αυλή και να περιμένω στην πόρτα με το ντόπερμαν δίπλα μου να με κοιτάει!. Σε ένα άλλο περιστατικό είχα πάει μια παραγγελία αλλά δεν έβρισκα τον πελάτη. Του λέω είμαι στην Α’ οδό στο Χ’ νούμερο. Μου λέει είμαι απέξω, έφαχνα δεν τον έβρισκα...Με τα πολλά καταλάβαμε ότι ήταν στην ίδια οδό, στο ίδιο νούμερο αλλά στην...Αθήνα! Είχε κάνει την παραγγελία μέσω what’s up που του έβγαλε τα Χανιά».

Ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΟΛΙΤΣΙΔΑΚΗΣ ΘΥΜΑΤΑΙ ΤΟ ΜΟΥΝΤΙΑΛ ΤΟΥ '94

«Το δέος απέναντι στον Μαραντόνα»

Η παρουσία της Εθνικής Ελλάδος στο Μουντιάλ του 1994 στις ΗΠΑ μνημονεύεται ακόμα και σήμερα. Ήταν η πρώτη εμπειρία για το ελληνικό ποδόσφαιρο, η οποία εξελίχθηκε όπως είναι γνωστό, πολύ άσχημα.

Ενας από αυτούς τους παίκτες που έζησαν αυτή την εμπειρία είναι ο Θανάσης Κολιτσιδάκης. Ο 52χρονος σήμερα προπονητής είχε τη σπάνια ευκαιρία να αντιμετωπίσει τον κατά πολλούς κορυφαίο ποδοσφαιριστή όλων των εποχών, τον Ντιέγκο Αρμάντο Μαραντόνα, στο τελευταίο ματς της καριέρας του... Ο Θ. Κολιτσιδάκης μιλά στα "Χ.ν." γι' αυτή την εμπειρία, αλλά και για εκείνο το ταξίδι της Εθνικής στα γήπεδα της Αμερικής που εξελίχθηκε με το χειρότερο τρόπο.

Τι έχεις να θυμάσαι, ποιο είναι το πρώτο πράγμα που έρχεται στη μνήμη σου από τη συμμετοχή σου και της Εθνικής μας ομάδας στο Παγκόσμιο Κύπελλο των ΗΠΑ;

Ο Μαραντόνα και η Εθνική Αργεντινής! Ήταν μια φανταστική εμπειρία, μια εμπειρία ζωής. Είναι η μεγαλύτερη εμπειρία που έχω ζήσει σαν ποδοσφαιριστής. Το να προκριθεί, τότε, η Εθνική Ελλάδας στο Μουντιάλ για πρώτη φορά στην Ιστορία της ήταν κάτι πάρα πολύ σπουδαίο. Σίγουρα, μπορεί να μην πήγαμε καλά στη διοργάνωση, αλλά πιστεύω ότι το δικό μας, ας πούμε, πάθημα έγινε μάθημα για τις επόμενες γενιές, οι οποίες διακρίθηκαν σε υψηλό επίπεδο στο Μουντιάλ, αλλά και φυσικά με την κατάκτηση του Euro.

Ακόμα και σήμερα, τόσα χρόνια μετά, συζητιέται αυτή η συμμετοχή που είχατε εσείς στο Μουντιάλ. Γιατί εξελίχθηκε τόσο άσχημα και δυσάρεστα;

Το συμπέρασμα που έβγαλα είναι ότι ο στόχος είχε επιτευχθεί. Ο στόχος ήταν η πρόκριση. Από εκεί και πέρα δεν υπήρχε άλλος στόχος. Υπήρχε μόνο να πάρει και να το χαρούμε. Εκεί, τα πράγματα ξέφυγαν λίγο, με την έννοια ότι όταν πας ένα μήνα πριν στον χώρο που γίνεται το Μουντιάλ και κάνεις όλα αυτά που κάνεις -είναι γνωστά όλα για το τι έγινε εκεί- είναι λογικό να μην έχεις στο μυαλό σου το ποδόσφαιρο. Απλά, συμμετείχαμε σε μια πολύ μεγάλη γιορτή. Δεν ήταν όμως μόνο αυτό. Το ότι αντιμετωπίσαμε ομάδες όπως η τότε Αργεντινή του Μαραντόνα, η Βουλγαρία του Στόιτσκοφ, η Νιγηρία που ήταν η ευχάριστη έκπληξη... Η Βουλγαρία πήγε στους "4". Ήταν πολύ σπουδαίες ομάδες. Εμείς δεν είχαμε την εμπειρία από τα τελικά ενός Μουντιάλ. Ήταν και όλη αυτή η χαλάρωση που είχε έρθει στην ομάδα με τον τόσο καιρό που βρεθήκαμε στην Αμερική κι έτσι την "πατήσαμε" γενικότερα... Αυτό που θέλω να πω όμως είναι ότι η τότε Εθνική είχε σπουδαίους πο-

δοσφαιριστές, πολύ μεγάλα ονόματα του ελληνικού ποδοσφαίρου. Ποιον να πρωτοθυμηθώ. Δεν θέλω να πω ονόματα, γιατί θα αδικώ κάποιους, αλλά ήταν όλοι ένας κι ένας. Είχαμε πάρα πολύ καλή ομάδα και αυτό αποδείχτηκε περίτρανα ότι περάσαμε 1οι στον όμιλο με αντιπάλους όπως η Ρωσία. Απλά, τελείωσε ο στόχος... Δεν υπήρχε στόχος να πάμε στην επόμενη φάση.

Πώς ήταν να αντιμετωπίσεις τον Μαραντόνα στο τελευταίο μάλιστα παιχνίδι στην καριέρα του;

Ήταν το τελευταίο του γιατί πιάστηκε ντοπέ και δεν ξανάπαιξε. Κοιτάζετε, το να είσαι στο ίδιο γήπεδο αντίπαλος με τον Μαραντόνα, νομίζω ότι εκείνη την εποχή μόνο δέος σου προκαλούσε.

Πήρε κάποιος τη φανέλα του;
Νομίζω ο Νίκος Νιόπλιας, αυτός την πρόλαβε γιατί όλοι έτρεξαν να την πάρουν. Τότε δεν υπήρχε αυτή η οικεία κατάσταση απέναντι σε μεγάλους αστέρες όπως υπάρχει τώρα που η τηλεόραση δείχνει όλα τα παιχνίδια τους και τους βλέπεις συνέχεια. Αλλά όχι μόνο αυτό. Έχουν βγει και οι Έλληνες παραέξω και έχουν μεγάλους παίκτες ως αντιπάλους στα πρωταθλήματα που παίζουν. Τότε ήταν πολύ πιο δύσκολο να συναντήσεις τέτοιους παίκτες ως αντιπάλους και αυτό μπορούσε να γίνει μόνο σ' ένα Μουντιάλ. Ήταν ο Μπατιστούτα, ο Κανίγια, ο Σιμεόνε... Μιλάμε για παγκόσμιους θρύλους του ποδοσφαίρου. Πραγματικά για μας ήταν εμπειρία ζωής, όσοι συμμετείχαν σε αυτό το παιχνίδι. Εγώ έπαιξα σε αυτό το παιχνίδι, δεν έπαιξα σε άλλο γιατί ακόμα και σε αυτό το θέμα, σε κάθε παιχνίδι άλλαζε σχεδόν όλη η 11άδα για να παίξουν όλοι. Δηλαδή, ήταν μόνο για τη συμμετοχή. Αυτό κατάλαβα, αυτό ήθελε να κάνει ο Παναγιώτης, αυτό ήθελε να δώ-

σει σε όλους τους παίκτες που πήγαν εκεί, να παίξουν. Επαιξαν και οι τρεις τερματοφύλακες. Γι' αυτό λέω ότι δεν υπήρχε στόχος για κάτι παραπάνω, απλά υπήρχε ο στόχος της συμμετοχής.

Ποια είναι η άποψή σου για τον Παναγιώτη; Έχουν γραφτεί κι ακουστεί πάρα πολλά.

Ο αείμνηστος Αλκέτας ήταν ένας φανταστικός άνθρωπος, ένας ηγέτης. Ένας άνθρωπος που σου έδινε να καταλάβεις ότι παίζεις για την πα-

Ο Θανάσης Κολιτσιδάκης.

τηθεί απ' όλους αυτούς τους παίκτες όπως ο Μέσι και τόσες φίρμες που υπάρχουν, αλλά αυτό που βλέπω είναι ότι οι παίκτες πάνε στο Μουντιάλ πολύ κουρασμένοι και ταλαιπωρημένοι από τα συνεχή παιχνίδια που δίνουν στα πρωταθλήματα ή στο Τσάμπιονς Λιγκ, με τις ομάδες τους γενικότερα. Ελπίζω να δούμε ένα καλό Μουντιάλ και πιστεύω ότι η πιο πλήρης ομάδα αυτή τη στιγμή είναι η Βραζιλία. Σίγουρα, η Αργεντινή όταν είναι μέσα ο Μέσι είναι ένα από τα φαβορί, αλλά θεωρώ ότι η Βραζιλία είναι από τις πιο πλήρεις ομάδες σε αυτό το Μουντιάλ.

Η Ελλάδα δικαίως απουσιάζει από το Μουντιάλ;

Νομίζω ότι η Ελλάδα δικαίως δεν πήγε γιατί δεν έδειξε καλό πρόσωπο. Πιστεύω ότι αυτή η Εθνική και αυτά τα παιδιά που παίζουν στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό έχουν πολύ μέλλον μπροστά τους και μπορούν να πάνε στα επόμενα Μουντιάλ.

“Πιστεύω ότι αυτή η Εθνική και αυτά τα παιδιά που παίζουν στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό έχουν πολύ μέλλον μπροστά τους και μπορούν να πάνε στα επόμενα Μουντιάλ.”

τρί-
δα σου και νομίζω ότι αυτό ήταν το μεγάλο του χάρισμα. Μπορεί προπονητικά να μην είχε την τακτική και όλα αυτά στις γνώσεις του, αλλά ήταν άριστος στην ψυχολογία και άριστος στο να σου δώσει να καταλάβεις ότι πρέπει σήμερα να κάνεις κάτι καλό. Του αξίζουν πολλά συγχαρητήρια για ό,τι κατάφερε για το ελληνικό ποδόσφαιρο.

Τι βλέπεις γι' αυτό το Μουντιάλ;

Ακούγεται και λέγεται πάρα πολύ ότι ίσως είναι η ευκαιρία για την Αργεντινή και τον Μέσι. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι θα εξαρ-

Ο Θανάσης Κολιτσιδάκης απέναντι στον Μαραντόνα στο Μουντιάλ του 1994.

ΕΛΛΑΔΑ

Τρεις συμμετοχές με... ανοδική πορεία

Εξηντατέσσερα χρόνια μετά το πρώτο Μουντιάλ, η Ελλάδα και αφού είχε πάρει μέρος σε 12 -από τις συνολικά 14- προηγούμενες προκριματικές φάσεις, κατάφερε να “σφραγίσει” για πρώτη φορά εισιτήριο συμμετοχής στην κορυφαία διοργάνωση εθνικών ομάδων του πλανήτη, μετέχοντας -το 1994- στο Μουντιάλ των ΗΠΑ.

Η εμπειρία δεν ήταν ευχάριστη, αφού γνώρισε τρεις ήττες χωρίς να σημειώσει γκολ, όμως στις δυο συμμετοχές που ακολούθησαν τα πήγε πολύ καλύτερα. Το 2010 στη Ν. Αφρική πανηγύρισε την πρώτη της νίκη, ενώ το 2014, στη Βραζι-

λία, έκανε ακόμη ένα βήμα, αφού πήρε την πρόκριση στη φάση των “16”, όπου αποκλείστηκε στα πέναλτι.

Στη φετινή διοργάνωση η εθνική μας δεν μπόρεσε να συνεχίσει... το σερί, μιας και ήταν 2η στον προκριματικό

της όμιλο και έτσι έπαιξε μπαράζ με την Κροατία, γνωρίζοντας βαριά ήττα (4-1) εκτός έδρας, ενώ στον επαναληπτικό αναδείχθηκε ισόπαλη χωρίς γκολ.

Αναλυτικότερα η παρουσία της Εθνικής μας σε Μουντιάλ.

Η εθνική μας όπως παρατάχθηκε στο πρώτο της παιχνίδι σε Μουντιάλ, το 1994 με αντίπαλο την Αργεντινή. Στη φωτ. κάτω οι δυο αρχηγοί, Σαραβάκος και Μαραντόνα

1994-ΗΠΑ: Κάθε αρχή και δύσκολη

Για πρώτη φορά στην ιστορία της η Ελλάδα, συμμετείχε σε τελική φάση Μουντιάλ το 1994, στις ΗΠΑ, όπου όμως τ' αποτελέσματά της ήταν απογοητευτικά, έχοντας βέβαια αντιπάλους πολύ ισχυρές ομάδες.

Στο πρώτο της παιχνίδι, 21/6 στη Βοστώνη, ηττήθηκε 0-4 από την Αργεντινή του Ντιέγκο Μαραντόνα, ο οποίος σκόραρε στο 60' (όμως δεν ολοκλήρωσε τη διοργάνωση, αφού βρέθηκε θετικός σε εφεδρίνη και αποβλήθηκε), ενώ χαττρικ είχε σημειώσει (2', 45', 90' πεν.) ο Γκαμπριέλ Μπατιστούτα.

Ελλάδα (Αλκ. Παναγούλιας): Μίνου, Αποστολάκης, Κολιτσιδάκης, Μανωλάς, Καλιτζάκης, Τσαλουχίδης, Σαραβάκος,

Νιόπλιας, Μαχλάς (59' Μπτρόπουλος), Τσιαντάκης (45' Μαραγκός), Κωφίδης.

Μετά από 6 ημέρες, αυτή τη φορά στο Σικάγο, αντιμετώπισε τη “δυνατή” τότε Βουλγαρία (είχε φτάσει μέχρι τα ημιτελικά, αποκλείοντας την κάτοχο του τροπαίου Γερμανία) και παρά τις αρκετές αλλαγές στη σύνθεση, δέχθηκε πάλι 4 γκολ (5' πεν., 55' πεν. Στόιτσκοφ, 65' Λέτσκοφ, 90' Μποριμίροφ).

Τελευταίο παιχνίδι, πάλι στη Βοστώνη, στις 30 Ιουνίου, πάλι ήττα, αλλά αυτή τη φορά από τη Νιγηρία και με σκορ 0-2 (45+' Τζορτζ, 90' Αμοκάτσι).

Η αρχική ενδεκάδα στο ιστορικό παιχνίδι “κόντρα” στη Νιγηρία

2010 - Ν. ΑΦΡΙΚΗ: Σκόραρε και πήρε βαθμούς

Μετά από 16 χρόνια η Ελλάδα έπαιξε ξανά σε Μουντιάλ, αυτή τη φορά στη Ν. Αφρική, όπου - με αντιπάλους 2 ομάδες που είχε αντιμετωπίσει και στις ΗΠΑ- τα πήγε πολύ καλύτερα, σημειώνοντας τα πρώτα γκολ και έχοντας βαθμολογική συγκομιδή.

Μπορεί ν' άρχισε (12/6) με ήττα 0-2 από τη Νότιο Κορέα, όμως αντιμετώπιζοντας -17/6- τη Νιγηρία, αν και βρέθηκε να χάνει 0-1 στο 16' (Κάλου Ούτσε), αντέδρασε μετά την αποβολή του Καϊτά (στο 33') και 1 λεπτό πριν λήξει το ημίχρονο ο Σαλπγιγίδης πέτυχε ιστορικό γκολ, ισοφαρίζοντας 1-1, ενώ αξιοποιώντας την αριθμητική της υπεροχή πήρε

Ο Σαλπγιγίδης ισοφάρισε και έγινε ο πρώτος παίκτης που σκόραρε σε Μουντιάλ.

και ιστορική νίκη (71' Τοροσίδης). Στον αγώνα αυτόν ο Ότο Ρεχάγκελ χρησιμοποίησε τους: Τζόρβα, Κυργιάκο, Παπασταθόπουλο (36' Σαμαρά), Αβρ. Παπαδόπουλο, Βύντρα, Τοροσίδη, Κατσουράνη, Τζιόλη, Καραγκούνη, Σαλπγιγίδη, Γκέκα (79' Νίνη). Όμως δεν μπόρεσε να κάνει την υπέρβαση, αφού στις 22/6 ηττήθηκε 0-2 από την Αργεντινή (που αυτή τη φορά είχε τον Μαραντόνα ως προπονητή) και έμεινε 3η στη βαθμολογία.

2016 - ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Στα πέναλτι έχασε μια ιστορική πρόκριση

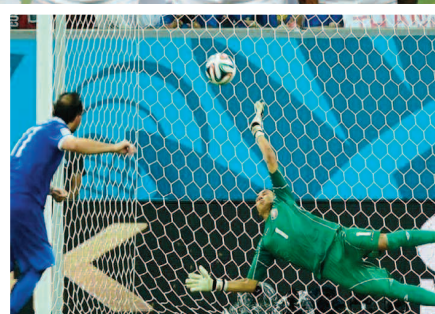
Στη δεύτερη συνεχόμενη παρουσία της η Ελλάδα έκανε ακόμη ένα βήμα καταλαμβάνοντας τη 2η θέση στον Γ' όμιλο και παίρνοντας το “εισιτήριο” για τη φάση των “16”, όπου στάθηκε άτυχη, αφού αποκλείστηκε στη διαδικασία των πέναλτι.

Όπως συνέβη και στις δυο προηγούμενες συμμετοχές της, άρχισε (14/6, στο Μπέλο Οριζόντε) με ήττα τη διοργάνωση, αυτή τη φοράς 0-3 από την Κολομβία, όμως στη συνέχεια η ομάδα του Φερνάντο Σάντος ήταν πολύ καλή. Στις 20/6, στο Νατάλ, αν και στο 38' έμεινε με δέκα παίκτες (λόγω αποβολής του Κατσουράνη), αναδείχθηκε ισόπαλη 0-0 με την Ιαπωνία και έτσι στις 24/6 έπαιξε -στη Φορταλέζα-

Η νίκη επί της Ακτής Ελεφαντοστού (στη φωτ. η αρχική ενδεκάδα στον αγώνα αυτόν) έδωσε για πρώτη φορά στην Ελλάδα την πρόκριση στους “16”, όπου έπαιξε με την Κόστα Ρίκα, χάνοντας στα πέναλτι (δεξιά ο Νάβας αποκρούει αυτό που εκτέλεσε ο Γκέκας)

τη 2η θέση και την πρόκριση “κόντρα” στην Ακτή Ελεφαντοστού και τα κατάφερε, αφού νίκησε 2-1 (42' Σάμαρης, 93' πεν. Σαμαράς-74' Μπονί). Η σύνθεση στο ιστορικό αυτό παιχνίδι ήταν: Καρνέζης (24'

Γλύκος), Τοροσίδης, Μανωλάς, Παπασταθόπουλος, Χολέβας, Μανιάτης, Καραγκούνης (78' Γκέκας), Κονέ (12' Σάμαρης),

Σαλπγιγίδης, Χριστοδουλόπουλος, Σαμαράς.

Στη φάση των “16”, αντιμετώπισε (29/6- Ρεσίφε) την Κόστα Ρίκα, που προηγήθηκε με τον Ρουίς στο 52', έμεινε με 10 παίκτες στο 66' (αποβολή Ντουάρτε) και στο 91' ο Παπασταθόπουλος ισοφάρισε. Στην παράταση η Ελλάδα δεν μπόρεσε να αξιοποιήσει το αριθμητικό πλεονέκτημα (ο Νάβας στο 121' έκανε την απόκρουση του αγώνα σε πλασέ του Μήτρογλου) και έτσι “έλυσαν τις διαφορές τους” στα πέναλτι. Οι Νοτιοαμερικάνοι ήταν πιο ψύχραιμοι και με 5-3 στη διαδικασία αυτή, πήραν την πρόκριση. Για την εθνική ευστόχησαν Μήτρογλου, Χριστοδουλόπουλος, Χολέβας, όμως ο Γκέκας δεν τα κατάφερε στο 4ο κτύπημα (απέκρουσε ο Νάβας) και ευστοχώντας στο 5ο πέναλτι η Κόστα Ρίκα, δεν χρειάστηκε να κτυπηθεί το αντίστοιχο από την ελληνική πλευρά.

ΜΟΥΝΤΙΑΛ 2014

Ενα όνειρο ζωής που έγινε πραγματικότητα

■ Ακολουθώντας την Εθνική μας στα γήπεδα της Βραζιλίας

Στο άγαλμα του Χριστού Λυτρωτή στον λόφο του Κορκοβάδο μαζί με φιλάθλους από τη Χιλή και από άλλες χώρες.

Ήταν ένα όνειρο ζωής που έγινε πραγματικότητα τέσσερα χρόνια πριν. Να ζήσω από κοντά την ατμόσφαιρα ενός Παγκοσμίου Κυπέλλου. Τι καλύτερο από ένα Μουντιάλ στα γήπεδα της Βραζιλίας με συμμετοχή και της εθνικής μας ομάδας. Αμέσως μετά την ολοκλήρωση του δεύτερου αγώνα μπαραζ με τη Ρουμανία στο Βουκουρέστι η απόφαση είχε παρθεί. Με το που έγινε και η κλήρωση των ομίλων τον Δεκέμβριο του 2013 ήμουν από τους πρώτους που δήλωσα συμμετοχή στην εκδρομή του "Γαλανόλευκου Φάρου". Στον οποίο ήμουν από τα πρώτα μέλη του όταν ιδρύθηκε εδώ στα Χανιά μετά την... εποποιία του EURO 2004 αλλά λόγω υποχρεώσεων δεν είχα αξιωθεί να τον ακολουθήσω σε κάποια προηγούμενη εκδρομή του.

Όπως ένας χριστιανός ανυπομονεί να προσκυνήσει στους ιερούς τόπους ή ένας μουσουλμάνος να επισκεφτεί την Μέκκα, έτσι και εγώ μετρούσα με ανυπομονησία αντίστροφα έως την 10η Ιούνη. Ενα αρκετά σοβαρό τροχαίο με την μοτοσυκλέτα δύο μήνες πριν το μεγάλο αυτό ραντεβού πέρασε ευτυχώς χωρίς πολύ σοβαρές συνέπειες και δεν στάθηκε ανασταλτικός παράγοντας για το ταξίδι αυτό.

Ήταν δύο μοναδικές εβδομάδες στις οποίες έζησα πολύ έντονες συγκινήσεις που δεν πρόκειται ποτέ να ξεχάσω...

Η πιο έντονη ανάμνηση και η πιο χαρακτηριστική προσωπικά δεν ήταν η

νίκη-πρόκριση με την Ακτή Ελεφαντοστού όπως ίσως περίμενε κανείς αλλά ο παρθενικός αγώνας με την Κολομβία στις 14 Ιουνίου.

Εκεί στο **Μπέλο Οριζόντε** όπου παρά την κούραση από το πολύωρο ταξίδι και την ήττα οι Έλληνες οπαδοί του "Γαλ. Φάρου" στήσαμε μια μεγάλη γιορτή αμέσως μετά τη λήξη με ταμπουρά και τρομπέτες. Τι και αν χάσαμε καθαρά με 3-0 από ένα ανώτερο αντίπαλο που έπαιζε ουσιαστικά εντός έδρας. Σε ένα κατακίτρινο "Μινειράο" αφού εκτός τους πολυάριθμους φιλάθλους τους οι Κολομβιανοί είχαν την υποστήριξη και των ντόπιων φιλάθλων που επέλεξαν να ενισχύσουν τη γειτονική τους χώρα και όχι τους Ευρωπαίους. Αν ήξεραν το... χουνέρι που θα πάθαινε το μεγάλο τους αστέρι (Νεϊμάρ) στα προημιτελικά από την Κολομβία με αποτέλεσμα τον διασυρμό από τους Γερμανούς στο ίδιο στάδιο, μάλλον θα ήταν λιγότερο εκδηλωτικοί... Τέλος πάντων με τη λήξη όλοι οι φίλαθλοι γίναμε ένα και δεν υπήρχαν νικητές και ηττημένοι. Μόνο χαρούμενα πρόσωπα που ξέχασαν για λίγο τις σκοτούρες και τα προβλήματα της καθημερινότητας για να αδράξουν τη μέρα και να ρουφήξουν βαθιά μέσα τους τις μοναδικές και ανεπανάληπτες αυτές στιγμές.

Υπήρχαν βέβαια πάρα πολλές εικόνες αξέχαστες από αυτές τις δύο υπέροχες εβδομάδες:

- Οι τυφλοί με τους συνοδούς τους που

Ενα κατακίτρινο ποτάμι μετά τη λήξη του αγώνα με την Κολομβία στο Μπέλο Οριζόντε και ανάμεσα τους μερικοί τύποι με "γαλανόλευκα" πανηγυρίζουν και γιορτάζουν με τρομπέτες και ταμπουρά. Τι και αν χάσαμε με 3-0...

Η λευκή ισοπαλία έμοιαζε με νίκη στο Νατάλ. Εδώ οι καθιερωμένες σέλφι μετά τη λήξη με Ιάπωνες.

Στη Φορταλέζα οι φίλοι του Γαλ. Φάρου πανηγυρίσαμε μία μάλλον ανέλπιστη πρόκριση.

ανηφορίζαν για το Μινειράο.

- Οι ατελείωτες ώρες στην **Κόπα Καμπάνα**. Και ειδικά στην ειδική ζώνη της Fan Zone της FIFA. Οπου μέσα σε λίγα τετραγωνικά συνωστιζόμαστε άνθρωποι από όλες τις φυλές και τα έθνη του πλανήτη, φανατικοί πιστοί στην στρογγυλή θεά παρακολουθώντας σε γιγαντοσθόνες τα παιχνίδια της ημέρας.

- Ο... κρύος ιδρώτας που μας έλουσε στο **Νατάλ** και στο "Αρένα ντας Ντούνας" στις 19 Ιουνίου όταν βρεθήκαμε από το α' ημίχρονο (38') με αριθμητικό μειονέκτημα λόγω της αποβολής του Κατσουράνη. Υπό αυτές τις συνθήκες η λευκή ισοπαλία έμοιαζε με νίκη και στο φινάλε ανταλλάξαμε δεκάδες σέλφι με τους φιλάθλους της Ιαπωνίας που παράλληλα καθάριζαν ότι... απορρίμματα είχαν αφήσει κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού.

- Στη **Φορταλέζα** είχαμε και μια άσχημη εμπειρία όταν υψηλόσωμος Βραζιλιάνος άρπαξε και έσπασε την αλυσίδα με τον σταυρό που φορούσε στον λαιμό του φίλαθλος από τα Γιάννενα.

- Περισσότερο όμως ζήσαμε εκεί μια ανέλπιστη πρόκριση. Πηγαίνοντας στο "Εστάντιο Καστέλαο" θέλαμε απλά να πετύχουμε ένα γκολ και ας χάναμε για να μην επιστρέψουμε με "0" ενεργητικό όπως και πριν 20 χρόνια από τα γήπεδα της Βόρειας τότε Αμερικής. Τελικά όχι μόνο σκοράραμε στη συνάντηση της 24ης Ιουνίου αλλά δύο φορές και μάλιστα την 2η στην εκπνοή ένα γκολ με πέναλτι του Σαμαρά που μας έδωσε την νίκη επί της Ακτής Ελεφαντοστού αλλά προκριθήκαμε και στους "16" αφού η αδιάφορη Κολομβία δεν χαρίστηκε την ίδια ώρα στην Κουιάμπα στους Ιά-

πωνες.

- Την έντονη αντίθεση του πλούτου και της φτώχειας σε κάθε σημείο των διάφορων πόλεων της χώρας. Τα πολυτελή ξενοδοχεία που ξεφύτρωναν μπροστά από τις φαβέλες ή τους δεκάδες άστεγους που κοιμόντουσαν στα πεζοδρόμια του Ρίο ντε Ζανέιρο.

- Τις αμέτρητες φωτογραφίες που βγάλαμε με οπαδούς από όλο τον κόσμο. Όχι μόνο από φιλάθλους των 31 άλλων φιναλίστ της διοργάνωσης αλλά και από πολλούς από χώρες οι οποίες δεν είχαν καταφέρει να προκριθούν και απλά ταξίδεψαν για να ζήσουν την εμπειρία.

- Τον 83χρονο μετανάστη **Κώστα Βουλατσίκη** στη Φορταλέζα που άφησε τη Μυτιλήνη λίγα χρόνια μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον.

- Την πολύ γλυκιά Βραζιλιάνη ξεναγό μας Μαρία Φερέιρα που αντιπροσώπευε χαρακτηριστικά αυτή την αλέγκρα διάθεση που χαρακτηρίζει τη φυλή της

Μπορεί να μην ταξίδεψα στο Ρεσίφε για τον τελευταίο αγώνα με την Κόστα Ρίκα στις 29 Ιουνίου καθώς δεν είχε απομείνει άλλη άδεια και κυρίως... ρευστό στις τσέπες, όμως ακόμα και έτσι αισθάνομαι ευλογημένος που έζησα όλα αυτά.

Διότι πέρα από τους αγώνες και τα ταξίδια, μόνο το γεγονός ότι φορούσες τα χρώματα του αντιπροσωπευτικού σου συγκροτήματος σε έκαναν αυτόματα μέλος στο πιο όμορφο ποδοσφαιρικό πάρτι που διοργανώνεται κάθε 4 χρόνια σε διάφορα σημεία του πλανήτη μας. Που ίσως δεν είναι τυχαίο ότι θυμίζει μία διαρκώς κινούμενη μπάλα μέσα στον Γαλαξία μας.

Τα γήπεδα του Μουντιάλ

Σε 11 διαφορετικές πόλεις θα διεξαχθούν οι συνολικά 64 αγώνες του Παγκοσμίου Κυπέλλου. 12 διαφορετικά γήπεδα αφού κατασκευάστηκαν από την αρχή ή ανακατασκευάστηκαν, είναι έτοιμα να φιλοξενήσουν τη μεγαλύτερη ποδοσφαιρική γιορτή του πλανήτη.

Χωρητικότητα: 81.000 θέσεις.
Αγώνες (7):
14 Ιουνίου: Ρωσία - Σαουδική Αραβία
17 Ιουνίου: Γερμανία - Μεξικό
20 Ιουνίου: Πορτογαλία - Μαρόκο
26 Ιουνίου: Δανία - Γαλλία
1 Ιουλίου: Ματς για τη φάση των "16"
11 Ιουλίου: Ημιτελικός
15 Ιουλίου: Τελικός

Luzhniki Stadium (Μόσχα)

Saint Petersburg Stadium (Αγία Πετρούπολη)

Χωρητικότητα: 67.000 θέσεις.
Αγώνες (7):
15 Ιουνίου: Μαρόκο - Ιράν
19 Ιουνίου: Ρωσία - Αίγυπτος
22 Ιουνίου: Βραζιλία - Κόστα Ρίκα
26 Ιουνίου: Νιγηρία - Αργεντινή
3 Ιουλίου: Ματς για τη φάση των "16"
10 Ιουλίου: Ημιτελικός
14 Ιουλίου: Μικρός τελικός

Fisht Olympic Stadium (Σότσι)
Χωρητικότητα: 47.659 θέσεις.
Αγώνες (6):
15 Ιουνίου: Πορτογαλία - Ισπανία
18 Ιουνίου: Βέλγιο - Παναμάς
23 Ιουνίου: Γερμανία - Σουηδία
26 Ιουνίου: Αυστραλία - Περού
30 Ιουνίου: Ματς για τη φάση των "16"
7 Ιουλίου: Προημιτελικός

Volgograd Arena (Βόλγκογκραντ)

Χωρητικότητα: 45.000 θέσεις.
Αγώνες (4):
18 Ιουνίου: Τυνησία - Αγγλία
22 Ιουνίου: Νιγηρία - Ισλανδία
25 Ιουνίου: Σαουδική Αραβία - Αίγυπτος
28 Ιουνίου: Ιαπωνία - Πολωνία

Mordovia Arena (Σαράνσκ)

Χωρητικότητα: 45.568 θέσεις.
Αγώνες (4):
16 Ιουνίου: Περού - Δανία
19 Ιουνίου: Κολομβία - Ιαπωνία
25 Ιουνίου: Ιράν - Πορτογαλία
28 Ιουνίου: Παναμάς - Τυνησία

Kazan Arena (Καζάν)

Χωρητικότητα: 45.379 θέσεις.
Αγώνες (6):
16 Ιουνίου: Γαλλία - Αυστραλία
20 Ιουνίου: Ιράν - Ισπανία
24 Ιουνίου: Ουρουγουάη - Κολομβία
27 Ιουνίου: Νότια Κορέα - Γερμανία
30 Ιουνίου: Ματς για τη φάση των "16"
6 Ιουλίου: Προημιτελικός

Otkritie Arena (Μόσχα)
Χωρητικότητα: 45.360 θέσεις.
Αγώνες (5):
16 Ιουνίου: Αργεντινή - Ισλανδία
19 Ιουνίου: Πολωνία - Σενεγάλη
23 Ιουνίου: Βέλγιο - Τυνησία
26 Ιουνίου: Σερβία - Βραζιλία
3 Ιουλίου: Ματς για τη φάση των "16"

Rostov Arena (Ροστόφ επί του Ντον)

Χωρητικότητα: 45.000 θέσεις.
Αγώνες (5):
17 Ιουνίου: Βραζιλία - Ελβετία
20 Ιουνίου: Ουρουγουάη - Σαουδική Αραβία
23 Ιουνίου: Νότια Κορέα - Μεξικό
26 Ιουνίου: Ισλανδία - Κροατία
2 Ιουλίου: Ματς για τη φάση των "16"

Nizhny Novgorod Stadium (Νίζνι Νόβγκοροντ)

Χωρητικότητα: 44.899 θέσεις.
Αγώνες (6):
18 Ιουνίου: Σουηδία - Νότια Κορέα
21 Ιουνίου: Αργεντινή - Κροατία
24 Ιουνίου: Αγγλία - Παναμάς
27 Ιουνίου: Ελβετία - Κόστα Ρίκα
1 Ιουλίου: Ματς για τη φάση των "16"
6 Ιουλίου: Προημιτελικός

Samara Arena (Σαμάρα)

Χωρητικότητα: 44.918 θέσεις.
Αγώνες (6):
17 Ιουνίου: Κόστα Ρίκα - Δανία
21 Ιουνίου: Δανία - Αυστραλία
25 Ιουνίου: Ουρουγουάη - Ρωσία
28 Ιουνίου: Σενεγάλη - Κολομβία
2 Ιουλίου: Ματς για τη φάση των "16"
7 Ιουλίου: Προημιτελικός

Ekaterinburg Arena (Γκεκατερίνμπουργκ)
Χωρητικότητα: 35.696 θέσεις.
Αγώνες (4):
15 Ιουνίου: Αίγυπτος - Ουρουγουάη
21 Ιουνίου: Γαλλία - Περού
24 Ιουνίου: Ιαπωνία - Σενεγάλη
27 Ιουνίου: Μεξικό - Σουηδία

Kaliningrad Stadium (Καλίνινγκραντ)

Χωρητικότητα: 35.212 θέσεις.
Αγώνες (4):
16 Ιουνίου: Κροατία - Νιγηρία
22 Ιουνίου: Σερβία - Ελβετία
25 Ιουνίου: Ισπανία - Μαρόκο
28 Ιουνίου: Αγγλία - Βέλγιο

FIFA WORLD CUP
RUSSIA 2018

Χανιώτικα νέα

Τετάρτη 13 Ιουνίου 2018

23

ΡΑΛΛΗΣ ΜΠΟΥΡΗΣ

Τα αυτοκόλλητα του Μουντιάλ

■ Παρουσίαση των συλλογών του Παγκοσμίου Κυπέλλου από τον κορυφαίο Έλληνα συλλέκτη

Ενα Παγκόσμιο Κύπελλο δεν είναι μονάχα οι ομάδες, τα γήπεδα και τα αποτελέσματα αλλά υπάρχουν πολλοί ακόμα παράμετροι. Μία από αυτές οι διάφορες συλλογές που έχουν να κάνουν με φανέλες, εισιτήρια και προγράμματα αγώνων κλπ.

Σκεφτήκαμε να παρουσιάσουμε την πιο δημοφιλή που δεν είναι άλλη από τις συλλογές με τα αυτοκόλλητα ή τα... χαρτάκια όπως μάθαμε να τα λέμε. Νομίζουμε λοιπόν ότι ο πλέον κατάλληλος να μιλήσει για αυτές είναι ο Ράλλης Μπούρης, Logistics Manager της εταιρείας "Πήγασος", υπεύθυνος της ιταλικής εταιρείας Panini στην ελληνική αγορά από το 1978 και παράλληλα ο μεγαλύτερος συλλέκτης στη χώρα μας, με περισσότερα από 2.000 άλμπουμ!

Εδώ να επισημάνουμε ότι η Panini έχει από το 1970 μέχρι σήμερα τα αποκλειστικά δικαιώματα των συλλογών του Μουντιάλ. Βέβαια σε πολλές χώρες κυκλοφορούν αντίστοιχες συλλογές "πειρατικά".

Επιστρέφοντας σε αυτόν τον... αιώνιο έφηβο, ο κ. Μπούρης μας λέει για την τεράστια συλλογή του που μονάχα ένας Ιταλός, ο Gianni Bellini, έχει να παρουσιάσει μεγαλύτερη με κάπου 3.500 άλμπουμ.

Κύριε Ράλλη πότε ξεκινήσατε να μαζεύεται αυτοκόλλητα;

Αυτοκόλλητα γενικότερα άρχισα να μαζεύω το 1967 όταν η ομάδα της γενέτειρας μου των Μεγάρων, ο Βύζας, ανέβηκε Α' Εθνική. Τότε κυκλοφόρησε μία πολύ όμορφη συλλογή για το ελληνικό πρωτάθλημα από τον Λουμίδη. Η Panini πλθε στη χώρα μας το 1978 με το Argentina World Cup. Μέχρι τότε είχαν κυκλοφορήσει από την εταιρεία άλλες δύο επίσημες συλλογές για τα Μουντιάλ του 1970 και του 1974 οι οποίες όμως δεν ήρθαν στην Ελλάδα. Εμείς ως "Πήγασος" είχαμε την διανομή Νοτίου Ελλάδος. Το 1990 πήραμε την διανομή από την Panini για όλη τη χώρα.

Επειδή είχα την βοήθεια της Panini κατόρθωσα να μαζέψω πάνω από 2000 άλμπουμ -πολλές φορές μου έστελναν πακέτα με 20 άλμπουμ δώρο.

Πόσα από αυτά αφορούν συλλογές του Παγκοσμίου Κυπέλλου, υποθέτω ότι υπάρχουν και παλιότερα άλμπουμ

Ενα πολύ μικρό μέρος από την τεράστια συλλογή του κ. Μπούρη, σε πρώτο πλάνο οι συλλογές του από τα Παγκόσμια Κύπελλα.

πριν το 1970;

Πρέπει να είναι πάνω από 30 συλλογές του Μουντιάλ. Ναι βέβαια υπάρχουν και παλιότερες, έχω συλλογές από το 1962 και το 1966 από μία εταιρεία του Περού αλλά και ένα γερμανικό άλμπουμ του 1966 για το Παγκόσμιο Κύπελλο της Αγγλίας. Τότε τα χαρτάκια δεν ήταν αυτοκόλλητα και τα κολλούσες εσύ με κόλλα. Πέρα από τα άλμπουμ της Panini έχω και τα μεταγενέστερα χρόνια συλλογές για την κορυφαία αυτή διοργάνωση από διάφορες χώρες όπως και πολλές κάρτες.

Παγκοσμίως το όνομα Panini είναι συνυφασμένο με τις κορυφαίες συλλογές και αυτό το έχουμε δει και στην Ελλάδα.

Πράγματι είναι η κορυφαία εταιρεία. Ο Τζουζέπε Πανίνι μαζί με τα 3 αδέρφια του, και στην αρχή χρωμάτιζαν τα ασπρόμαυρα καρτελάκια. Εβαλαν κόλλα και εξέδωσαν το πρώτο Calcio (1960). Το οποίο είναι και το ακριβότερο όλων καθώς σήμερα για να το αποκτήσει κάποιος

πρέπει να δαπανήσει ένα ποσό 15.000 - 18.000 ευρώ! Στη συνέχεια η εταιρεία όσο πέρναγαν τα χρόνια αναπτυσσόταν όλο και περισσότερο σε παγκόσμιο επίπεδο. Σήμερα εκδίδει 100 ποδοσφαιρικά άλμπουμ, αλλά και μπά-

σκετ, ράγκμπι και άλλα αθλήματα διαφόρων χωρών. Και πάρα πολλές παιδικές σειρές. Περίπου 150 με 200 άλμπουμ το χρόνο εκδίδει για όλο τον κόσμο. Οι συλλογές αυτές είναι άριστες, με τρομερά στοιχεία μέσα και επειδή συμπληρώνονται πάντα και για τον λόγο αυτό τις μαζεύουν όλο και περισσότεροι όλο και μεγαλύτεροι.

Το 1980 μπήκε για τα καλά στην ζωή των Ελλήνων η Panini με δύο συλλογές και αυτή ήταν και μένα η πρώτη επαφή με τις συλλογές της, έτσι δεν είναι;

Οντως καθοριστική χρονιά ήταν το 1980 αφού η ιταλική εταιρεία πήρε τα δικαιώματα για το EURO 1980 που ήταν και η πρώτη μεγάλη διοργάνωση στην οποία συμμετείχε η εθνική Ελλάδας. Τότε που μόλις 8 ομάδες κέρδιζαν την παρουσία τους στην τελική φάση. Την ίδια χρονιά κυκλοφόρησε και το πρώτο άλμπουμ της Panini στην Ελλάδα το "Ποδοσφαιρο 1980". Που έφτιαξε και επιμελήθηκε ο Γιάννης Διακογιάννης!

Βλέπουμε ότι συχνά στο πλαίσιο της χορηγίας έχετε δώσει άλμπουμ και στα μέλη της εθνικής που είχαν την τύχη να προκριθούν σε Μουντιάλ.

Ναι, θυμάμαι μάλιστα ότι ο Γιώργος Καραγκούνης στο αεροπλάνο για το Παγκόσμιο Κύπελλο της Νοτίου Αφρικής το 2010 ξεκίνησε να κολλάει τα αυτοκόλλητα και τελείωσε όταν κόλλησε και το τελευταίο. «Με κοροϊδεύανε όλοι στο αεροπλάνο επειδή κόλλαγα τα χαρτάκια της Panini» μου είπε! Είναι η αυτοκολλητομάνια που λέει και ένας φίλος δημοσιογράφος. Σε πιάνει με το που σκίζεις το πρώτο φακελάκι με τα αυτοκόλλητα σε κάθε νέα συλλογή που μαζεύεις!

Πάντως όπως φαίνεται στις σχετικές σελίδες στο ίντερνετ και στο φέισμπουκ όλο και μεγαλύτερα... παιδιά πρέπει να μαζεύουν τις συλλογές αυτές;

Αυτό είναι αλήθεια, λέμε ότι αυτές οι συλλογές απευθύνονται κυρίως σε

παιδιά αλλά βλέπουμε όλο και μεγαλύτερους σε ηλικία να τις μαζεύουν. Περίπου το 60% είναι μεγάλοι. Πριν λίγο καιρό ήρθε μία κυρία με το κοριτσάκι της περίπου 5 ετών που ήθελε μερικά χαρτάκια για να συμπληρώσει το τωρινό άλμπουμ της "Barbie" -μία πολύ όμορφη συλλογή για κορίτσια- και μου κράταγε το άλμπουμ της "Barbie" που μαζεύει και η ίδια το 1985! Αυτό για μένα ήταν κάτι υπέροχο.

Θα θέλατε κάτι άλλο να συμπληρώσετε;

Όταν η χώρα σου συμμετέχει σε παγκόσμιο επίπεδο, σε ένα Μουντιάλ ή σε EURO είναι το κάτι άλλο να την έχεις σε ένα ανάλογο άλμπουμ. Όταν π.χ. βλέπεις το άλμπουμ του '80 με την Εθνική Ελλάδος είναι μία φοβερή ανάμνηση που όσο περνάνε τα χρόνια γίνεται και εντονότερη. Επίσης βλέπω τη λαχτάρα σε πολλά άτομα κάθε φορά που κυκλοφορεί μία νέα συλλογή για να τη συμπληρώσουν και ειδικά όταν απευθύνονται σε εμάς για να αποκτήσουν τα τελευταία αυτοκόλλητα που τους λείπουν. Γιατί η μεγάλη επιτυχία της Panini είναι ότι οι συλλογές της συμπληρώνονται πάντα. Με πολύ μικρό κόστος μπορούν να προμηθευτούν όσα τους λείπουν, τα τελευταία 50 ή και λιγότερα!

Τα μοναδικά που συμπλήρωνα!

Ξεκινώντας να μαζεύω την πρώτη μου συλλογή της Panini για το Μουντιάλ το 1982 που μάλλον ήταν και το ωραιότερο που έχω δει μέχρι σήμερα, μου έκανε εντύπωση που συμπληρωνόταν αρκετά εύκολα. Χωρίς τόσα πολλά διπλά και δυσεύρετα χαρτάκια όπως δυστυχώς οι ελληνικές συλλογές. Στις οποίες σχεδόν πάντα -επειδή έδιναν κάποια μικρής αξίας δώρα- είχαν ως αποτέλεσμα να υπάρχουν κάποια πολύ σπάνια χαρτάκια έως και ανύπαρκτα! Ασε που μπορεί σε 5 φακελάκια να σου τύχαινε και... 3 φορές ο ίδιος παίκτης! Στις φωτογραφίες 3 συλλογές ελληνικών εκδόσεων, η μία για το Μουντιάλ του Μεξικό 1986 και οι άλλες δύο από το Μουντιάλ ΗΠΑ 94 που δυστυχώς δεν ξέφυγαν από αυτόν τον κανόνα.

Γ.Δρ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΡΑΚΑΚΗΣ
sports@haniotika-nea.gr

Ο κορυφαίος Έλληνας συλλέκτης Ράλλης Μπούρης κρατάει το πρώτο άλμπουμ για το Μουντιάλ του '78 που κυκλοφόρησε στην Ελλάδα η Panini και το σημερινό για το Παγκόσμιο Κύπελλο της Ρωσίας.

iTALiANFACTORYOUTLET

LEGEA

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Κουνουπιδιανά • Κλαδισσός